

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

2

5

4431/10

17.4.87 ארכיון 5 4 17.4.87

17.4.87

תיק מס'

מחיר

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

4431/1-א

שם תיק: ארצות הברית 5א

מזהה פנימי:

מזהה פריט: R00043bi

כתובת: 2-111-1-8-8 תאריך הדפסה: 28/07/2020

דחיפות: מיידי	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	1 דף:
סוג בטחוני: סודי		2 מתוך:
תז"ח: 171500	א ל : המשרד	
נר : 0396	ד ע :	
ממח : באו"ם ניו יורק		

אל : ארבל 2
דע : אירופה 1
מאח : יששכרוף

דע : אירופה 1

מאת : יששכר

עמדתה של צרפת - חמישה קבועי מועבי"ט שלכם 453

1. רב תודות על החומר המועיל ששלחתם לקראת ארח"צ עם נציגי ה-12.
2. לגבי שלכם 453, שמעתי דברים דומים מפטריס פאולי (צרפת) לפני החג.
כן נתן להבין כי צרפת איננה סבורה כי יש מקום למעורבות פעילה של ה-12 בתהליך השלום, אם אכן הפורום של המזכ"ל וחמישה קבועי מועבי"ט יוכל להמשיך ולהתיעץ לגבי ההכנות הדרושות לוועידה בינ"ל. כמובן, הבהרתי את עמדתנו שכל שיחת הכנה חייבת להיות באמצעות הצדדים הנוגעים ישירות לסכסוך ולא באמצעות כל פורום של מועבי"ט. עד כאן השיחה.
3. נראה כי הגישה הנ"ל של צרפת איננה תואמת את הגישה הבריטית, שגורסת שעל הצדדים עצמם להחליט כיצד יתקדמו בתהליך השלום, ולכן אין מקום למעורבות פעילה של ה-12. נדמה שהעמדה הבריטית נתמכת בקרב ה-12 גם על ידי הולנד, דנמרק ורפ"ג, וזאת לעובת עמדות שונות של יוון וספרד.
מכל מקום נראה כי הגישה של צרפת איננה מבטאת גישה של ה-12.
4. לגבי האפשרות של המשך התייעצויות בין המזכ"ל והחמישה, הבינונו ממשלחת ארה"ב, כי המזכ"ל ציין במפורש בעת הפגישה ביום 10/4, שאינו מתכוון שוב לכנס את הפורום, אלא ימשיך במגעים בילטרליים בלבד עם החמישה (בנפרד) או הצדדים. אין ספק כי המזכ"ל מודע היטב לעמדתה של ארה"ב השוללת התייעצויות פורמליות או לא-פורמליות של החמישה בהקשר להכנה לוועידה בינ"ל.
עמדתה של ארה"ב הובהרה למזכ"ל על ידי מורפי יום קודם לפני מפגשו עם החמישה. עם זאת, יש הסבורים כי המזכ"ל לא ינקוט בצעד במסגרת תהליך השלום בלא בירכת החמישה, אך אין זאת אומרת כי ימשיך להתיעץ עמו במחכונת קבועה או סדירה כגוף, אלא כאמור על בסיס בילטרלי.

שם השולח:

אישור :

תאריך: _____

שם השולח:

אישור :

תאריך: _____

שם השולח:

אישור :

תאריך: _____

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 2
סוג כטחוני:		מחור: 2
תז"ח:		א ל :
נר :		ד ע :
0396		מאת :

5. לאור האמור, אין בידנו הערכה על מה מתכנסת ההבנה של צרפת כאילו המזכ"ל ימשיך לקיים התייעצויות בפורום של החמישה, דבר שלמעשה אינו תואם השקפותיהם של ארה"ב, בריטניה, מדינות אחרות בתוך ה-12 ואף המזכ"ל, כפי שבא לידי ביטוי בפגישתו עם החמישה.

נאו"ם

אישור:

שם השולח: ג'י. יסשכרופ

האריך: 17.4.87

משרד החוץ - מחלקת הקשר

12

צ'ק/ארג'ז

אל: השגריר וושינגטון

טופס מברק צפון

דף 1 מתוך 1 דפים

סיווג בטחוני: שמור

דחיפות: בהול

17.4.87

תאריך וזיח:

לשימוש
מח'
הקשר

מס. מברק:

1081

רצ"ב אגרת מרוה"מ למזכיר המדינה
למסירה מיידית לתעודתה
המקור בדי"פ.
(קשק - אנא הרצ"ב)

אריה מקל / לשכת רוה"מ

סה 2
רהג 3
גא 3
גא/ג 1
גא/ג 2
גא/ג 1

תאריך: 17.4.87 השולח: אריה מקל אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל: 2/3/87

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem

April 17, 1987.

Dear George,

It is with deep feelings of appreciation that I congratulate you on your successful Mission to Moscow. In common with all lovers of freedom, the Jewish people applauds your tenacious efforts which appear to have brought the two Super Powers nearer to an agreement that could remove the fear of a nuclear conflagration from humanity. You have been labouring so hard for many years for the lofty goal of universal peace, and we hope we will all see the fruits of your labour in the near future.

Also, I would like you to know that the Passover Seder which you spent with leading Refuseniks and some representatives of the large Jewish community in the Soviet Union, was a moving and heart-warming message to all engaged in their struggle for freedom. We especially appreciate the fact that you are the first U.S. Secretary of State ever to have performed such a noble deed. Your action has given new and added hope to those who, despite all the hardships, have never lost hope. Your action demonstrated that you, in particular, and the great country you represent are accompanying them all along the way. The reports and pictures from Moscow touched all the people of Israel and Jews throughout the world deeply, and I want to place on record our gratitude for your personal initiative and dedication to this very worthy humanitarian objective.

While it is true that the Soviets are actually issuing more exit permits, the numbers are still very small. We have yet to see whether we are witnessing another tactical move or a real change in policy.

We know that there is still a long way to go until the Soviet Union will permit all our brethren to leave. But, the road ahead will be shorter because of what you did this week, and we shall persevere together until we succeed.

We wish you good health to sustain you in your historic work, which is so important to all of us.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Secretary of State
George Shultz
WASHINGTON DC

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem

April 17, 1987.

Dear George,

It is with deep feelings of appreciation that I congratulate you on your successful Mission to Moscow. In common with all lovers of freedom, the Jewish people applauds your tenacious efforts which appear to have brought the two Super Powers nearer to an agreement that could remove the fear of a nuclear conflagration from humanity. You have been labouring so hard for many years for the lofty goal of universal peace, and we hope we will all see the fruits of your labour in the near future.

Also, I would like you to know that the Passover Seder which you spent with leading Refuseniks and some representatives of the large Jewish community in the Soviet Union, was a moving and heart-warming message to all engaged in their struggle for freedom. We especially appreciate the fact that you are the first U.S. Secretary of State ever to have performed such a noble deed. Your action has given new and added hope to those who, despite all the hardships, have never lost hope. Your action demonstrated that you, in particular, and the great country you represent are accompanying them all along the way. The reports and pictures from Moscow touched all the people of Israel and Jews throughout the world deeply, and I want to place on record our gratitude for your personal initiative and dedication to this very worthy humanitarian objective.

While it is true that the Soviets are actually issuing more exit permits, the numbers are still very small. We have yet to see whether we are witnessing another tactical move or a real change in policy.

We know that there is still a long way to go until the Soviet Union will permit all our brethren to leave. But, the road ahead will be shorter because of what you did this week, and we shall persevere together until we succeed.

We wish you good health to sustain you in your historic work, which is so important to all of us.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Secretary of State
George Shultz
WASHINGTON DC

אל :- מצפ"א

ממקור הבקי באזורנו מחוץ לממשל :

א. יש לראות הנטייה לשפר יחסי ארה"ב עם סוריה כעובדה. חרף הכחשות שנשמעות מצד מחמ"ד. המקור מציין שהינומה היא מהבית הלבן כאשר בייקר הוא הרוח שמאחוריה ולא דדוקא קרלוצ'י.

ב. הכוונה היא לחפש הזדמנות נאותה להחזיר השגריר לדמשק ולהתחיל בדיאלוג עם הסורים. סיבה טובה להחזרת השגריר תהיה אם ישוחרר בן-ערובה או שניים.

ג. אותו מקור אמר בהקשר אחר שמאידך, אין צורך להגזים בגודל הסחף בדעת הקהל נגד ישראל ויש לתת לנושא הפרופורציה הנכונה, של טווח זמן ארוך יותר ולא להסחף לרחשים קצרי-מועד הנשמעים מסביב בימים אלה בעקבות הפרשות השונות. כל הנ"ל כולל גם התגובות של הממסד היהודי בארה"ב.

מ ח נ י

החומר 3 1 3 2
הוא 3
הוא 1
הוא 2
הוא 4
הוא 4
הוא 4

לראש הממשלה
VOA

VOA
כתב
(מנכ"ל)

י"ז בניסן ה'תשמ"ז
16 באפריל 1987

649

שמור

אל: מחרה"ח ושה"ח

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: הסכם VOA

להלן מספר נושאים שסוכמו עתה ואשר לגביהם התעורר מחלוקת בעת המו"מ מאז שנחתם ההסכם המקורי ב- 30/7/86.

א. אשור התכנית לתחנה

סוכם שהתכנית טעונה אישור ישראל אולם נוכל לסרב לאשר רק בנושאים הקשורים לבטחון, תקשורת, בריאות ואיכות הסביבה. (סעיף 2B להסכם וסעיף 24 לנספח).

ב. ביצוע תכנון התחנה

יוצא מכרז שיהיה פתוח רק לחברות ישראליות ואמריקאיות אך נקבע קריטריונים אשר בפועל מבטיחים שהעבודה תתבצע ישירות או בקבלנות משנה ע"י חברה ישראלית (סעיף 2B להסכם נספח 2).

ג. שינויים בתכנית

במקרה של דחיפות ארה"ב רשאית להכניס שינוי בתכנית התחנה ללא הסכמת ישראל כאשר לדעת ארה"ב השינוי אינו פוגע בישראל (בטחון, תקשורת, בריאות או איכות סביבה) אך היא עושה זאת AT ITS OWN RISK לגבי אפשרות שישראל תמשיך להתנגד ולא תאפשר הפעלה (סעיף 25 לנספח 3).

ד. הפעלה

לא ניתן להפעיל התחנה ללא שישראל מאשרת שאין בהפעלה פגיעה חמורה בבטחון בריאות, תקשורת או איכות הסביבה (סעיף (3)(D) 25 לנספח 3).

ה. הפסקת פעילות התחנה

במקרה של פגיעה חמורה ומיידית בבטחון, תקשורת, בריאות או איכות הסביבה ישראל רשאית על דעת עצמה, להכניס שינויים זמניים בעוצמה וכוון שידורי התחנה. (סעיף 26 לנספח 3).

ו. ביצוע עבודות הקמת התחנה

יוצא מכרז שיהיה פתוח רק לחברות ישראליות אולם החברה הישראלית תחייב לקנות ציוד המשדרים והאנטנות בארה"ב (סעיף 2C להסכם).

ז. ניהול התחנה

התחנה, כאשר תוקם, תנוהל ע"י משרד התקשורת הישראלי (תומ"ר). (סעיף 2D להסכם).

ח. כפיפות לחוק ישראלי

נקבע במפורש שהקמת והפעלת התחנה תהיה על פי חוקי מדינת ישראל, לרבות תקנות צווים והנחיות מינהליות (סעיף 2F להסכם).

ט. שפות

סוכם שלא ישדרו בעברית או ביידיש.

י. כיסוי הוצאות

ארה"ב תכסה הוצאות שבחסמכי ההקמה והתפעול. כן ישלמו הוצאות אחרות הנובעות מההסכם בתנאי שארה"ב תראה הוצאות אלו כסבירות ומוצדקות. (סעיף 5 להסכם + "מוזכר לחיק" בנושא).

יב. חשלוס לפיתוח הערבה וחשלוס למשרד החקשורת

ארה"ב הסכימה עקרונית על חשלומים כאלו, גובה הסכומים עדיין במו"מ. (מוכ"ל מחקשורת ידווח, הדיון על הסכמים התנהל לאחר שעובתי את וושינגטון).

יג. פטור מחסים

סוכם כי פריטים המיועדים רק לתחנה יהיו פטורים מחסים (סעיף (1)(A) 20 להסכם ונספח).

יד. סגל שגרירות

סוכם שלצרכי הקמת התחנה האמריקאים יוכלו לבקש לצרף עד 12 איש לסגל השגרירות. סוכם שהפנייה בנדון הינה לפי הוראות מחמ"ד. (סעיף 21 להסכם ומכתב בנדון). הערה: ע"י תוספת ההתייחסות למחמ"ד אנו מקוים לקבל "שטר" שנוכל להציג למחמ"ד בנושאים שלנו בארה"ב.

טו. שיפוי בגין נזקי איבה

ארה"ב החזייה לשפות יראשל בגין חשלומים לנפגעי איבה שנאלץ לשלם כחוצאה מהתחנה. ארה"ב תבקש כיסוי בחוק האמריקאי לגבי חשלוס זה במידת הצורך. ארה"ב החזייה לא לתבוע מישראל פיצוי אם התחנה עצמה תפגע כחוצאה מפעולת איבה. (מוזכר לחיק).

טז. כפיפות לאשור הקונגרס

סוכם שהחשלומים עבור חוזי הקמת התחנה והפעלתה כפופים להקצבה מהקונגרס. יחד סעיפי ההסכם כפופים רק לחהליך החוקתי של כל צד.

ברכה,
רובי סיגל

העמק: מוכ"ל
מוכ"ל מדיני

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Tel Aviv, Israel

Handwritten notes in blue ink:
2/17/87
J. G. / 2/17/87

April 16, 1987

Mr. Yossi Ben-Aharon
Director General
Prime Minister's Office
Jerusalem

Dear Yossi:

I thought the Prime Minister might be interested in seeing the enclosed document. It contains some interesting insights that Cy Vance, Henry Kissinger and Pete Peterson had on their recent visit to Moscow.

With warm regards,

Sincerely,

Handwritten signature of Thomas R. Pickering

Thomas R. Pickering
Ambassador

Enclosure

**COUNCIL
ON FOREIGN
RELATIONS**

REPORT ON THE COUNCIL
DELEGATION VISIT TO THE U.S.S.R.

FEBRUARY 2-6, 1987

Peter G. Peterson
Chairman, Council on Foreign Relations

Henry A. Kissinger
former Secretary of State

Cyrus R. Vance
former Secretary of State

Remarks delivered to Members of the Council on
Foreign Relations at the Harold Pratt House
on February 19, 1987.

Report on the Council Delegation Visit to the U.S.S.R.
February 2-6, 1987

Peter G. Peterson, Chairman of the Council on Foreign Relations,
Henry A. Kissinger and Cyrus R. Vance, former Secretaries of State

Remarks delivered to Members of the Council on Foreign Relations at the Harold Pratt House on February 19, 1987. Peter Peterson served both as chairman of the meeting and later joined Henry Kissinger and Cyrus Vance as a commentator. The transcript of their remarks has been edited and in some cases elaborated by the participants.

PETERSON:

I believe you didn't come here to listen to long introductions of people you know at least as well as I do, so I'll make a brief announcement and then introduce Cy and Henry to you.

As you know the Council's visit to the Soviet Union took place under the auspices of the International Research and Exchanges Board, IREX, which administers a series of joint research activities and conferences under a standing agreement with the Soviet Academy of Sciences, and we're very grateful to them for making this trip possible with us.

Cy, consistent with the fact that you don't need an introduction, I'd now like to introduce Cy Vance. Cy Vance.

VANCE:

I shall try and be brief, and confine myself to six or seven minutes, so that we can have as much time as possible for your comments and questions.

Let me start off by saying a few words about the man in Moscow who is at the center of what is going on and give you my impressions of him. I underscore that these are my impressions; I do not purport to speak for the others in our group, although I truly believe that there was a great deal of commonality in our views with respect to the worth of our visit and what we saw and heard in Moscow.

The word that is frequently used in talking about the General Secretary is that he is impressive, and I would certainly agree with that. The question then is why is he impressive? For a number of reasons. First, he is a highly intelligent and dynamic individual. He is articulate, and much more sophisticated in dealing with the public and the press than were his three immediate predecessors. He is also strong, indeed tough. He is a committed communist.

Most importantly, he appears to have thought out carefully where he wants to go and where he wants to lead his country, and why at this time in Russian history the radical reforms he is proposing are necessary. In addition he is realistic, evaluating his own strengths and the obstacles he faces in the immediate future and the years ahead. I think what makes him different from his immediate predecessors is that he really does have a plan, that the plan is well thought out, and that he has surrounded himself, as best I could see with a staff of very competent people, including a number of younger people, who are in their late forties and early fifties.

A word about the support that he has and the obstacles that he faces. In terms of obstacles I believe the biggest obstacle he faces--and he's realistic in speaking about this--is the bureaucracy with its inherent inertia and resistance to change. We all know what happened when Krushchev tried to make major reforms and the struggle that engendered with the bureaucracy, and the fact that at the end he did not succeed. Similarly Kosygin ran up against the bureaucracy and was bested by it. Inside the government itself, it seems to me that the KGB as an institution clearly is unhappy with what is going on. Indeed you can see it by what is happening in the streets of Moscow over the last several days, and I would guess that the KGB will be one of the real footdraggers. There are also, I'm sure, some of the old timers, who are still in the upper reaches of the government, who feel either that the Gorbachev objectives are too bold or that the pace which is being set to achieve them is too rapid.

But where is his support at this point? I believe that he has a majority of the Central Committee with him at this time. I believe that a smaller majority in the Politburo is with him. I think that very importantly at this point a substantial--a comfortable--majority of the people is with him. The reason I believe is that they look back over several years in the recent history of the Soviet Union, where there was ailing and weak leadership; they saw the Soviet Union slip; they saw its position in the world and the perception of the Soviet Union as a great power beginning to erode; and they therefore welcome an individual who has new ideas, even though they are very bold, and even though they may be painful to execute--a man who is determined to turn the situation around by radical reforms and to move the Soviets back into a leading position in the world.

In terms of priorities, Gorbachev has made it very clear that his highest priorities lie in the domestic

field--in modernizing the economy and in attacking such social problems as corruption, alcoholism, lack of productivity, laziness and general stagnation. And because of this, he is looking for a period of relative quiet in external affairs. This, I believe, presents an opportunity for us in the outside world to improve our relations with the Soviet Union and to realize through negotiations stabilizing major agreements that were very difficult if not impossible to achieve before.

In terms of Gorbachev's domestic objectives, I want to comment only briefly, and I hope that insofar as the economic problems and reforms are concerned Pete Peterson would comment on them. As you all know, Pete was one of the first American officials who negotiated important economic agreements with the Soviets and I am sure his thoughts on this cluster of issues would be very helpful and informative.

The reforms of the economic system that Gorbachev has put forward are indeed radical. They are in my judgment more radical than the Chinese reforms. When I went to Moscow this time, I did not expect to see reforms that are as bold and radical as they actually are. The words that one hears a lot, and some of them are sort of buzz words, are openness, radical reform, new thinking, criticism, self-criticism, and democracy with a small "d." What I think it really is, and you see that in Gorbachev's recent speeches, is that he wants to draw the people into the process of reform, to help not only in the management of the new system but also as supporters of his objectives and the very bold programs that he has sketched out. He knows and recognizes very clearly that he is going to meet substantial obstacles and therefore needs broadly based support. I think this is another reason why he is calling for openness--that is, because he wants to try to draw in as supporters the intelligentsia, many of whom have suffered deeply from the abysmal lack of human rights in the Soviet Union. I happen to think that he is sincere in wanting to make changes in the field of human rights, but knows that it is going to be difficult to execute these changes and that he's going to run into stiff opposition. Sakharov said to us, that he is prepared to accept for the time being that Gorbachev is sincere and Sakharov has urged his colleagues to support the General Secretary. He adds that we would be making a great mistake if we cast this aside and said "this is nothing but more propaganda." I certainly support that view.

A word about foreign policy. The two most recent speeches said virtually nothing about foreign policy, and the reason is that domestic issues are at the top of the priority list. The Soviet leaders do point to a number of initiatives, about eight or ten, which they say are new steps that have been taken in accordance with the "new

thinking"; they refer to the Reykjavik proposals, the stopping of nuclear testing, the proposal to reduce conventional weapons by 20% by the early '90s, and I could go on with a number of items on the list, but time does not permit. The leaders say if the time comes when they should speak further on foreign policy, they'll be prepared to speak; at this time, what they want to do is to talk about their domestic problems.

I will say a word or two about arms control, because that clearly is central to the objectives of the new leadership. We are now at a point where pieces of Reykjavik are still on the table, at least some of them; and, the job now is to see what can be done to put the pieces together. Let me express my own view. I think it is possible to negotiate and reach an agreement which could be initialed on the reduction of offensive weapons for the first five years--roughly a 50% cut in launchers and in warheads.

Secondly, I think it is possible to reach an agreement--although this may be a little bit harder--on reductions of the intermediate range nuclear forces, which, again, should provide an agreement which can be completed and initialed. The big problem obviously comes in SDI. And it is clear to me that SDI still is linked to the other two baskets; there is virtually no chance--I believe no chance--that you can de-link the three elements; and therefore there has to be a solution to SDI if we are going to get an arms control agreement. The problem is how are we going to be able to try to narrow the wide gap in the two positions. My view is that if one could reach agreement with respect to a ten-year extension of the ABM treaty, and couple with that the traditional interpretation of the ABM treaty, then one would have built the base which would permit the two sides to sit down together and say, "under that interpretation, what research and testing is permissible, and what is prohibited?" If we could get to that point, I believe it is possible that an agreement could be reached on permissible research and testing. However, I must be frank in saying I think that it's highly unlikely that we're going to be able to get there in the next year or so, which is realistically all the time we have before the election fever sets in.

I've already spoken briefly about human rights, and expressed my view that we ought to acknowledge positively the steps that have been taken but make clear that we look for concrete actions, and we're going to see what happens. If there are more positive steps, as for example in permitting people to emigrate from the country and in other concrete matters, then we ought to think seriously about repealing the Stevenson Amendment and waiving for a period of time Jackson-Vanik.

Finally, we must ask ourselves what should our reaction be under these circumstances? There are basically two views on this: One, to accept that we are faced with an opportunity, and should for the moment watch and see what happens but not reject what is happening; we should be prepared to take steps in their direction if they're prepared to continue to move in our direction. On the other hand, there are others who feel that whatever we do to lessen the tensions that separate us, as for example helping them as they try to move forward with the development of their domestic economy, and increasing their international competitiveness, would be bad for the United States. Basically the assumption of this group is that whatever helps them, is bad for us. I reject this view. I do not believe that it is a correct way to view the problem. I believe we have a genuine opportunity that should be treated seriously. We should not be starry-eyed; we should remain strong, across the board, but we ought to reach out and see if there aren't things that we can begin to do together as we begin to move away from the crossroads at which we stand.

Thank you.

PETERSON:

Thank you, Cy.

Consistent with the principle of equal time and non-partisanship of the Council, I'd now like to present Henry Kissinger.

KISSINGER:

Let me begin by saying that my own impressions of both the quality of the leadership and the changes going on were very similar to Cy's and I think were universally shared by our delegation. I had not encountered before Soviet leaders who would state an objective, and then say they had not the foggiest idea how to reach it. Or who would admit that they don't consider themselves the repositories of all truths. Those were new experiences for me. And I also found Gorbachev a most impressive person, for many of the reasons that Cy mentioned. Still my basic attitude may be more skeptical in general. For one, I have always looked back with some nostalgia to Brezhnev and Gromyko, who while they were not very elevated in their ability to formulate phrases in language with which we're familiar, had the advantage of being extremely predictable, being extremely insecure, and being extremely focussed on the United States. I remember when Bill Hyland and I were in Zhavidov preparing Brezhnev's visit to the United States. Every time I said to him "Mr. General Secretary, I want it clearly understood that you will be treated as an equal when you come to the United States," he would come

around the table and embrace me. If I said that to Gorbachev I would be thrown out of a window. So one has to assess what the likely consequences of this new attitude are going to be.

First, we have to remember that when we discuss reform we are speaking at this moment of a theory, and not yet of a practice. It has just been announced. And when you ask yourself practically how is all this going to work, in fact when you ask them how is this going to work that you get realistic prices and maintain central planning, they say "we don't know." How are you going to have candidates for office and maintain the supremacy of the Party? Also two objectives they strongly avowed. They didn't know the answer to that one, either. When you look at China, which is after all a cultural entity, and see the effects of decentralization there, and you ask yourself "what is decentralization going to do in an empire, of different nationalities that has never had decentralization, whose national identity was always bound up with a strong center?" You can see major problems ahead. And I'm sure Gorbachev sees these problems ahead though he may underestimate some of them. He may be enough of a communist, and he has to be enough of a communist to believe that if he has openness, then all right-thinking people will come to the same conclusions. Since there is only one truth, you can risk increasing freedom. What will be the reaction when it turns out that human nature is as fractious as it has proved to be in human history? We cannot be sure. And, indeed, I would say there are two dangers inherent in this program. Not that it's insincere; I believe it is sincere. The two dangers are first that it may fail; second, that it may succeed.

If it fails, it could be that the KGB and military apparatus will insist on using its strength before it becomes obsolescent. If it succeeds without foreign policy adjustments, then we will be dealing with a more formidable adversary. And therefore I would raise this fundamental question: in terms of American foreign policy, do we make concessions to Soviet internal developments, or do we make concessions to Soviet foreign policy positions? I would say except for the area of human rights, which Cy mentioned, fundamentally the American obligation is to focus on creating a safer international order. Throughout the postwar period, we have had the nostalgia for a salvation by conversion. The way the containment theory was interpreted, it was that a magic day would come when the Soviets, recognizing our situation of strength, would show up at the conference table and then--and then--you will look in vain through much of the literature on what exactly we were going to propose! Well, that heroic day has arrived and I would say this is our fundamental problem: What exactly is it we want of the Soviet Union? What do we consider the elements of a stable international order?

Too much of our domestic debate is between a group that asserts that change has already occurred and, therefore, we can let history do our work for us. And others who say that they are still the same evil group that we have always known, more skillful in propaganda, and therefore let's be extremely suspicious. I'm willing to grant that they are sincere. I'm willing to admit, to recognize--admit is not the right word--that this is a new approach. Still, the impact of that on our foreign policy can only be judged if we can translate it into negotiating positions in a variety of fields that we can say afterwards really have improved the situation.

Now in all this one finds, in part, what one arrived with. The area in which I was surprised was in their attitude on Afghanistan, in which they seemed to be more flexible and more prepared to entertain the abandonment of a system imposed by them than I would have thought possible. Now whether that can be translated into a short withdrawal schedule and into a non-intervention agreement after they have withdrawn so that the collapse of Kabul, if it should happen, will not be used as an excuse for re-intervention, that is impossible to judge on the basis of our conversation. But it was interesting enough that this issue was not excluded from some of the conversations.

In the field of arms control, my own attitude is influenced importantly by my basic attitude towards the way these negotiations have been conducted. I have always believed that the Reykjavik agreement is unfortunate. I therefore do not consider it very exciting that a possibility for a compromise on that Reykjavik agreement may be emerging. On the fundamental issue of what testing of SDI is possible, I agree that we cannot settle that issue by an exegesis of documents prepared in 1972. But I also do not believe that with the present attitudes a compromise is possible between the Soviet intention to kill SDI, and the American intention to preserve it. And we should not kid ourselves that there is a methodology of tests that could be approved that would satisfy both sides unless one or the other is willing to change its fundamental position. We that we are prepared to have SDI atrophy, or they that they are prepared to let it go forward, if at a somewhat slower pace. That is the fundamental issue on SDI. I favor the concept of SDI if not the justifications that have been put forward for it; I would hope that the negotiations go in that direction though we saw nothing there that makes this likely. So I would think that if there is an opportunity--and I think there may be--it resides in my view in seeing what this new leadership would make of an American position that says "let us look at the world ten years from now, and see where we want it to be, and work backwards from that, towards concrete negotiating positions."

I believe that the present negotiations are hopeless from that point of view. Each side prepares numbers that emerge out of their own presuppositions and out of their own bureaucratic struggles, which are then interpreted by the other side as if they were more rational than they can possibly be. The leaders when they meet talk about the things they are least qualified to discuss, namely how to adjust numbers that they have only a tenuous relationship to having developed, rather than the thing they're best qualified to discuss, which is where we are going to go.

Whether the Soviets would be prepared in foreign policy if they were faced with the necessity to entertain as radical a revision of some of their previous ideas as they do in domestic policy, I do not know. But if there is a missed opportunity, it is not in my view that we have failed to come up with the right gimmick on SDI; it's rather that we have not really defined for ourselves where we want to go, and defined for them what our bottom line is in a conceptual way, rather than in a negotiating way. So I can't tell you what the opportunities are. Is Gorbachev trying to strengthen the Soviet economy by the methods he's doing, so he can conduct the contest with us more effectively? Or is he doing it because he feels the whole system has to be changed? Does he know? After all, the rational thing for him is not to take on any more problems domestically than he already has--must have. So this is the impression with which I left. I don't even think that's so different from that of some of the others, but I would say our obligation is to define our perception of a more secure and more equitable international order and to put that forward in a consistent negotiating position, and not to bemuse ourselves with domestic changes in the Soviet society, impressive as these people may be.

PETERSON:

Thank you, Henry.

Let me say a few things about Gorbachev the man in relation to the economic reforms he seems committed to undertaking.

The image that comes to my mind is that of a new chief executive officer: intense, dynamic, restless, driven, tough, but, most emphatically, not just a chairman. Also, most emphatically, by Soviet standards, this is a young CEO. He doesn't have a mandatory retirement age--at least in age terms. Therefore, he can take a much longer view than his predecessors. Indeed, it will take a long time if he is able to achieve even a fraction of what he has set out to do.

I believe he is a chief executive who knows that his country is fundamentally not competitive in the world

economy, and he foresees an economy that is both more competitive and connected with that global economy. At the same time, this intense, dynamic person, who probably has an eye to some of his wolf-like comrades, is understandably anxious for short-term results in order to consolidate his power and to have time to present his full vision of the future. So, his problem in the economic and commercial spheres is to reconcile his long-term economic vision with his short-term political necessities.

In the short term, he is trying to resolve this problem by squeezing results out of the economy through efforts aimed at the human level. It's a kind of productivity jawboning. The prescription, as I understood it, goes something like this: a heavy dose of unrelieved criticism--perversely enough, the kind of criticism for which refusniks may have been put in jail. I must say that in my experience there is unprecedented self-criticism--as well as exhortation, moral persuasion, and even abstinence from alcohol. Incidentally, generally speaking, I find Soviet officials far less defensive, ideological, rigid, and dogmatic; now they appear much more pragmatic and flexible.

In the first year at least, they say they have increased their productivity to over four percent, perhaps twice the rate during the previous five years. They aim to increase productivity by a general program of "intensification" or modernization including incentives for workers and managers, a restructured bureaucracy, more decentralized implementation of plans, conservation of production inputs, and increased use of science and technology in the economy. For the longer term, they know they must invest more in capital equipment to improve productivity. One statistic: They told us that about two-thirds of capital investment in the past went into "new productive capacity." That will go down to 50% as they allocate more, presumably, to making their old facilities more productive.

To illustrate this kind of jawboning, alcohol consumption is down by a third. They severely punish drinking on the job. The only example we could find of a new disincentive, in a society that seems to be moving toward incentives, is that salesmen now get no bonus points for selling vodka.

I think the drive for quality is another example of the use of exhortation. There is no question that, in their honest moments, they acknowledge that the military is about the only sector of their economy that can get consistent quality; in fact they have recently admitted that quality, generally, has declined. Yet, they also realize that one key aspect of being globally competitive is much improved quality. And they are trying to achieve

that goal through centralized quality control agencies, posters, and all kinds of exhortations.

May I note that I find Gorbachev's goals daunting, if not utterly breathtaking. (For example, he told us that his objective was to make the Soviet Union a net exporter on food.) The overwhelming question is their realism and workability. But we should not make the mistake of underestimating his commitment or intensity.

Let me give you three quick examples of the kind of reform he is talking about. As a kind of "before and after," I'd like to compare these with the post-summit 1972 period.

The three examples of the "new way of thinking," or "perestroika," as they call it, are an attempt to rationalize their economy, by eliminating the most glaring irrationalities that his predecessors tolerated. All display a kind of incentive approach to decentralizing and "democratization" of the economy. Incidentally, let's not become confused about this democratizing business. In the first place, it's of course a different kind of democratizing than ours. Its main end is not freedom for its own sake, but the kind of freedom that is required to go along with the move toward market incentives and toward the principal end of greater efficiency and competitiveness. A deeper question, of course, is whether this genie of economic freedom will get out of the political bottle. Given the ethnic and racial diversity in the Soviet Union, I would see special political risks associated with the geographic decentralization that will be needed for economic reasons.

First, let's consider some of the reforms in agriculture. The year is August 1972, and we're negotiating the trade and other agreements. We have the opportunity to go to the southern part of Russia and drive by vast farm areas. Driving mile after mile, one sees all kinds of expensive farm equipment standing idle in the fields. That night at dinner you ask a minister how he possibly reconciles an acute shortage of capital, agricultural productivity that's only 11% of ours, and allowing this expensive equipment to lie idle. The honest answer--perhaps lubricated by a few vodkas--is that "what you've got to understand is how our system works. The minister in charge of making farm equipment is not really measured by who uses it but only by meeting his production goals." In other words, "that's somebody else's department."

What's happening now? We hear discussion about team contracts on the farms in which the government rents the land to the teams at a low price, rents the equipment, provides the inputs at specified costs, and permits the

members of the team to keep the revenues from up to 25% of the output of these farms. You ask them where can they sell it, and they say anywhere they wish. You ask them at what prices, and they say at whatever price they can get for it.

A typical example is meat. The meat in the state stores is frozen and of poorer quality and is seldom available to consumers who stand in long queues for it. They permit the sale of meat from the private sector (in so-called farmers' markets) that is fresher, better quality; interestingly, these private prices are up to five times those in the state stores.

Gorbachev has created an intermediate alternative between the state stores and farmers' markets that are called cooperative stores--with quite good quality, much shorter queues and prices somewhere between the other two kinds of outlets. Incidentally, a bit of testimony on the "integrity" of their government statistics, which is another issue. If you note the Soviets' pride in their low inflation rate and ask them which of these two meat prices they are putting into government statistics on inflation, they answer "state prices" and not the "private prices."

A second example of Gorbachev's economic reforms deals with some 70 so-called "enterprise centers" within the 20-30 ministries. These are supposed to be global profit centers. Their managers will have worldwide profit responsibility. They will sell abroad as well as at home. Indeed, it is said that in the past managers fought exporting. Now, presumably, they will fight to get exporting responsibility. They will be expected to manage product planning, technology, and most important, marketing. As one minister put it, they will have to "satisfy the customers, not the ministries."

Speaking of the democratization process as it applies to Soviet commerce, one official told us of an example of a plant in Riga, which advertised for new plant managers. (According to some of this "new way of thinking," plant managers will be elected by the workers.) Amazingly, they had 2,000 applications. (The one chosen was from Siberia--on the significance of which I won't hazard a guess.) Having undertaken election of managers not only furthers the democratization process, but may also serve to diffuse the power of the party organization in the affected regions.

Joint ventures constitute my third example. In 1972, when we tried to discuss them, we were told that the concept of joint ventures was a capitalist one, and not something they could really discuss. Now they speak freely of forty-nine percent equity ownership by the foreign partner. True to their dogma--to the extent that they

still have much in the economic realm--the government will own the means of production, namely the land and the buildings and will lease it to the venture at attractive rates, but the foreign companies will be expected to contribute some portion of the technology, know-how, and other factors. They want these joint ventures to be self-financed in terms of hard currency, "revenue-neutral," I believe the phrase is these days. To achieve this, they want joint ventures that will sell both to domestic and foreign markets. Naturally, this will present some conflicts between their simultaneous goals of export increases and import substitution.

When we asked how they would handle pricing in these joint ventures when the global prices were different from domestic prices--set for non-market reasons and presumably lower than a market price, they responded that, for purposes of profit determination of the joint ventures, the transfer prices for global and domestic markets would be the same. (Speaking of accounting, one should never underestimate the basic differences in cost accounting philosophies nor in their views on absurdly long depreciation periods.)

They also have some preliminary ideas on taxes, loans and repatriation of earnings, but they freely admit that all these aspects (e.g., the length of tax holiday) are in draft form and open to negotiation. Indeed, one of the stunning aspects of the so-called "new way of thinking" and "flexibility" (the new buzz word) is the new tolerance for ambiguity. Examples of this include announcing goals without any clearly defined way of achieving them and distributing drafts for "democratic" discussions and revisions. In the words of one senior minister: "Our aim is to involve as many people as possible in the solution of our social and economic problems" even if, as Gorbachev admits, "glasnost" (openness) leads to different conclusions. Under the old way of thinking, unanimity was essential.

It is even possible to discuss how they will come to define Chapter Eleven bankruptcies in their new dogma: they admit that some bureaucrats are even thinking about that unthinkable condition, and some new euphemisms are on the way for "going bust."

In general, one can only conclude they may have many more questions than answers about some of their economic reforms, but regardless, they are clearly going ahead.

Their goals are daunting--not simply to be far more efficient and competitive in a worldwide context, but to be far more connected to the world economy. For example, they want to have 15% of their GNP in trade by the

year 2000. The real issue here, it seems to me, however, is whether the systemic changes needed to reach these kinds of goals can be implemented.

Obviously, the role and attitude of the massive bureaucracy will be crucial to the success or failure of Gorbachev's efforts to implement his reforms. To assess the prospects for success, I can only quote to you what the ministers themselves are saying. One minister referred to the fact that bureaucracies have "non-aggression treaties" with one another. They say you can get a lot of agreement to the general proposition that there are too many bureaucrats. Indeed, we heard of plans to cut the bureaucracy by up to one-third. Yet, you get very little agreement about which particular bureaucrats they are targeting. One minister said to us "we have a new concept called unearned income"; we wondered who they were talking about. It turned out to be the middle-level apparatchiks, who are not earning their income and who seem to be the losers if these reforms go forward.

You then say, "I want to be sure we understand this. The bureaucrats, you say, are part of the problem but you're expecting them to eliminate themselves by being part of the solution." "Good point," they all say. To illustrate, they use the "black crow" image, which goes like this: a bunch of black crows are sitting on a tree branch. If you clap your hands, they all disappear, but in five minutes more black crows than were there originally have landed on the branch. Others speak openly about Parkinson's Law, about how some men, meaning bureaucrats, create work.

They're quite honest in saying that they don't really know the answer to this bureaucracy question. In fact, one minister said, "You have an advantage. Your competitive system makes the problems go away, because the survival of those directly involved is at stake. That's not true in our system."

To prepare the ground for major economic reform, and to fight bureaucratic obstinancy and inertia, Gorbachev appears to have elected a political strategy of an alliance between himself, his associates, and what one might call the creative intelligensia, i.e., the press, the writers, the media, the scientists.

Another overwhelming obstacle to implementation is management development. If you stop and think about it, the concept of a manager of a globally run "enterprise profit center" is totally different from that of a factory manager in which some central plan tells one how much of what to make and when. Yet this new breed of managers are expected to price, plan, anticipate technological change, and so forth. The attitudes, the disciplines, and the

skills required for these new tasks are totally different from what they have been doing. When I think of some of our multinationals, and the years it's taken to develop this kind of profit-oriented global manager, it is clear what a formidable assignment the Soviets face in developing an adequate pool of managers. (Insisting on Soviet management at the very top of these joint ventures will certainly not lubricate the process of importing much needed Western management techniques.)

Fundamentally, the Soviets are trying to reconcile market forces with a planned economy. Reconciling central planning with market forces will involve real problems. There is no question that the market is going to start driving them one way in the allocation of resources, while their central planning and their concept of "social values," as they put it, will drive them another way. Put differently, Gorbachev knows that massive subsidies, amounting to hundreds of billions of rubles, drain the economy and must be substantially reduced. Yet, these subsidies represent the embodiment of their social contract between citizen and state, that is, to have basic necessities very cheap and not to be unemployed. Thus, the economic reforms come in conflict with this social contract and create a potentially explosive problem.

Soviet officials themselves use children's clothes as an example of this tension. Their subsidies to children are enormous, as they are to housing and food; and these subsidies obviously have nothing to do with the market. They simply want to encourage people to have children, and they want to make it inexpensive to do so. As any free market economist would tell you, this will generate problems. One of the ministers illustrated the problem to us: children's clothes have become so inexpensive that taxi drivers are now using girl's dresses to wipe their windshields.

They now wonder how to reconcile these market-driven enterprise centers and joint ventures that are moving in one direction, with their central planning and vast subsidies that move in another direction. They have some tentative answers--like setting aside up to about 7% of their budget for investments in a kind of contingency "kitty"--to reflect "unpredictable" market forces--but I think they're a long way from home on reconciling these basic conflicts.

Incidentally, when the issue of trade and commercial relations with the Soviets arises, some people think of the economic leverage the U.S. might gain from encouraging it. In my view, however, too many on our side tend to overestimate what we can do to them economically. I listen with interest to proposals that if we don't sell them one item or another, like oil pipelines, that somehow

we're going to drive their system to bankruptcy or bring them to their knees. As I felt after my trips there in the early 1970s, I come back again believing that this notion is rather simplistic. Theirs is an autocratic, diverse and very disciplined system; we may cause them some discomfort, but not enough to change anything fundamental.

To close my remarks, I'd like to try to assess the possible significance of those changes for the U.S. in general and for U.S. companies in particular. Given two factors--the vast scale of our economy and the enormous structural challenges the Soviets face in bringing off these profound economic reforms--I would guess that those who expect large economic payoffs to the U.S. economy as a whole in the reasonably near future are going to be disappointed. For 15 years, my view has been that any net economic payoffs are likely to flow to their side more than ours. Thus, to assess these effects from the standpoint of our overall national interest, we need to factor our political and military interests into the equation.

From the standpoint of an individual company, if the long term potential seemed to justify it, I would certainly invest the time to explore the possibility of a joint venture. I would pay special attention to whether there is a real need in the Soviet Union for that company's particular expertise and product lines. If there is, my sense is that Deputy Prime Minister Kametzev, Deputy Chairman Ivanov, Minister Aristov and their colleagues would show great interest and more flexibility than one might expect on terms, taxes, financing, as well as raw materials contracts, management, licensing and the like. Incidentally, Deputy Prime Minister Kametzev is an example of the kind of impressive person Gorbachev is promoting to the top ministerial levels. He seems to have the lead role in re-orienting the Soviet Union to the global economy, with the task of somehow coordinating the various and massive bureaucracies involved in foreign economic activities. I had a try at least at a far less bold version of that type of job in our own government; I don't envy him a bit.

In short, both for the U.S. as a whole and for particular companies, there are major changes to assess in the U.S.S.R. I think we should be intrigued, stay cautious, but be open. There may be some real opportunities.

עק אורג

המשרד

351

ט ז פ ס מ ב ד ק

דף 1 מתוך 2 דפים

סוג מסמך סודי

דחיפות מיידי

תאריך/ז"ח 161410 אפריל 7

מס' מבדק

אל: מנכ"ל מדיני
דע: מנכ"ל האוצר
מקטי"ח (מבטחון)

קונגרס : סיוע לישראל

1. ייתכן שמחקרב רגע של אמת ביחס לסיוע שלנו, ואין להוציא מכלל אפשרות הפעלה לחצים עלינו, בין אם מצד הקונגרס ובין אם מצד הממשל, במגמה לשכנענו לוותר מרצון על חלק מהסיוע שלנו, כפי שעשינו בש"ח 1986.
2. כפי שדווח בנפרד (בשלנו 277), הכספים שאושרו (**AUTHORIZED**) ע"י וועדת החוץ בבית הנבחרים בהצעה לחוק הסיוע חורגים בכחצי בליון דולר מ"מקרה" (המסומן) לפי חוק ג"ר) שנקבעה בחוק החקציב, כ"כ בסנט מסתמנת מגמה דומה ומן הסתם ההפרש בין הסכום המאושר יהיה גדול עוד יותר.
3. וועדת החוץ בבית דנה בבעיה זו בתום ה- **MARK-UP** שלה, והחליטה לחזור לנושא במסגרת הנחוץ לקראת (ולפני) הדיון במלאה. לדברי מנהל צוות העוזרים של וועדת החוץ בסנט, בכוונת הסנטור פל לנקוט גישה דומה.
4. בכל מקרה, מסתמן מצב לפיו שתי הוועדות החוקשנה לצמצם את המספרים בחוקי ההרשאה שלהן (**AUTHORIZATION BILLS**) בסדר גודל של 400-500 מליון דולר. יחסית מדובר בסכום קטן אך עם זאת הרסני לתכנית הסיוע, כזכור, לאחר כל השיריונים (**EARMARKS**) של כספים (לרבות הסיוע עבור ישראל) בשנה שעברה, נותרו כבליון וחצי דולר בלבד לחלוקה לכל שאר המדינות שסיוען אינו מוגן. כחוצאה חוסל הסיוע למדינות מסוימות, וצומצם הסיוע לאחרות ושיעוריה שהגיעו לפעמים עד כדי 60 אחוזים. היה והכספים הבלתי מסוריינים **MARKS** לסכום של כבליון דולר, ההשלכות על חכנית הסיוע עלולות להיות חמורות ביותר מבחינת הממשל.
5. בנסיבות אלה (כאשר ישראל ומצרים לבדן אמורות לקבל יותר מ-5 בליון דולר) יש לצפות להגברת הקולות (שהושמעו לאחרונה, בעיקר בסנט) הקוראים לשבירת שיטת ה- **EARMARKING** וכו' אמצעים פורפוציונאליים, ללא חריגים, בסדר גודל של 4.5 אחוזים (שהם, במקרה שלנו, 135 מליון דולר). יו"ר וועדת החוץ בבית הנ"ח וועדת המשנה לאירופה ומז"ח כבר קלו אפשרות

ש.ה.ה. 1986 2 1 3 3 2

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף 2 מחוד 2 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

351/2

- זו בגלוי בסיום ה- **MARK-UP**. כ"כ בנסיבות אלה בל נופתע, כאמור, אם יהיו המפצירים בנו ש**נכנע** **מרצון** לגרזן הקיצוצים וע"י מחווה זה **"נרתיח" הון פוליטי** (במקום - להיות מקועעים ממלא מחוסר-בררה). קרוב לוודאי שיזכירו לנו שלפני שנתיים ספגנו קיצוץ של כ-128 מליון דולר (מזה כ-50 מליון מרצון), וכיום מדובר בסכום דומה.
6. כמובן, יש כאן געלמים מספר. ייתכן שיוקטן שיעור הקיצוץ אם יימצאו משאבים נוספים - לדוגמא ע"י העלאה דמי השירות של כספי ה- **FMS**, כפי שכבר הציע יו"ר וועדת החוץ ובית. ייתכן גם שיחליטו על הקיצוץ לא בוועדות אלא במלאות שני הבתים (ואזי קיימת האפשרות שאחד מהמחוקקים שאינו חומך בסיוע חוץ יציע קיצוץ עמוק עוד יותר). אף יתכן שבסופו של דבר לא יתקבל חוק הרשאה לסיוע, אך במקרה כזה הבעיה חשוב ביותר שאת בוועדות ההקצבות (**APPROPRIATIONS**) .
7. עם כל זאת מהנבדק, לעניות דעתי, **ההיצעוץ מקרב הנוגעים בדבר בארץ וגייבוש עמדה לקראת לחצים אפשריים עלינו להסכים לקיצוץ בסיוע.**

למדן

מזכירות הממשלה

ירושלים, יו' בניסן ה'תשמ"ז
16 באפריל 1987

שחור

אל: ראש הממשלה ✓

של רב,

לוט צילום מספרו של ויליאם קואנדט על קמפ דייויד, עמ' 118-119 שעניינם הפרוצדורות לג'נבה 1977 וכפל הלשון שנקטו האמריקנים באזני הצדדים השונים; "כי לקח טוב נחתי לכם". הפעם גם המצרים אינם באינטרס דומה לשלנו כפי שהיו ב-1977, שכן אח סיני קיבלו, ולכן אנו נותרים כיחידים שעניינם הוא במשא ומתן בילטרלי ישיר. כל היתר - כדאשחקד.

בברכה ✓

אליקים רובינשטיין ✓

העוזק: מנהל כללי, משרד ראש הממשלה

could be made only when a negotiating process that directly involved the parties to the conflict had begun. Further rounds of U.S. shuttle diplomacy or mediation would produce little and would continue to erode the president's political base of support at home. To pressure Israel on such issues as settlements and Palestinian rights, the Carter administration felt the need to have the Arab parties actively involved in direct negotiations with Israel. Otherwise the process was coming to resemble a U.S.-Israeli dialogue, with the Arabs as onlookers. The prenegotiations phase had to be brought to a close soon.

Procedures for Geneva

To get to Geneva, as a step toward genuine negotiations, Carter tried to find common ground not only between Israel and the Arabs but also among the Arabs themselves. The administration knew by now that Egypt and Israel were capable of dealing directly with each other and that each preferred bilateral negotiations to a broader multinational forum. It wanted the Geneva setting because no one in Washington thought Sadat was prepared to go all the way in concluding a final agreement with Israel unless some progress was being made on the Palestinian question. Sadat himself was the authority on this point, as was his foreign minister.

Geneva, then, was to be the umbrella under which Sadat and Begin could move forward at whatever pace they could sustain, pulling in their wake, if possible, Jordan, the Palestinians, and perhaps even the Syrians. The problem was that the umbrella could not be raised until the most skeptical of the parties, the Syrians and the Palestinians, were satisfied. Insofar as they thought Geneva would be little more than a figleaf for another separate Egyptian-Israeli agreement—a Sinai III—they had little reason to go along. Yet if their demands for a virtual veto over Egyptian moves were accepted, no progress could be made in negotiations.

To resolve this dilemma, the United States tried to resort to some constructive obfuscation, giving each party the impression that its concerns were being met. The Egyptians and Israelis were assured that the actual negotiations would be conducted bilaterally. The Syrians, Jordanians, and Palestinians were told that there would be a single Arab delegation and that they would have to work out their own negotiating strategy to prevent bilateral deals at the expense of a comprehensive agreement.²⁹

29. Indyk, *To the Ends of the Earth*, p. 43, misinterprets this as meaning that the

The Arabs were told that the PLO could delegation, provided the actual delegates the same time the Israelis were told the object to any new participants, as agreed Geneva conference in 1973.

Given the difficulty of working all this among the Arabs themselves, the Carter go over the heads of the regional parties in procedural arguments, and work out the cochairman, the Soviet Union.

Involving the

Vance had always felt the Soviets would discussions at some point, if only to limit. And he hoped that a joint U.S.-Soviet the procedural issues and would put particular. He had urged Soviet A August 29 to ask Foreign Minister A for a joint communiqué on the Middle

On September 9 Dobrynin handed U.S. Statement on the Middle East moderate document than might have direct PLO participation in the tall state. No call was made on Israel to abandon East Jerusalem. Much of from U.N. Resolution 242, with "Palestinian national rights." Vance Assistant Secretary Alfred L. Ather diplomat named Mikhail Sytenko.

The day after receiving the Soviet Secretary Vance chaired a strategy mention was made of the draft settlements and Palestinian represe

Syrians would be able to veto any agreement that the plenary at Geneva was to have the bilateral subcommittees. In fact, the U.S. groups might report to the plenary, and versions of the working paper.

30. Vance, *Hard Choices*, pp. 191-92.

The Arabs were told that the PLO could be present within the Arab delegation, provided the actual delegates not be well-known officials. At the same time the Israelis were told that they would have the right to object to any new participants, as agreed on at the first session of the Geneva conference in 1973.

Given the difficulty of working all this out smoothly without agreement among the Arabs themselves, the Carter administration was tempted to go over the heads of the regional parties, who seemed hopelessly mired in procedural arguments, and work out a joint invitation to Geneva with the cochairman, the Soviet Union.

Involving the Soviets

Vance had always felt the Soviets would have to be brought into the discussions at some point, if only to limit their potential for troublemaking. And he hoped that a joint U.S.-Soviet invitation would help to resolve the procedural issues and would put pressure on Syria and the PLO in particular. He had urged Soviet Ambassador Anatoly Dobrynin on August 29 to ask Foreign Minister Andrei Gromyko to send him ideas for a joint communiqué on the Middle East.³⁰

On September 9 Dobrynin handed Vance a draft called "Joint Soviet-U.S. Statement on the Middle East." In several respects it was a more moderate document than might have been expected. It did not call for direct PLO participation in the talks, nor did it mention a Palestinian state. No call was made on Israel to return to the borders of 1967 or to abandon East Jerusalem. Much of the language of the document came from U.N. Resolution 242, with the significant addition of the words "Palestinian national rights." Vance reacted with interest and assigned Assistant Secretary Alfred L. Atherton, Jr., to pursue talks with a Soviet diplomat named Mikhail Sytenko.

The day after receiving the Soviet draft, on Saturday, September 10, Secretary Vance chaired a strategy meeting at the State Department. No mention was made of the draft. Instead the emphasis was on Israeli settlements and Palestinian representation at Geneva. One group felt that

Syrians would be able to veto any agreement reached between Egypt and Israel. He says that the plenary at Geneva was to have the power to approve any agreement reached in the bilateral subcommittees. In fact, all the United States ever suggested was that the working groups might report to the plenary, and even this point was omitted from subsequent versions of the working paper.

30. Vance, *Hard Choices*, pp. 191-92.

2/2

7717-171

58

11003

291

1700

315

Q Do you have any comment or reaction to the West Bank violence, where Palestinian students were shot and wounded, and property was damaged and homes were vandalized?

MS. OAKLEY: The United States condemns in the strongest terms attacks against Israeli and Palestinian civilians in Israel and the occupied West Bank and Gaza. We are saddened by the death of an Israeli woman in a senseless and brutal attack, and offer our deepest condolences to her family. This tragedy has been compounded by vigilante-style reaction, which can only increase resentment and mistrust, and lead to further violence. We are also deeply disturbed by the shooting death

of a Palestinian student and wounding of others at Birzeit University. It is imperative that both Israelis, who we realize are responsible for maintaining order in the occupied territories, and Palestinians exercise maximum restraint to end this new violence. It does not serve the interest of either side. In addition, these incidents demonstrate once again the need for progress toward reconciliation and peace in the region, and take a human toll which cannot be justified on any grounds.

Q Phyllis?

MS. OAKLEY: Yes?

Q You offered your condolences to the Israeli woman. Are you offering also the condolences to the family of the Palestinian kid who was shot to death?

MS. OAKLEY: Yes, certainly we would, you know -- again, I think our statement covers the feelings and I'll just stand by that.

- J/14

END

* תאריך : 04.87. משרד החוץ-מחלקת הקשר *
 * דף 1 מ 1 *
 * עותק 2 מתוך 4 *
 * סודי ביותר *
 * ** *
 * ** *
 * ** *
 * חוזם: 7443/4 *
 * אל: המשרד *
 * מ-: דרוש, נר: 305, תא: 150487, זח: 1200, דח: מ, טג: טב *
 * נד: 8 *

* סודי ביותר/מיד *

* מנכל מדיני *

* נמגשתי לשיחה ארוכה עם הנרי קיטינג'ר. בין היתר סיפר
 * לי שלדעתו קיימת טכנה להגברת האנטישמיות כתוצאה מפרשת
 * פולרד וכן כתוצאה מכך שמרפצת כאן השמועה שבתמורה
 * למתן היתרי יציאה ליהודים מבריהמ' מוכנה היהדות להשביע
 * על הממשל לאפשר ייצוא טכנולוגיה מתקומת לבריהמ'. על
 * ההצעה הזאת שמע בעת שהייתי במוסקבה.

* סיפר לי כמו כן על כן שבהוצאותיו-40 אחוז מהשאלות
 * כיום הן על עניין פולרד-ועל שתוף הפעולה עם ישראל
 * מדוע בכלל דרוש שתוף פעולה זה? האם בכלל אפשר לסמוך
 * על ישראל כבת-ברית וכו'.

* י. רוזן *

* תפ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל *

05/05/87
 05/05/87
 05/05/87

05/05/87

THE SECRETARY OF THE
TREASURY
WASHINGTON, D. C.

DEAR SIR:

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst. in relation to the proposed amendment to the National Bank Act, and to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration.

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
J. M. [Signature]

Very truly yours,
J. M. [Signature]

* תאריך : 87.37 *
* דף 1 מתוך 1 *

* עותק 1 מתוך 4 *

* סודי ביותר *

* ** *

* ** *

* *** *

* חרזם: 4,7442 *

* אל: המשד *

* מ-: רוש, נר: 304, תא: 150487, זח: 1200, זח: מ, טג: טב *

* נד: @ *

* *

* *

* *

* *

* סודי ביותר/מיוז *

* *

* אל: שהבט (נר 288 לבטחונ), מנכל מדיני/משהח *

* *

* הלבוא *

* *

* בפגישה שהיתה לי אתמול עם מוריס אברם סיכר לי על שיחתו *

* עם ויינברגר כשנושא הלבוא הועלה על ידי ויינברגר. בשיחה *

* השתתף גם ארמיטאג'. לשאלתו של מוריס אברם באשר למיצור *

* לישראל אם נוכח ביטול הלבוא תמומש-הגיב ויינברגר *

* שיש בדעתו להגדיל את מספר החוזים שיוחתמו עם ישראל *

* בנושא ה-SDI. מוריס אברם הגיב שאין *

* בכך פתרון לבעיה-ני הסכומים בהם מדובר ב-SDI *

* קטנים בהרבה. *

* *

* מ'. רוזן *

* *

* *

* *

* *

* תמ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל *

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE
TO THE SECRETARY OF THE INTERIOR
FOR THE YEAR ENDING 1894

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE
TO THE SECRETARY OF THE INTERIOR
FOR THE YEAR ENDING 1894

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE

TO THE SECRETARY OF THE INTERIOR

FOR THE YEAR ENDING 1894

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE
TO THE SECRETARY OF THE INTERIOR
FOR THE YEAR ENDING 1894

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE

TO THE SECRETARY OF THE INTERIOR

FOR THE YEAR ENDING 1894

★ 2015 年 2 月 25 日

NOTES ON THE CONTRIBUTORS

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

11-11-11

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ס ו ס ס ו ס

ד...ל...מחור...ד...ס

טווג בשחוני סנר

דחיות הגיל

תאריך וז"ח...13 09:00 אפריל

283

ס ו ס ס ו ס

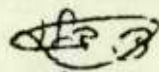
אל: מנכ"ל מדינה. מצפ"א.

בחירות 88

דמוקרטים: גארי הארט מודיע היום רשמית על מועמדותו. ביום ו' הודיע הסנאטור אלברט גור על כוונותיו. מושל ארקנסאו ביל קלינטון יחליט תוך זורש. גארי הארט ממשיך לזווגיל כמרחק ניכר מכל יתר המועמדים כשבמקום השני ג'סי ג'קסון (כ-9 אחוזים) וכל יתר המועמדים 3 אחוז או פחות. אך כמשאלים לעומק מתברר כי רק 16 אחוזים קבעו סופית את עמדתם, וה-16 מתחלקים: 6 להארט, 3 לג'קסון ולכל היתר - גפהארט 2, באביט 1, ביידן 1 והשאר פחות מכך. כלבמב, המערכה פתוחה לחלוטין.

במרוץ הדמוקרטים נמצאים עתה רשמית או חצי-רשמית שמונה איש - הארט, ג'קסון, גפהארט, באביט, דיוקאקיס, ביידן, סיימון וגור, ועוד שניים מהססים: הסנאטור נון והמושל קלינטון. כמעט כולט ידידים טובים, למעט ג'קסון המנסה למתן את עמדתו ולהתקרב לציבור היהודי הליברלי (הופיע בכמה כינוסים רפורמיים עם הרב שגדלר, הרר ספרסטיין והרב טננבאום) והארט, שחלק מהציבור היהודי אינו בטוח עד כמה עמוקה מחויבותו. לארבעה מן המועמדים תמיכה נרחבת בקרב חוגים שונים, גם כעלי ממון: גור, סיימון, דיוקאקיס וביידן, וגם להארט תמיכה כספית יהודית לא מעטה.

רפובליקנים: דונלד רומספלד הסתלק מן המרוץ.

דני בלוד.

ס ו ס ס ו ס
2 3 1 2 4 3

מחלקת הקשר ניו-יורק		ד"ר
טופס מברק		מספר
דחיות:	מספר	
סוג בטחון:		
סודי		
תז"ח:	אל : המשרד	
1312		
כר :	ר ע :	
0306		
מאת : נאו"ם ניו יורק		

אל : מנהל ארבל 2
מאת : יששכרופ

מפגש המזכ"ל עם חמשת קבועי מועבי"ט.

1. המפגש התקיים כיום ו' (10/4) אחה"צ. לחלן מקמרון הוס (ארה"כ):
2. תחילה סקר המזכ"ל את העמדות של החברים הלא קבועים של מועבי"ט באומרו כי קיימת בקירוב הסכמה בעקרון לוועידה כינ"ל, אולם, אף אחד מהם לא הציע הצעות קונקרטיות כיצד להגשים זאת.
3. כן סקר את עמדות הצורדים ובמיוחד של ירדן וישראל, וציין ששתיהן אינן תומכות בהצעה לחקים ועדה מכינה של החמישה. לגבי סוריה אמר כי אין עמדה סורית ברורה והממונה כאן לא קיבל כל הנחיה. לדברי הוס, על סמך הדברים ששמע מאיתנו, הצגת עמדתנו על ידי המזכ"ל היתה בהחלט הוגנת.
4. במהלך הפגישה שאל השגריר הבריטי את הממונה של ארה"ב אוקון, אם קיימת צמדה ברורה של ממש ישראל. המזכ"ל השיב לשגריר הבריטי על סמך שיחתו עם המנכ"ל סמיר.
5. השגריר הסוביאטי כלונוגוב דיבר כנראה באריכות על הצורך בגמישות והכנה נאותה וכן מו"מ מולטילטרלי על מנת לקדם את תהליך השלום.
6. בתום המפגש, ציין המזכ"ל שהוא מתכוון לעמוד בקשר עם הצורדים עצמם וכן עם החברים הקבועים, אך על בסיס בילטרלי בלבד ושאינו מתכוון לכנס את הפורום שוב. כן הביע תקווה לקבל את ממיכת המשתתפים בהמשך. לדברי הוס הובעה התנגדות מאף משתתף לגבי דרך הפעולה הנ"ל שהוצעה על ידי המזכ"ל להערכתו של הוס, עיקר מסרתו של המזכ"ל היה לקבל מעין "ברכה" מהחמישה שיאפשר לו יתר חופש פעולה בהמשך, באמצעות מגעים בילטרליים הן עם הצדד והן עם החמישה, בלא להיות כבול בהצעה להקים ועדה מכינה.

תג אה! נאו"ם
שם השולח: ג. יששכרופ
תאריך: 13.4.87
1 + 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

13 באפריל 1987

סודי ביותר - בהול

אל : השגריר, וושינגטון
לעיניו בלבד

רצ"ב אגרת מרה"מ לנשיא. אנא מסור אותה מיד לתעודתה.

חג שמח.
אריה מקל
לשכת רה"מ

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem. 12-APR-1987

Dear Ron,

On the eve of the feast of Passover, which celebrates the liberation of our forefathers from bondage and the message of freedom they carried with them, I would like to convey to you and to the American people our deep sense of friendship and solidarity in your leadership of the struggle for freedom throughout the world.

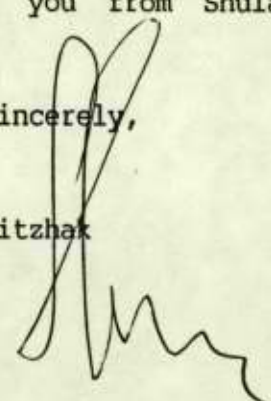
I want to take this opportunity to add a personal word. In some respects, the Soviet system of today is reminiscent of the bondage of Pharaonic Egypt in biblical times. I have followed and fully supported your realistic appraisal of the Soviet Union and its negative role in the world. After great efforts the U.S. succeeded to isolate the USSR in the Middle East and to prevent its intervention in the diplomatic action towards the achievement of peace. We, unhesitatingly supported this essential feature of U.S. policy. It is, therefore, inconceivable to me that there may be in the U.S. support of the idea of an international conference, which will inevitably reintroduce the Soviets into our region in a major role and undo the former important achievement.

I am wholeheartedly committed to peace and with your help and support, I believe we can make progress towards this goal by persistently and patiently working for direct negotiations between the parties.

Please accept best wishes to Nancy and you from Shulamit and me.

Sincerely,

Yitzhak

President Ronald Reagan
The White House
Washington, D.C.

אל:

המשרד

086

מנכ"ל מדינת ישראל. מצפ"א. מזא"ר. בר.

ס.י.ס. ס.י.ס.
דפוס...מחור...דפוס
סוד
סוג בשחוני
מילד
דחיסות
באפריל 1130
מזרח וז"ח

1/5
1/4

מסמך:

דו"ח מוריס אברם. נפגשתי עם מוריס אברם ב-31.3.87 לשיחה של למעלה משעה וחצי ושמעתי מפיו דו"ח על ביקורו יחד עם אדגר ברונפמן בבריה"מ. להלן עיקר הדברים ששמעתי

(1) בדרכם מבריה"מ לארה"ב סיכמו תחילה ברונפמן ואברם שלא לפרסם פרטי הביקור אלא להסתפק בהודעה קצרה לפיה עמדו להודיע:

(א) שהם כילו שלושה ימים בבריה"מ ונפגשו עם פקידי ממשל גבוהים וכן עם אנשי המפלגה לצורך קיום דיונים הקשורים במצב יהודי בריה"מ ובכל ההיבטים הכרוכים בכך. במהלך שהותם הם גם נפגשו עם מנהיגי היהדות המקומית. ברונפמן ואברם נוכחו לראות האוירה הטובה שהיתה במהלך ביקורם אך סבורים שלא יהיה זה מועיל בשלב זה להכנס לפרטים: "האירועים של החדשים האחרונים יוכיחו אם יש הצדקה לאוירה האופטימית השוררת".

ההודעה הנ"ל לא פורסמה כלשונה כי בשובם לארצות הברית נוכחו מוריס אברם וברונפמן שהרב שניער פרסם בינתיים הודעה מפורטת על פגישותיו ומהודעה זו התפרש למעשה - לדעת מוריס אברם - שהרב שניער מקבל את הגירסה הסובייטית לפיה - כל היהודים שרצו לצאת - יכלו כבר לעשות זאת - ואלה שכיום רוצים לצאת - רוצים זאת רק מסיבות כלכליות.

(2) בתחילת הדיווח הבהיר לי מוריס אברם שכל אשר נעשה במוסקבה - אלה הן הבנות ולא נחתמו או סוכמו כל הסכמים (ההדגשה שלי). הם נפגשו עם שר החרבות, שר הדתות ואנשי משרד החוץ - לא היתה להם פגישה עם שוורדנזה. נפגשו בין היתר עם דוברינין ועם ארבעטוב - וכן עם ביסמורצ'ק (סגן שר החוץ).

2/..

2 3 3 1 2 1 1 1 520 13/1

2/5 86 - 1. 4 - 55

- 2 -

(3) הובטח להם (They were reassured):

3.1 שבקרוב תהיינה טיסות דרך רומניה. ממשלת ישראל צריכה לפנות בנושא זה לממשלות רומניה ולממשלת הולנד.

3.2 כל הרפיוזניקים עם משפחותיהם יורשו תוך שנה - לעזוב. זאת פרט לאלה המועסקים או הועסקו בשטחים בטחוניים. תיקבענה פרוצדורות שלפיהן יוכלו לספל בכל המקרים.

3.3 לפי החוק החדש - קרובים בעלי קרבה משפחתית ראשונה - יוגדרו לפי אשר החוק הפנימי הסובייטי קובע. תהיה זכות ערעור למי שבקשתו תידחה. אברם הדגיש בנקודה זו שהתרשמותו היא שהוסבייטים יוכיחו גמישות באופן הגדרת קרבת המשפחה כקרבה ראשונה. (דוברינין הדגיש במיוחד שכאשר הם אומרים שכוונתם היא להגדיר מושג זה - של קרבה ראשונה - לפי חוק הסובייטי - אין כוונה להגביל את מספר המקרים שיוכלו להסתמך על כך אלא להרחיב אותם).

3.4 באשר למספר מקרים של רפיוזניקים שלגביהם נאמר שלא יוכלו לעזוב לעולם, ברית המועצות תבדוק מחדש מקרים אלה - ייאפשרו לכל אחד לערער על ההחלטה השלילית.

3.5 ניתן לייבא לבריה"מ כל ספר דתי יהודי שירצו.

3.6 יפתחו מסעדה כשרה במוסקבה.

3.7 ירשו שחיטה כשרה.

3.8 ייפתחו בתי כנסת בכל האיזורים בהם תהיה דרישה לכך - ויהיה קיים צורך לעשות כן.

3.9 כל/מי שירצה בכך - יוכל ללמוד (אפילו בארה"ב - אם ירצה בכך) - לימודי יהדות כדי להיות רב.

3.10 האיטור שקיים כיום ללמד עברית בבתי ספר או בבתי כנסת - מאחר והדבר מוגדר כ"הוראת-דת" -

יבדק מחדש (לא היתה הבטחה שיהיה ביטול).

דפוס.....מחור.....דפים

סווג בשחוני.....

דחיות.....

תאריך וז"ח.....

שם וס' מברק.....

3
5

אל: 86 - 1

4 - 05

- 3 -

3.11 ברונפמן ואברם הודיעו לסובייטים שהם ימליצו על ביטול תיקון סט-בנסון כאשר יתחילו בטיסות לרומניה וישחררו את הרפיוזניקים במספרים גדולים. לדעתם ג'קסון-וואניק צריך להשאר בתוקף - וקיום ההחלטה צריך להיבדק מידי שנה - כדי להחליט אם יש או אין הצדקה בהשתיית ההחלטה.

3.12 במהלך כל הביקור לא דובר על מספרים מוגדרים. לדעתם של ברונפמן ואברם - המספר של 51.000 לשנה שהושג ב-1979, הצדיק את ביטול ההחלטה (דבר שלא נעשה).

(4) במהלך שהותם במוסקבה נפגשו ברונפמן ואברם עם 65 (ששים וחמישה) רפיוזניקים בבית פרטי. היו ביניהם אנשים דתיים ולא דתיים. היה רגע של התרגשות כאשר גבי ברנשטיין קיבלה טלפון מבעלה שהודיע לה על שחרורו ממאסר.

(5) שיחה קשה במיוחד קויימה עם איש התביעה הסובייטית. "הוא היה דומה לכל תובע שאנו מכירים במערב".

(6) בין הדברים בעלי חשיבות לציון - בדו"ח:

6.1 דוברינין שאל: למה לא יכולים היהודים להסכים ביניהם בקשר לעניין היציאה בטיסות ישירות: "תארגנו משהו דומה ל- Berlin Air-lift".

6.2 במהלך השיחות על הנושאים הבילטרליים - ארה"ב - בריה"מ - ברונפמן הדגיש שריגן

הוא אדם שרוצה בשלום. על כך השיב דוברינין: שנתיים כבר נלחם האיש שלנו למען השגת שלום

6.3 ברונפמן ציין שיש התקדמות לקראת ועידת שלום למזרח התיכון. הוסיף שקרלוצ'י מתנגד לוועידה.

4/...

4
5

86 - 10

4 - 15

מל:

- 4 -

6.4 דוברינין ציין שביקר - האיש החדש בבית הלבן - הוא אדם מחזן - וזה ייתכן

מאד - אך יחד עם זה הבעיה היא שהנשיא הוא "אידיאולוג". (לא ברור אם התכוון לנשיא

או לבייקר). דוברינין הוסיף: "אמרתם שריגן הוא זהיר מאד. יכול להיות - אך נראה

לי שאתנו - הרוסים הוא זהיר יותר מדי."

6.5 דוברינין הבטיח לבדוק את עניין הטיסות דרך בוקרסט. אכרם הבהיר שעניין הטיסות

הוא עניין חשוב וצריך לטפל בו.

6.6 מספר פעמים בשיחה הדגיש דוברינין שגורבצ'ב רוצה ב"דמוקרטיזציה". הוא רוצה

שינוי בחברה - על כן הועידה לזכויות האדם שהם מציעים לקיים במוסקבה היא חשובה.

"אנו לא רוצים בהגבלות נוספות אלא להיפך - בפחות הגבלות."

6.7 דוברינין ציין שידוע לו שלפני שארה"ב ביטלה את האיסור על ייצוא ציוד לקידוחי

נפט וגז - הממשל האמריקני ביקש את אישור המנהיגות היהודית (כזכור פרסם אז מוריס אבר

בעצה אחת עם מחמ"ד (מישהו בדרג גבוה מאד) שאישור הייצוא ניתן מתוך הנחה שתשופר

מדיניות בריה"מ בנושא היהודי.

7) דוברינין שאל: איך זה יכול להיות שראש הממשלה ושר חוץ - מדברים בשתי שפות -

ואומרים דברים סותרים? "It is a very interesting act"

דוברינין התעניין לדעת מה מצב הרוח בישראל. האם באמת רוצים הישראלים בשלום?

מה המצב בשטחים? ברונפמן הסביר לו את הסיבה להבדלים בהצהרות בין רה"מ לממרה"מ ושר

8) דוברינין הדגיש שהם לא רוצים בועידה בינלאומית שחיהפך לבית משפט שיחליט החלטות

"אנחנו הרוסים נהיה ב-"watching position"

5

86 4

מל:

- 5 -

9. אחר מכן עברו לזון בנושא הגבלות הנשק : דוברינין הבהיר מדוע הם שינוי עמדתם באשר ל- *linkage* עם *SP*. דעתו של דוברינין היא שכל זמן שרייגן בשלטון לא תהיה התקדמות בהגבלת ניסויים גרעיניים.

10. לדעת דוברינין בריה"מ הוכיחה גמישות רבה מאד. מוריס אברם הדגיש שרק אם ניתן יהיה להגיע להסכם לגבי פיקוח יעיל בתוך בריה"מ - יש סיכוי להתקדמות.

11. בתום הפגישות - ואחר שנפגשו עם רפיוזניקים - אמר מוריס אברם לדוברינין שמכל

הקהילות שהוא ביקר אצלן - הקהילה היהודית בבריה"מ היא העצובה ביותר - המרגישה את

עצמה - *dejected* על ידי החברה הסובייטית. הדגיש שעל-בריה"מ להביא לשינוי המצב

דוברינין הביע תקווה לראות את ברונפמן ואברם שוב בבריה"מ בקרוב.

EP/7

מ. רוזן

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטיחוני סודי

מיידי דחיפות

המשרד

268

תאריך/ז"ח 1550 10 אפר 7

מס' מברק

אל - מנכ"ל מדיני

דע - מצפ"א

שיחת השגריר עם מרפי (10.4)

בפגישה נכחו קרוקר מצדו והח"מ מצדנו. מרפי מסר על ביקור רפאעי ואלמצרי. אמר שעם תום הביקור טרם ידוע אם המלך יבוא או לא. הזוג ראו את מקפירסון, ויינברגר, שולץ, בוש וקרלוצ'י (שימו נא לב לכרו). היתה פגישה טובה עם המזכיר אך הוצאה מעשית (TAGGABLE OUTCOME) - אין. המיקוד היה כשהיה: הירדנים כיצד אפשר לדבר על ועידה אמ"ל תפקיד בהמשך, והאמריקנים - מה ערך הועידה אם אין מו"מ ישיר לאח"כ. בנקודה זו נשארו הצדדים.

מרפי אמר שרפאעי מוכר וגישתו למו"מ מוכרת. אם תופסים אותו ביום רע הוא יאמר: בשום פנים ואופן לא מו"מ ישיר. ביום פחות רע הוא יאמר: לא יהיה מו"מ אלא במסגרת בינלאומית. לכן בדברי רפאעי לא יישמע אף פעם מו"מ ישיר. המלה ישיר יש לה קונוטציה מיוחדת אצלו. הוא משתמש בתחליפים כגון "פנים אל פנים" או "בילטרלי".

ההערכה של הירדנים לגבי כינוס המל"פ היא DISMISSIVE, לא חשוב מה יקרה (IT DOES NOT MATTER).

לשאלת השגריר אמר מרפי שיחסי ישראל עם ברה"מ הועלו אך לא באורח בעל משמעות. הירדנים סבורים שאולי יש בכל זאת אש מאחורי כל העשן.

מרפי התעניין מאד בשאלת יחסינו עם ברה"מ, עליה וכיו"ב והשגריר השיב בהרחבה.

הפגישה היתה בת 40 דקות, כאשר בלט מצד מרפי הרצון לדעת על ההולך בינינו לבין ברה"מ כשם שלדעתי מורגש רצונו של מרפי להוכיח שלא היה משהו יוצא דופן בביקור רפאעי ואל מצרי.

3
מתני

מה רחא שחמה 2
מה רחא שחמה 3
מה רחא שחמה 1
מה רחא שחמה 2
מה רחא שחמה 1
מה רחא שחמה 3
מה רחא שחמה 1
מה רחא שחמה 2
מה רחא שחמה 1
מה רחא שחמה 3

רחיפות:	מחלקת הקשר	1-:
מילדי	ניו-יורק	2-:
סוג בטחוני:	טופס מברק	מתור:
סודי		
תז"ח:		א ל : המשרד
10/43		
כר :		ד ע :
0279		
		מאוז : נאו"ס ניו יורק

אל : ארבל 2
דע : ממ"ד/מרכז איסוף
מאת : יששכרוף

שיחה עם קמרון הוס (ארה"ב) (9.4)

1. סיפר כי המזכ"ל הזמין את חמשת חברי המועבי"ט הקבועים לתה מחר אחר הצהריים (10/4) על בסיס לא פורמלי, וכנראה, עומד למסור להם על תוצאות התייעצותיו בעניין ועידה בין"ל. לא צפוי דיון מהותי לנוכח דעותיה הברורות של ארה"ב.
2. הסיני וואנג שאל את הוס מה סיפרו הישראלים על המפגש בין המנכ"ל לבין שגרירו. הוס השיב כי לא דיבר עוד איתנו וכי לדעתו אין זה רצוי שתוכן השיחה יסתובב בין המשלחות באו"ם. הסיני הסביר כי היו חילופי עמדות רשמיות בין שני הצדדים ונמנע מלהיכנס לפירוט או הערכות סובסטנטיביות.
3. הוס לא ראה כל דיווח על אפשרות ירידת כוחות סוריים לעבר צידון. לדעתו, בעיותיה הכלכליות של סוריה מקשות עליה לשנות באורח משמעותי פריסתה בלבנון בשלב זה. הגיעו דיווחים מדמשק כאילו צפויה העלאה במעשי חבלה באיזור הכסחון לנוכח העונה היבשה, אך הדיווחים לא היו ספציפיים או מאושרים. (UNAUTHENTICATED REPORTS)
4. המצרים נסוגו מכוונתם לבקש דיון מועבי"ט על המחנות בלבנון לנוכח המהלכים הסורים האחרונים סביב שתילה ובורג אל בארג'נה. כל הטיפול סביב בקשת מצרים לבקש דיון מועבי"ט על המחנות הביך את מצרים לא מעט, שכן כפי שדיווחנו בנר 138, מצרים ניסתה לתאם עם אש"ף, אך האחרון לא עמד כדיבוריו, וכתוצאה מכך כל המהלך נפל. הוס ניצל את ההזדמנות להעיר בפני המצרים, שזה מה שצפוי כאשר מנסים לעשות עסקים עם אש"ף וכדאי שמצרים תפיק מכך לקח.

תאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

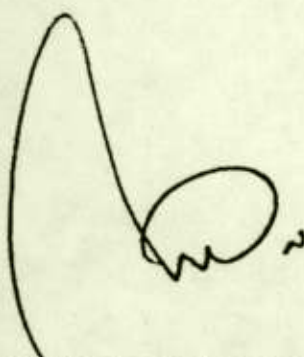
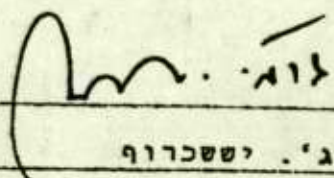
$\frac{1}{4}$ 3th 1st 1st 2nd 2nd 2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th 9th 10th 11th 12th
 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

דח"פ:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 2
סוג כטחוני:		מתור: 2
תז"ח:		א ל :
כר :		ד ע :
0279		מאח :

5. לא היו בידי הו"ם פרטים מלאים על שיחות שולץ וריפעי, אם כי, לדעתו, הדיווחים בעיתונות אודות שינוי בעמדתו של שולץ אינם מדויקים וכי ארה"ב ממשיכה לשקול פתיחה בינ"ל שתוכל במהירות למו"מ ישיר. כשיחה נפרדת עם ג'יימס וואט הבריטי סיפר כי זו גם הערכתם מתוך דיווחים משגרירותם בווינגטון.

נאו"ם

העיה: ארבל 2 - נא ציטו אה הארי ניהו לזני ינ"ל.

אישור:

ג' יסכרוף

שם השולח:

10.4.87

תאריך:

מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 1
סופס מברק	מחור: 2
תז"ח: 10/1430	אל : המשרד
נר : 0278	ר ע :
מאת : נאו"ם ניו יורק	

אל : ארכל 2
דע : אירופה 1
מאת : יששכרוף

שיחה עם מיכאל שטיינר (רפ"ג)

1. סיפר כי שה"ח צרפת ריימונד נפגש בשבוע שעבר עם המזכ"ל וכי מבין שריימונד משום מה נקט בגישה חיובית יותר להצעה של בריה"מ להקים ועדה מכינה, לעומת, העמדה הצרפתית שהוצגה בפני גולדינג בפברואר, כאילו הסיכוי להתקדמות כההליך השלום הוא בידי הצדדים. המשיך שאין דעתו של ריימונד מובנת וכי אין הדבר רציני אם כי אופייני לצרפתים.
2. שטיינר סיפר כי המזכ"ל הזמין את חמישה קבועי מועבי"ט לתה היום (10/4). לדעתו של שטיינר ברור כי ההצעה הסוביאטית שבה חיים, וכי בריה"מ מכינה זאת היטב, וקרוכ לוודאי שחרד מההצעה כל עוד בידה האפשרות להיות משולכת כההליך השלום בדרך זו או אחרת. למעשה ברור גם שאין כל סיכוי לעניין הועידה הבינ"ל. הסכמתי עם הערכתו, וצינתי כי הדבר מוכיח מה שטעננו בשנים האחרונות, שכל התקדמות כההליך השלום תלויה אך ורק בצדדים, ושאינ כל סיכוי לכפות הסדר דרך האו"ם. כן, הערתי, שהמזכ"ל עושה צעד נכון בכך שקיים התייעצויות ממצות, שכן עתה איש אינו יכול לבוא אליו בטענות כאילו לא עשה את המירב לקדם מנדט, שעתה מתגלה באור הנכון כמנדט בלתי ישים. שטיינר תהה מה יהיו צעדיו הבאים של המזכ"ל. לדעתו, קיימות שתי גישות בלשכת המזכ"ל: אחת גורסת שאין מקום ליזום דבר, והשניה כי יש לגבש גישה חדשה וגמישה של המזכ"ל, שעשויה לקחת בחשבון החששות העיקריים של הצדדים, ובהתאם לכך יכול המזכ"ל להיות מעורב אישית כההליך השלום.
3. שאלתיו מה הבסיס להערכתו של המזכ"ל שהובעה בפני סינדרמנס, כאילו עמדתה של סוריה איננה שלילית באורח מוחלט לגבי אפשרות של ועידה בינ"ל. השיב כי המזכ"ל כנראה קיבל הבנה כאילו סוריה נכונה לדון בבעיות

אישור:

שם השולח:

תאריך:

מה חתם שרם 3
לש 1
לש 3
לש 1
לש 4
לש 1
לש 1
לש 2
לש 2

דף: 2	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דחופות:
מחור: 2		סוג כטחוני:
א ל :		תז"ח:
ד ע :		כ ר :
מאת :		0278

איזורים, אולם, מאחר ומגיעים ריווחים סותרים אודות עמדתה של סוריה בנדון, ובהעדר שגריר סורי לאו"ם (ישנו ממונה בלבד שאינו מסוגל, להערכת המזכ"ל, להציג עמדה סורית מוסמכת) נסוג המזכ"ל במידה רבה מדבריו אלה בשיחה עם ריימונד, שטיינר סיפר כי גם הערכתה של שגרירותם בדמשק היא כי אין כל נכונות רצינית של סוריה לנקוט בגישה חיובית בהקשר ועידה כינ"ל.

נאו"ם

ג' י. ששכרוף

תאריך: 10.4.87	שם השולח: ג' י. ששכרוף	אישור:
----------------	------------------------	--------

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

ס 1 ס 2 ס 3

ד...!...מחור...דפים

סוג בטחוני...ל...

דחופות...מ...

תאריך וז"ח...9.1935.9.אפריל 87

מס' מבר...

1/5

בטחון

252

המסר

239

אל: מצפ"א

דע: מנכ"ל אוצר, מקש"ח - בטחון

כית הנבחרים: סיוע חוץ

אחרי mark שמשך שבועיים, הצביעה תיוס ועדת החוץ בעד (17;12) הצעת חוק הסיוע שגיבשה. ההצבעה היתה מפלגתית בעיקרה; מקרב הרפובליקנים, רק קריס סמית, ג'ורג' ג'ירזי הצביע בעדה. אולם המלאכה טרם הושלמה: הוסכם לנסות ולהיוועד במסך הפגרה כדי לנסות לגבש פשרה שתוכל להתקבל על דעת הרפובליקנים מחד ולענות על דרישות ועדת התקציב מאידך: הצעת החוק בגירסתה הנוכחית חורגת ב- 500 מיליון דולר מהתקרה של ועדת התקציב. כלומר הצעת החוק בגרסתה הנוכחית לא תוגש למליאה, ומליאת הועדה תתכנס שוב ביום ג'. 21 לראות האם הגרסה המתוקנת (clean bill) תוכל לזכות בתמיכה דו מפלגתית בועדה, כדי להגדיל הסיכויים לזכות בתמיכה במליאה. ככל הידוע כעת דיון בגרסה המתוקנת (אם אמנם תגובש) לא יאפשר פתיחת הדיון בכל פרק, כלומר לא צפוי שוב דיון ארוך כפי שהיה מעבר לתיקון טוריסלי (טיקון של "מדיניות") הקדישה הועדה את היום לתיקונים בעלי השלכות כספיות ישירות. בין התיקונים שהקבלו: סיוע מיוחד בסך 20 מיליון לקוסטה ריקה, סיריון 17 מיליון ל- Peace Corps, ו- 100 מיליון מהכספים הלא משוריינים לסיוע לאפריקה. מדובר בתיקון של וולפה שדיבר בתחילה על 115 מיליון אך כדי להבטיח את תמיכתו של גילמן הרפובליקני, הוסכם לקצץ בכסום.

במהלך היום (ובעיקר בשעתיים האחרונות לדיון) נדונה במרחבה שאלת האילוצים שבמסגרתם על הועדה לפעול, ולמעשה לא נמצא פתרון, למרות שבמשך שעה לפני פתיחת הדיונים ושוב בצהריים דנו חברי הועדה בדלתיים סגורות, ובלי עוזרים, בבעיה.

כפי שהיו"ר פאסל הגדיר את הבעיה, היענות לדרישות ועדת התקציב תחייב קיצוץ בסך 4.3% בפונקציה 150. כפתרון חלקי הוא התכוון להציע את התיקון המצ"ס, שיגדיל את דמי השירות על רכישות FMS בארה"ב מ- 3% כפי שהם כעת, ל- 4%. האחוז יהורגם ל- 125 מיליון דולר והחריגה מהתקציב חרד מ- 500 מיליון ל- 375 מיליון דולר. כסופו של דבר לא הגיש את התיקון בין היתר בגלל שהמילטון ביקש זמן ללמודה וזמנתו שאין לנתק את העניין מכל הבעיה התקציבית.

311c 3 1 2 1 3 3 2

סגירות ישראל - ווסינגטון

סגירות ישראל - ווסינגטון

דף...2...מחור...5...דפים

סוג בשחורני

דחיות

תאריך וז"ח

מס' פבר

אלו

 $\frac{2}{5}$

C

252

P

239

המילטון עצמו אמר שיהיה מוכן להציע קיצוץ אחד בסך 4.5% לו היה זוכה לתמיכה, פאסל אמר שלו המילטון היה מציע את התיקון היה חומר בו, בהנחה שבמליאה הקיצוץ יהיה יותר גדול, אולם לא נראה לו שיש סיכוי בשלב זה ולכן מעדיף לא להעלותו. המילטון הסכים, מכל מקום, המילטון זכה לברכתו של ג'ורג' קרוקט (דמוקרט ממישיגן, שחור, יו"ר ועדת המשנה לאמלייט) על אומץ ליבו בעצם בכונותו להציע את הקיצוץ האחד. לדברי קרוקט, הגיע הזמן שאי - הצדק בחלוקת הכספים תתוקן: יש יותר מדי כסף בהצעת החוק לישראל, מצרים, פקיסטן תורכיה. הוא מקוה שיכירו בהקדם בעובדה ש- 400 המיליון ללביא, טעות שהכל מכירים בה, ויותרו עליו.

לארי סמית הציע דרך לבדוק ניצול כספים ב"צנרת" (2.5 ביליון למצרים, 1.8 לירדן) שטרם נוצלו במקום לקצץ. סולארז (ופאסל שחייק את דבריו) התריע בחריפות נגד קבלת הצעת חוק שאינה זוכה בתמיכת הרפובליקנים בוועדה: הליכה למליאה בלי תמיכה כל הועדה תפגע ביכולת לקבל חוק במליאה, וכתוצאה תנוטרל בסופו מיכולתה להתוות מדיניות והסמכות תעבור לידי ועדת ההקצבות. אחדים מהרפובליקנים ברכו על הרצון לשתיים (חור שהם מסבירים מדוע לא יוכלו להצביע בעדו בגרסתו הנוכחית) וכאמור - הוסכם לנסות למצוא גרסה שתענה על רצון כולם.

לנוחיותכם, מצ"ב סיכום הכספים המשוריינים כפי שהוכן בוועדה.

ולסיכום, שבועיים של ישיבה נתנו אותותיהם במחוקקים, נציגי הממשל והמשקיפים. הדיאלוג תבא ימחיש זאת:

לגומרטינו הרפובליקני ביקש לשמוע את עמדת הממשל להצעת החוק שגובשה. חיו"ר פאסל אמר שמנסה הדבר מיותר, מאחר שהממשל הודיע מראש שיתנגד, וכולם ממהרים, אך יסכים להקצות שלוש דקות: ובכן, שאל את סקיפ בויס ממחמ"ד, מה דעתכם בויס: יש לנו שתי הסתייגויות בלבד: לנתונים וללשון. כשגווע הצחק שאל פאסל האם לפחות הכותרת מקובלת? בויס: למען האמת, היינו מעדיפים חוק בן שנה, ואתם הצעת שנתיים. פאסל: אז אולי נתפשר על חצי שנה וכו'.

טובה הרי
טובה הרצל

EARMARKS

FMS: \$1.8 billion Israel (sub-earmark of \$450 for Lavi)
 \$1.3 billion Egypt
 \$ 313 million Greece
 \$ 140 million Turkey (ceiling)

TOTAL EARMARKED: \$3.553 billion = 90% (of total FMS \$3.950 billion)
 (unearmarked: \$397 million, of which \$105 for Spain, \$290 for Pakistan)

MAP: \$ 30 million Greece
 \$ 350 million Turkey (ceiling)
 \$ 110 million Philippines
 \$ 1 million anti-narcotics

TOTAL EARMARKED: \$491 million (of total MAP \$1.033 billion)
 (unearmarked: \$542 million, of which \$80 million Portugal, \$182 Cen. America, \$56 million Thailand, \$106 Africa, \$40 Jordan)

ESF: \$1.2 billion Israel
 \$ 815 million Egypt (sub-earmark of \$1 million for project)
 \$ 5 million for regional middle east projects
 \$ 15 million Cyprus (sub-earmark \$5 million for inter-communal)
 \$ 6 million Uruguay
 \$ 41.3 million Haiti (sub-earmark \$1.3 million AoJ)
 \$ 10 million AoJ (various countries)
 \$ 2 million Caribbean/CA scholarship program
 \$110 million for Sub-Saharan Africa (of which \$50 million for SADC; of \$50 million, 50% sub-earmark for transportation)
 \$ 16.2 million Tunisia
 \$124 million Philippines
 \$ 50 million additional earmark for Philippines ag reform
 \$.5 million for CARICOM
 \$ 3 million for land reform in Guatemala

TOTAL EARMARKED: \$2,394,500,000 = 70% (of total ESF \$3.410 billion)
 (unearmarked: \$1.016 billion, of which \$400 million Cen. America, \$80 million Caribbean, \$41 million South America, \$250 million Pakistan, \$153 million base rights, Other Asia \$38 million, access facilities \$35 million)

DA: \$ 40 million Haiti
 \$ 6 million South Pacific regional
 \$ 15% for PVOs (\$235 million at current levels)
 \$ 4.5 million for bio-diversity
 \$ 20 million for AIDS
 \$ 5 million for US/Israel/LDC projects

TOTAL EARMARKED: \$ 75 million (out of \$1.194 billion DA)
 (unearmarked: \$1.119 million)

IOs: \$238 million

TOTALS: \$7.751 billion earmarked. (excluding Africa Fund and PVOs)
 ESF, FMS, & MAP from subcommittees unearmarked: \$1.9 billion

UNEARMARKED

ATA, IMET, PKO: \$100 million
 OPERATING EXPENSES: \$361 million
 DISASTER, PEACE CORPS: \$200 million
 TOP, ASHA, IAF: \$70 million
 NARCOTICS: \$97 million
 CHILD SURVIVAL: \$66 million
 DA: \$ 889 million (all but \$400 million from subcommittees)

C2
252 239

3
5

X

WCM021C

C 2
252P 1
2394
5

[April 9, 1987]

AMENDMENT TO THE FOREIGN ASSISTANCE COMMITTEE PRINT
OFFERED BY MR. FASCELL

Page 193, after line 3, add the following:

1 SEC. 1108. ADDITIONAL RESOURCES FOR FOREIGN ASSISTANCE
2 PROGRAMS.3 (a) ADMINISTRATIVE SURCHARGE ON FMS SALES.--Section 21(e)
4 of the Arms Export Control Act is amended by adding at the
5 end the following:6 "(3) The charges imposed on each sale pursuant to
7 paragraph (1) shall be not less than 4 percent of the amount
8 of the sale."9 (b) USE OF CERTAIN RECEIPTS.--Of the amounts received by
10 the United States Government during each of the fiscal years
11 1988 and 1989 pursuant to section 21(e)(3) of that Act,
12 \$125,000,000 shall be used in accordance with subsection (c).13 (c) ADDITIONAL RESOURCES FOR FOREIGN ASSISTANCE
14 PROGRAMS.--Subject to subsection (d), funds made available
15 pursuant to this section for use in accordance with this
16 subsection shall be credited to and available for use under
17 each of the appropriation accounts for which authorizations
18 of appropriations are provided by this Act, as follows: There
19 shall be credited to each such account the amount which bears
20 the same ratio to the aggregate amount made available for

xv

WCM021C

2 $\frac{S}{S}$ C> P'
252 239

1 that fiscal year pursuant to this section for use in
2 accordance with this subsection as the amount authorized to
3 be appropriated by this Act for that account for that fiscal
4 year bears to the aggregate amount authorized to be
5 appropriated by this Act for all such accounts for that
6 fiscal year.

7 (d) REQUIREMENT FOR APPROPRIATIONS ACTION.--Funds made
8 available for use under subsection (c) shall be available for
9 such use only to such extent or in such amounts as are
10 provided in advance in appropriation Acts. To the extent that
11 appropriation Acts do not provide such advance authority,
12 those funds shall be deposited in the Treasury as
13 miscellaneous receipts.

14 (e) FMS PROGRAM CEILING.--The aggregate foreign military
15 sales financing program ceiling for fiscal year 1988 and for
16 fiscal year 1989 which is specified in section 31(b)(1) of
17 the Arms Export Control Act shall be deemed to be increased
18 by the amount made available pursuant to subsection (c) to
19 carry out section 23 of that Act for that fiscal year.

K-7

96...2...מתוך 3...דפים

17X

.....סווג בשחונ'י

.....דחיות

תאריך וז"ח.....

..... משה' מברק

$$\frac{2}{3}$$

38

CD
246

227

MR. SCHWEID: Did he ever drop by a seder before -- in his lifetime, do you know?

MR. REDMAN: I don't know. We can check that out with him.

MR. SCHWEID: And can I ask you if he expects to --

Q (off-mike)

MR. SCHWEID: I wanted to ask you --

MR. REDMAN: Are you talking about a seder in Moscow? Or anywhere in the world?

MR. SCHWEID: Anytime. I mean, I wonder if, in his background, he has any experience at a seder. It might be interesting. Or if this is simply a symbolic step. Second --

MR. REDMAN: Regardless of whether or not he ever has, there's a certain symbolism to it.

MR. SCHWEID: Certainly, certainly -- certainly.

Q Do you have any comment on a cable that is reported in Japan to have been sent out to American embassies regarding a new terrorist threat from Libya or a new terrorist threat generally? There's a ruckus in Japan about this.

MR. REDMAN: No, I don't have anything on that.

Q Chuck, will Secretary Shultz discuss with Howe the European statement on Middle East? You know, they are calling for international conference. And a lot of reports saying that Howe will raise the subject.

MR. REDMAN: I--

Q No?

MR. REDMAN: --just can't help you on that one.

 χ_{TT}

1887-04-10 01:27

1 1480126

03

ק ר ג ס ס ו ט

דפים... 3... מתוך 3... 97

סווג בסחונני

דחיסות

מאריך וז"ח

מס' סדר

3/3

38

62
246

227

174

Q Yeah -- the United States and the Soviet Union have been discussing since November the compliance with the Helsinki accords. Does the United States have any characterization of Soviet compliance with the Helsinki accords on human rights?

MR. REDMAN: I don't have anything by way of some new, broad analysis to offer you. We have, on one occasion or another, addressed specific aspects of Soviet performance, particularly on the question of emigration, for example. But no, I don't have anything in terms of a new, broad analysis to put forward.

Mr.

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו

16

ס ר ס ס ר ס

דף...!...מחור.....דפים

סווג בסחונני. שמוך.....

דחיות.....רגיל.....

תאריך וז"ח 9.1.87 אפריל 87

מס' מברק.....

המשרד, בטחון, מש"ן

36 251 237

אל: מצפ"א

דע: מקשיח (ג'טמ'ן)

ס/רמשי"ן (ג'י-י"ן)

סנט: סיוע חוץ

לשלנו 195

1. ה- **MARK-UP** של חוק הסיוע התחדש הבוקר (9) אך הושגה התקדמות מעטה .
אחר הצהריים סרבו הסנטורים האמפרי וגלן להסיר את ה- **HOLD** שהטילו על ה-**MARK-UP**
שעה שמתנהלים דיונים במליאת הסנט, ובסוף נדחה המשר התהליך בוועדת החוץ עד יום ד'
ה- 22.4 (כלומר עד לאחר פגרת הפסחה).

2. במושב הבוקר דנו הסנטורים סיקרס של הצעת החוק ("סיוע ומכירות צבאיים, ותכניות שנוגעות לדבר"). להלן נקודות המרכזיות מבחינתנו:-

א. הסיוע הצבאי לישראל

איש לא הזכיר את סיוענו באופן ישיר, וכולם התייחסו אליו בהמלצת היו"ר כמובן מאליו.
(1.8 ביליון דולר - ראו-נא הצירוף לשלנו הנ"ל).

ב. תיקון הלבאי

אנשי הצוות טרם הציעו הניסוח המתוקן המבוקש (ראו נא סעיף 2 (ג) בשלנו הנ"ל), והנושא טרם נגמר. אנו מקיימים מגע עם העוזרים שמטפלים בעניין.

ג. הפיכת הלוואות ה- **FMS** למענקים בש"ח 1988.

(1) כזכור בוועדת המשנה לפעולות, זרות בשנה שעברה הציעו קסטן ואיבוייה שיש לתת את כספי ה- **FMS** כמענקים (במקום הלוואות) לכל המדינות (כפי שעושים לישראל ולמצרים).
בוועדת החוץ הסנטור מורקאוסקי אימץ רעיון זה, ורצי"ב הצעת התיקון שלו בנודן, שנכללה לתוך המלצות יו"ר הוועדה. בהציגו את הנושא הצביע מורקאוסקי בין השאר על נטל החובות שמוטל על המדינות שמקבלות כספי **FMS**, מעמסה כבדה שגורמת לתוצאות שהן **"CRIPPLING"**

(2) הסנטור דוד התנגד להצעה בטענו ש"סלחנות" (**"FORGIVENESS"**) לשנה אחת בלבד (כמוצע בתיקון) תעלה לאוצר ארה"ב כביליון דולר למשך תקופה של שנים מספר. התפתח דיון ארוך סביב לנושא, בו השתתפו גם הסנטורים אוונס, קסבאום וסרבנס, ואם כי העניין אינו נוגע לנו (כי הרי אנו כבר מקבלים את מלוא הסיוע שלנו כמענק), מטבע הדברים הוזכרנו לא פעם.

3 1 1 2 1 3 3 2

סגירות ישראל - וושינגטון

ס ו ס ס ו ס

דף...2...מחור.....דסים

סוג בטחוני.....

דחיפות.....

תאריך וז"ח.....

מס' פנקס.....

אלו

2
7

36

25

237

(3) תוך כדי הדיון התברר שלמורקאוסקי שתי מטרות:

(א) להשיג את ההסדר המוצע לשנה אחת (לפחות);

(ב) להבהיר בחוק שמדינות מסוימות כבר מקבלות מענקים, ו"TO CALL A SPADE A SPADE"

- או ליתר דיוק, לקרוא למענקים אלה "מענקים", במקום לתת "הלוואות" כביכול, ומייד לאחר מכן (באותו החוק) להפוך אותן ל- **FORGIVEN CREDITS** (משמע, למענקים).

(4) סוכס:

(א) לרשום כותרת חדשה לסעיף 101 בחוק הסיוע (במשקל **"FMS CREDITS, LOANS & GRANTS"**)

(ב) לערוך את הסעיף מחדש, תוך הפרדה ברורה בין המדינות המקבלות הלוואות (תרחי

משמע), והמדינות שמקבלות מענקים.

(ג) לאפשר לממשל לפעול - לפי שיקול דעתו - בהתאם לחיקון מורקאודקי, מבלי לחייב אותו

לנהוג כך (תוך כתיבת המלה "MAY", במקום "SHALL"). הוטל על צוות העוזרים להכין מסמך חדש לתיקון.

(5) במהלך דיון זה גם נזכרו חצעות הנשיא להקלות על מצבת חובות **FMS**, ובוב באורלין, ממשרדו של דרווינסקי, התבקש למסור הבהרות מפורטות בשם הממשל.

ד. העברת עודפי ציוד לידי בנות ברית בכירות שאינן חברות בנא"ט, שמצויות באגף הדרום -

מזרחי של נאט"ו.

(1) רצ"ב הצעת חיקון בנדון (שהתקבל כבר כהצעה לחוק חסיוע בבית הנבחרים). תיקון זה,

אם יתקבל, יאפשר לישראל ולמצרים לקבל עודפי ציוד צבאי בחינם מארה"ב (כמו יוון, איטליה פורטוגל, ספרד ותורכיה).

(2) לבקשתו, קיבל סנטור אוונס הבהרות בדבר תיקון זה ממייקל רייאן, איש ה- **DSAA**

ונציג הממשל. הלה הסביר שמדובר במערכות צבאיות גדולות (טנקים, מטוסים, אניות שהן

מיושנות) (**OBSOLETE**) ומוצאות מהאינוונטר של כוחות ארה"ב - אך במקום למכור אותן

כגרנטאות יש תועלת בהעברתן לידי צבאות אחרים שימצאו בהן "ערך שולי". ציין שבדרי"כ מדינות

אחרות לא היו קונות מערכות אלא מכספו או מכספי ה- **FMS** כי לא שווה להן. העיד

שרשימת הפריטים האמורים מסווגת, וביקש לא לפרט בפומבי.

(3) אוונס ניסה להוכיח התיקון "מטופש", כיוון שלמערכות המיושנות ערך שולי בלבד, ומי

יקח אותן ומי צריך את התיקון? סרבנס הגן על התיקון משלוש סיבות:

(א) התיקון הועבר בשנה שעברה במסגרת חוק כספי הפנטגון לטובת מדינות מסוימות בנאט"ו

(יוון, איטליה, פורטוגל, ספרד ותורכיה) והמקום הנכון לתיקון זה הינו בחוק הסיוע -

יש לחקקו מחדש גם בחוק הסיוע. (הואיל ולוועדת החוץ הסמכות הבלעדית על החוק לפיקוח

על ייצוא הנשק) - ח"כ נג

טגרירות ישראל • וושינגטון

ס ו ס ס ס ר ה

דף... מתוך... דפים

סוג בשחוני

דחיות

תאריך וז"ח

מס' מברק

$\frac{3}{7}$

121
36

75
254

אלו
237

- (ג) אין רע במתן הקלות ב- **LOWER END** של השימוש בכספי ה- **FMS**.
ותוך כדי כך להוריד קמעה את הלחץ על כספי ה- **FMS**.
(4) אוונס ויתר.

3. דנו גם על נושאים נוספים בפרק **א** לחוק (קפריסין וכו'), אך לאור הנושאים התלויים ועומדים (תיקון הלבוא, תיקון מורקאוסקי ועוד) טרם הצביעו על פרק זה, וטרם קיבלוהו.

4. כאמור, כמשך ה- **MARK-UP** ב- 22 דנא.

למדן
1057
137

$\frac{1}{7}$ 136 251 237

$\frac{4}{7}$ 36 251 237

1701K2714 1124

(c) REPAYMENT TERMS. --SECTION 31(b) OF THE ARMS EXPORT CONTROL ACT IS AMENDED BY ADDING AT THE END THEREOF THE FOLLOWING NEW PARAGRAPH: "(3) ALL COUNTRIES SHALL BE RELEASED FROM THEIR CONTRACTUAL LIABILITY TO REPAY THE UNITED STATES GOVERNMENT WITH RESPECT TO CREDITS PROVIDED IN THIS ACT FOR FISCAL

2700 123

Item 1.2. FMS Repayment Terms. The Committee print, as a step toward the FMS reforms advocated by Senator Murkowski and others, provides for one-year forgiveness of all FMS loans. If at a later time, Congress should wish to go back to Treasury or concessional loans under FMS it will be able to do so under this authority.

5/7/74

S
7

pen
36

G2
25

10'
232

1987-04-10

03:05

1480126

07

EXISTING LAW

COMMITTEE PRINT

STAFF COMMENTS

SEC. 114. EXCESS DEFENSE ARTICLES FOR NATO SOUTHERN FLANK.

Not Authorized To Transfer Excess Defense Articles.—Notwithstanding any other provision of law and subject to subsection (b), during the fiscal years 1987 and 1988 the President may transfer to those member countries of the North Atlantic Treaty Organization (NATO) on the southern flank of NATO which are eligible for United States security assistance and which are integrated into NATO's military structure such defense articles as the President determines necessary to help modernize the defense capabilities of such countries. Such articles may be transferred without cost to the recipient countries.

[Sec. 113.--EXCESS-DEFENSE-ARTICLES-FOR-NATO'S SOUTHERN-FLANK.

[Section 516(a) of the Foreign Assistance Act of 1961 is amended by striking out the phrase "during the fiscal years 1987 and 1988,".]

SEC. 114. EXCESS DEFENSE ARTICLES FOR NATO SOUTHERN FLANK COUNTRIES AND MAJOR NON-NATO ALLIES ON THE SOUTHERN AND SOUTHEASTERN FLANK OF NATO.

(a) MAJOR NON-NATO ALLIES.--SECTION 516(a) OF THE FOREIGN ASSISTANCE ACT OF 1961 IS AMENDED IN THE FIRST SENTENCE BY INSERTING ", AND TO MAJOR NON-NATO ALLIES ON THE SOUTHERN AND SOUTHEASTERN FLANK OF NATO WHICH ARE ELIGIBLE FOR UNITED STATES SECURITY ASSISTANCE," AFTER "MILITARY STRUC--".

(b) EXCESS DEFENSE ARTICLES.--SECTION 516 OF THAT ACT IS AMENDED--

(1) IN SUBSECTION (a)--

(A) IN THE FIRST SENTENCE, BY INSERTING "EXCESS" BEFORE "DEFENSE ARTICLES", AND

(B) IN THE SECOND SENTENCE, BY INSERTING "EXCESS DEFENSE" BEFORE "ARTICLES", AND

(2) IN THE TEXT OF SUBSECTION (b) PRECEDING PARAGRAPH (1), IN SUBSECTION (c), AND IN SUBSECTION (d), BY INSERTING "EXCESS" BEFORE "DEFENSE ARTICLES".

(c) MAINTENANCE OF MILITARY BALANCE IN EASTERN MEDITERRANEAN AND REPORTING REQUIREMENTS.--THAT SECTION IS AMENDED--

(1) BY REDESIGNATING SUBSECTIONS (d) AND (e) AS SUBSECTIONS (f) AND (g); AND

(2) BY INSERTING THE FOLLOWING NEW SUBSECTIONS (d) AND (e) AFTER SUBSECTION (c):

"(d) NOT LATER THAN FEBRUARY 1 OF EACH YEAR, THE PRESIDENT SHALL TRANSMIT TO THE CONGRESS AS PART OF THE ANNUAL PRESENTATION MATERIALS FOR SECURITY ASSISTANCE PROGRAMS FOR THE NEXT FISCAL YEAR, A REPORT WHICH SETS FORTH IN DETAIL--

(1) THE NUMBERS AND ITEMS OF EXCESS DEFENSE ARTICLES MOST LIKELY TO BE PROVIDED TO EACH NATION ELIGIBLE TO RECEIVE SUCH DEFENSE ARTICLES DURING THE CURRENT CALENDAR YEAR; AND

Item 1.17. Excess Defense Articles for NATO Southern Flank Countries and Major Non-NATO Allies on the Southern and Southeastern Flank of NATO.

The Committee prints:

--extends the existing authorization to transfer excess defense articles to NATO southern flank countries (Greece, Italy, Portugal, Spain, and Turkey), to include Egypt and Israel.

--ensures that the defense articles are "excess" defense articles.

--requires the President to report to the Congress by February 1 of each year on the numbers and items of excess defense articles most likely to be provided to eligible countries during that year and the number and items of defense articles actually provided during the previous year.

--requires that excess defense articles are transferred in a manner consistent with the policy established by Section 420(c) of the FAA of maintaining the military balance in the Mediterranean. Accordingly, the ratio of the value of defense articles to Turkey to the value of defense articles provided to Greece shall approximate the ratio of military assistance provided those two countries.

EXISTING LAW

6
7

NEW
36

GP
251

P
237

STAFF COMMENTS

(2) THE NUMBERS AND ITEMS OF EXCESS DEFENSE ARTICLES ACTUALLY PROVIDED TO EACH ELIGIBLE NATION UNDER THIS SECTION DURING THE PREVIOUS CALENDAR YEAR."

"(e) MAINTENANCE OF MILITARY BALANCE IN EASTERN MEDITERRANEAN.--

"(1) UNITED STATES POLICY.--THE CONGRESS INTENDS THAT DEFENSE ARTICLES BE MADE AVAILABLE UNDER THIS SECTION CONSISTENT WITH THE UNITED STATES POLICY, ESTABLISHED BY SECTION 620C OF THE FOREIGN ASSISTANCE ACT OF 1961, OF MAINTAINING THE MILITARY BALANCE IN THE EASTERN MEDITERRANEAN.

"(2) MAINTENANCE OF BALANCE.--ACCORDINGLY, THE PRESIDENT SHALL ENSURE THAT, FOR EACH FISCAL YEAR, THE RATIO OF--

"(A) THE VALUE OF EXCESS DEFENSE ARTICLES MADE AVAILABLE FOR TURKEY UNDER THIS SECTION, TO

"(B) THE VALUE OF EXCESS DEFENSE ARTICLES MADE AVAILABLE FOR GREECE UNDER THIS SECTION, CLOSELY APPROXIMATES THE RATIO OF--

"(1) THE AMOUNT OF MILITARY ASSISTANCE AND FINANCING PROVIDED FOR TURKEY, TO

"(11) THE AMOUNT OF MILITARY ASSISTANCE AND FINANCING PROVIDED FOR GREECE.

"(3) EXCEPTION TO REQUIREMENT.--THIS SUBSECTION SHALL NOT APPLY IF EITHER GREECE OR TURKEY CEASES TO BE ELIGIBLE TO RECEIVE EXCESS DEFENSE ARTICLES UNDER SUBSECTION (a)."

(d) DEFINITIONS.--SUBSECTION (f) OF THAT SECTION (AS SO REDESIGNATED BY THIS SECTION) IS AMENDED TO READ AS FOLLOWS:

"(1) DEFINITIONS.--AS USED IN THIS SECTION--

"(1) THE TERM 'EXCESS DEFENSE ARTICLES' HAS THE MEANING GIVEN THAT TERM BY SECTION 644(q) OF THIS ACT;

"(2) THE TERM 'MADE AVAILABLE' MEANS THAT A GOOD FAITH OFFER IS MADE BY THE UNITED STATES TO FURNISH THE EXCESS DEFENSE ARTICLES TO A COUNTRY;

XVY

$\frac{7}{7}$

pen
36

GP
251

P'
237

COMMITTEE PRINT

STAFF COMMENTS

"(3) THE TERM 'MEMBER COUNTRY OF THE NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION (NATO) ON THE SOUTHERN FLANK OF NATO' MEANS GREECE, ITALY, PORTUGAL, SPAIN, AND TURKEY;

"(4) THE TERM 'MAJOR NON-NATO ALLY ON THE SOUTHEASTERN FLANK' MEANS ISRAEL AND EGYPT; AND

"(5) THE TERM 'MILITARY ASSISTANCE AND FINANCING' MEANS MILITARY ASSISTANCE

AUTHORIZED BY SECTION 503 OF THIS ACT AND FOREIGN MILITARY SALES FINANCING AUTHORIZED BY THE ARMS EXPORT CONTROL ACT."

29

מחלקת הקשר ניו-יורק
טופס מברק

דף: --
מתור: --

דחיפות: מידי

סוג כסחוני:

שמו:

תז"ח:

101430

א ל : המשרד

גר :

0283

ד ע :

מאת : נאו"ם ננו בברק

א ל : מרכז איסוף-ממ"ד

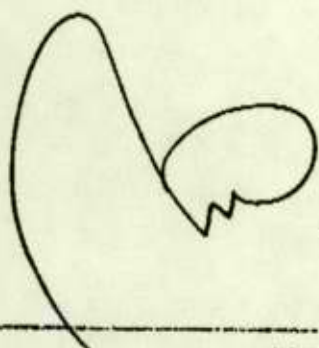
מאת : יששכרופ

אפשרות ירידת כוחות סוריים לצידון. שלכם 214

מתוך שיחה עם ג'יימס וואט (בריטניה):

לא ראה כל דיווח על אפשרות ירידת כוחות סוריים לזהראני, אם כי שלשום (8/4) היה דיווח ב'רזיטרס' על ליווי סורי לשיירה של אמל לצידון. לדעתו של וואט, הסורים נוהגים במשנה זהירות לגבי כל המהלכים שהם מבצעים עתה בלבנון, וכי סכיר, שבשלב זה, אינם מעוניינים לנקוט בצעד שעלול לעצבן את ישראל ולהזמין תגובה.

נאו"ם

2 3 1 3 2
סה מה שכתב ג'יימס וואט
והוא שסוריה לא תירד
ללבנון כי היא לא רוצה
לעצבן את ישראל
והוא שסוריה לא תירד
ללבנון כי היא לא רוצה
לעצבן את ישראל

אישור:

שם השולח: ג'יי. יששכרופ

תאריך: 10.4.87

מזכירות הממשלה

✓

ירושלים, י"א בניסן ה'תשמ"ז
10 באפריל 1987

ס ו ד י

אל: ראש הממשלה

הנדון: משיחות עם פיליפ וילקוקס, דניס רוס ורוקי סודארט
(במהלך מפגש "גאות" 8-9.4.87)

וילקוקס

1. וילקוקס (שבילי יירש את סודארט כסגן עוזר המזכיר לענייני ישראל ומדינות ערב השכנות) סבור, שיחסי ישראל-ארה"ב לא נפגעו ביסודם כתוצאה מחפרשיות האחרונות. הבעיה בעניין פולארד, עם זאת, בנוסף לנזק העצום שנגרם בעניין קידום סלע, היא בכך שמערכת משרד המשפטים לא תרפה מן העניין. לדעתו שגו אצלנו באי הבנת המערכת האמריקנית בהקשר זה ובתקווה שאפשר "לגמור עניינים" בדרגים המדיניים.
2. באשר לתהליך השלום, וילקוקס אומר כי בעצם אין כרגע דבר קונקרטי ואנו רחוקים "מאות מילין" מהועידה, אך טוב שנראית תנועה, גם אם אין בה הישג וכל העניין יכול שלא ימריא (זו, אגב, תיאוריה מוכרת, שיש גם ישראלים החומכים בה, כי ראוי שייראה כל הזמן כאילו דברים בתנועה). האמריקנים עובדים אך ורק על נושא זה, אין להם רעיונות אחרים.
3. וילקוקס אינו סבור שחל שינוי בסוריה מבחינת עמדותיה והאיתוחים הבאים ממנה, אף שאולי יש בה מודעות למצבה הבינלאומי בעקבות הטרור, והדבר בא לביטויים מסוימים.
4. בקשר לסוביטים אומר כי ארה"ב תעמוד על התנאים של יחסים דיפלומטיים והנושא היהודי, ושאל כחורה אם אנו נעמוד על כך.

דניס רוס

5. רוס, האומר כי אורח העבודה בבית הלבן בימים אלה טובה ושניתן לו אישית חופש פעולה טוב בנושאי המזרח התיכון (אוקלי הממונה עליו עוסק רבות בענייני אפגניסטאן), מנסה לחפש דרכים לקידום תהליך השלום. דומה שהוא חדור (כמו סודארט - ראה להלן) תחושה של דחיפות.
6. לדעתו יש צורך לדבר כבר על מהות ולא רק על הפרוצדורה, שכן מה בצע בוועידה אם תיכשל מייד בגלל חילוקי דעות. הוא מדבר במונחי אפשרות למפגשים שלנו עם ירדנים בצורה חשאית כזאת או אחרת (מרואן אל-קאסס, עדנאן אבו עודה).

מזכירות הממשלה

- 2 -

7. לדבריו עליהם לשמור על המושג של ועידה בינלאומית כמרחף באויר גם אם לא יעלה ממנו דבר.
8. הוא סקפטי לגבי שינוי של ממש בעמדת הסובייטים.
9. אמר שאין שינוי בעמדת סוריה, והסיבה שהנושא הוזכר בעת ביקור ריפאעי פשוטה: יש להניח שבכל מפגש עם ריפאעי יעלה את הנושא הסורי, על פי גישתו הפוליטית.
10. טען שאין כל זיקה (LINKAGE) לנושא אפגניסטאן עם תהליך השלום.

סודארת (המתמנה שגריר בירדן)

11. דיבר כמעט בתחינה על הצורך שהחלק בממשלה המתנגד לוועידה בינלאומית יתן לכך סיכוי גם אם הדבר אינו ריאלי, כדי לנסות את המירב, ואם תתפרק הוועידה בגלל תביעות לסמכויות מליאה - שתתפרק (כמובן הסברתי הבעיות), והוסיף: "אנו עובדים עם שתי מחשלות בישראל".
12. סודארת חדור תחושה שראש הממשלה הוא ה"מעכב את הגאולה", ושאל אם התנגדותו לוועידה בינלאומית היא משיקולי פנים-מפלגתיים. אמרתי שהתנגדות הברורה נובעת מהערכה כי הדבר לא יהיה מעשי במתכונת של פתיחה צרמוניאלית, וההסכמה לעקרון תביא אחר כך דרישה לקונצסיות נוספות כדי לאפשר משא ומתן על-ידי הוועידה. הזכיר הערכה של שר הבטחון (ששמעו השבוע) שהזמן נאות עתה, בגלל העדר לחצים צבאיים. אמרתי כי גם ראש הממשלה מעריך שיש מקום למשא ומתן ומחפש בהחלט דרכים לכך, שעניין משא ומתן ישיר ומגעים.
13. אמר שהתקדמות חייבת להיות בחודשים הקרובים, אחרת יאבד הסיכוי, ושחוסין מעוניין אף כי אין לארה"ב בטחון באשר לנוכחותו לקבל את התנאים בקשר לוועידה. לדעת סודארת יבקר חוסין בושינגטון.
14. סודארת הוסיף, כי שולץ מחפש דרך פרגמטית, אין בידם להשיב על השאלה אם יש סיכוי לוועידה שתיפתח טקסית ואחר כך משא ומתן ישיר, אך מוכרחים לנסות. כל מחשל - אומר סודארת - מוכרח להביט אל פני ההסטוריה ולראות כיצד יישפט בנושאים כמו פירוק הנשק וכמו המזרח התיכון, עד כה הדקורד של מחשל ריגן בעניין המזרח התיכון דל (ניסו את יומת 1.9.82 ולא הצליחו, ואחר כך באה מלחמת לבנון והסיטה חשומת הלב; מנסים עתה, כי לוח הזמנים נראה ארוך).
המגיניו של המזרח התיכון (1982) מהיגו השלישי.

מזכירות הממשלה

- 3 -

15. סודארת נוסע מכאן ללבנון (אמר שהדבר לא לפרסום). רצה, כפי שסיפר, לנסוע לסוריה, אך הדבר אסור עליהם; אפילו לגלספי מנהל מחלקת סוריה במחמ"ד שביקרה בדמשק לא הותר להיפגש עם נציגי שלטון. רק לממונה הותר עתה לנהל מגעים בממשל. מגע עם סוריה היה רק על-ידי מרפי באירופה, פעם אחת. הבעיה העיקרית היא לעקוב אם הסורים אכן עושים משהו לצמצום המעורבות בטרור; יש למשל כביכול סימנים ללחץ מצדם לצמצום הנוכחות הפלסטינאית בבקעה.

16. אנב, בשיחות "גאות" אמר המעריך המודיעיני ממחמ"ד (ויין וייט) בחשובה לשאלה שלי, כי את עמדותיהם הדיאליות של הערבים בקשר לתוכן הועידה הבינלאומית קשה להעריך שכן הנושא במשא ומתן, במיוחד ירדן; אך לגבי סוריה הנחתו היא כי אסד אינו רוצה שום ועידה, אולם עליו לשחק את המשחק כדי להשביע רצון הסובייטים, מתוך תקווה שענין אש"פ "יהרוג" את הנושא בכל מקרה.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העמק: המנהל הכללי, משרד ראש הממשלה ✓

מזכירות הממשלה

ירושלים, י"א בניסן התשמ"ז
10 באפריל 1987

ס ו ד י

אל: ראש הממשלה ✓

הנדון: משיחות עם פיליפ וילקוקס, דניס רוס ורוקי סודארט
(במהלך מפגש "גאות" 8-9.4.87)

וילקוקס

1. וילקוקס (שבילי יירש את סודארט כסגן עוזר המזכיר לענייני ישראל ומדינות ערב השכנות) סבור, שיחסי ישראל-ארה"ב לא נפגעו ביסודם כתוצאה מהפרשיות האחרונות. הבעיה בעניין פולארד, עם זאת, בנוסף לנזק העצום שנגרם בעניין קידום סלע, היא בכך שמערכת משרד המשפטים לא חרפה מן העניין. לדעתו שגו אצלנו באי הבנת המערכת האמריקנית בהקשר זה ובחקוה שאפשר "לגמור עניינים" בדרגים המדיניים.
2. כאשר לתהליך השלום, וילקוקס אומר כי בעצם אין כרגע דבר קונקרטי ואנו רחוקים "מאות מילין" מהועידה, אך טוב שנראית תנועה, גם אם אין בה הישג וכל העניין יכול שלא ימריא (זו, אגב, תיאוריה מוכרת, שיש גם ישראלים החומכים בה, כי ראוי שייראה כל הזמן כאילו דברים בתנועה). האמריקנים עובדים אך ורק על נושא זה, אין להם רעיונות אחרים.
3. וילקוקס אינו סבור שחל שינוי בסוריה מבחינת עמדותיה והאיתותים הבאים ממנה, אף שאולי יש בה מודעות למצבה הבינלאומי בעקבות הטרור, והדבר בא לביטויים מסוימים.
4. בקשר לסוביטים אמר כי ארה"ב תעמוד על התנאים של יחסים דיפלומטיים והנושא היהודי, ושאל כחורה אם אנו נעמוד על כך.

דניס רוס

5. רוס, האומר כי אורח העבודה בבית הלבן בימים אלה טובה ושניתן לו אישית חופש פעולה טוב בנושאי המזרח התיכון (אוקלי הממונה עליו עוסק רבות בענייני אפגניסטאן), מנסה לחפש דרכים לקידום תהליך השלום. דומה שהוא חדור (כמו סודארט - ראה להלן) תחושה של דחיפות.
6. לדעתו יש צורך לדבר כבר על מהות ולא רק על הפרוצדורה, שכן מה בצע בוועידה אם תיכשל מייד בגלל חילוקי דעות. הוא מדבר במונחי אפשרות למפגשים שלנו עם ירדנים בצורה חשאית כזאת או אחרת (מרואן אל-קאסס, עדנאן אבו עודה).

מוכירות הממשלה

- 2 -

7. לדבריו עליהם לשמור על המושג של ועידה בינלאומית כמרחף באויר גם אם לא יעלה ממנו דבר.
8. הוא סקפטי לגבי שינוי של מחש בעמדת הסובייטים.
9. אמר שאין שינוי בעמדת סוריה, והסיבה שהנושא הוזכר בעת ביקור ריפאעי פשוטה: יש להניח שבכל מפגש עם ריפאעי יעלה את הנושא הסורי, על פי גישתו הפוליטית.
10. טען שאין כל זיקה (LINKAGE) לנושא אפגניסטאן עם תהליך השלום.

סודארת (המתחמה שגריר בירדן)

11. דיבר כמעט בתחינה על הצורך שהחלק בממשלה המתנגד לוועידה בינלאומית יתן לכך סיכוי גם אם הדבר אינו ריאלי, כדי לנסות את המירב, ואם תתפרק הוועידה בגלל תביעות לסמכויות מליאה - שתתפרק (כמובן הסברתי הבעיות), והוסיף: "אנו עובדים עם שתי ממשלות בישראל".

12. סודארת חזר וחזרה שראש הממשלה הוא ה"מעכב את הגאולה", ושאל אם התנגדותו לוועידה בינלאומית היא משיקולי פנים-מפלגתיים. אמרתי שהתנגדות הברורה נובעת מהערכה כי הדבר לא יהיה מעשי במחכונת של פתיחה צרמוניאלית, וההסכמה לעקרון תביא אחר כך דרישה לקונצסיות נוספות כדי לאפשר משא ומתן על-ידי הוועידה. הזכיר הערכה של שר הבטחון (ששמעו השבוע) שהזמן נאות עתה, בגלל העדר לחצים צבאיים. אמרתי כי גם ראש הממשלה מעריך שיש מקום למשא ומתן ומחפש בהחלט דרכים לכך, שעניינן משא ומתן ישיר ומגעים.

13. אמר שהתקדמות חייבת להיות בחודשים הקרובים, אחרת יאבד הסיכוי, ושחוסין מעוניין אף כי אין לארה"ב בטחון באשר לנכונותו לקבל את התנאים בקשר לוועידה. לדעת סודארת יבקר חוסין בושינגטון.

14. סודארת הוסיף, כי שולץ מחפש דרך פרגמטית, אין בידם להשיב על השאלה אם יש סיכוי לוועידה שתיפתח טקסית ואחר כך משא ומתן ישיר, אך מוכרחים לנסות. כל מחשל - אומר סודארת - מוכרח להביט אל פני ההסטוריה ולראות כיצד יישפט בנושאים כמו פירוק הנשק וכמו המזרח התיכון, עד כה הרקורד של מחשל ריגן בעניין המזרח התיכון דל (ניסו את יומת 1.9.82 ולא הצליחו, ואחר כך באה מלחמת לבנון והסיטה חשומת הלב; מנסים עתה, כי לוח הזמנים נראה אוזל). (המציאות מראה שחוסין נמצא במהפכת הס' 80).

מזכירות הממשלה

- 3 -

15. סודארת נוסע מכאן ללבנון (אמר שהדבר לא לפרסום). רצה, כפי שסיפר, לנסוע לסוריה, אך הדבר אסור עליהם; אפילו לגלספי מנהל מחלקת סוריה במחמ"ד שביקרה בדמשק לא הותר להיפגש עם נציגי שלטון. רק לממונה הותר עתה לנהל מגעים בממשל. מגע עם סוריה היה רק על-ידי מרפי באירופה, פעם אחת. הבעיה העיקרית היא לעקוב אם הסורים אכן עושים משהו לצמצום המעורבות בטרור; יש למשל כביכול סימנים ללחץ מצדם לצמצום הנוכחות הפלסטינאית בבקעה.

16. אגב, בשיחות "גאות" אמר המעריך המודיעיני ממחמ"ד (ויין וייט) בחשובה לשאלה שלי, כי את עמדותיהם הריאליות של הערבים בקשר לחוכן הועידה הבינלאומית קשה להעריך שכן הנושא במשא ומתן, במיוחד ירדן; אך לגבי סוריה הנחתו היא כי אסד אינו רוצה שום ועידה, אולם עליו לשחק את המשחק כדי להשביע רצון הסוביטים, מתוך תקווה שעניין אש"פ "יהרוג" את הנושא בכל מקרה.

ב ב ר כ ה,

אליקים דובינשטיין

העתק: המנהל הכללי, משרד ראש הממשלה

דפוס.....
גלוי.....
מיוחד.....
מאריך וזמן, א.נ.נ. 9.4.87
משרד המערכת

אל: המשרד + בטחון

201 218

16

מצפ"א

דע: מקשיח

סנט: סיוע חוץ

לשלנו 191

במברקנו הנ"ל, נפלו שתי טעויות דפוס:

א. בסעיף 2(א) צ"ל "בכוונתו" (של חלמס) לחפש מקומות לקצץ (ולא "בכוונתנו").

ב. באותו סעיף, צ"ל "חור צמיחה שנוצרת" (ולא "יוצרת החוץ").

אתכם הפליחה.

חג שמח.

למדן
ג/א/נ

סח' 2
סח' 3
סח' 3
סח' 1
סח' 2
סח' 1
סח' 3
סח' 3

★★ 0333

שני

★ ★

★★

★ ★

4,3871:מזבח

אל: המשך

ד-: 19 י"ט, כ"ד: 39, ת"א: 070487, ת"ז: 1745, כ"ד: 7, א"ב: 17

0:72

שמואל/רגיל

ל: כחמ"ט

דע: חשב משרד רוה"מ

מאת: מנחם לוי - פריד

ביקורו דנה'מ - הצעת תקציב ראשונית.

1. לכל האירועים במצא מימון מקומי פרט לארוחת הצהריים ששמייר יעדרון לעמיתו. הסכום הנדרש הוא - 15,000 ₪.

2. מתוכננות 2 ארוחות בוקר לב-25 איש. מחיר שתי הארוחות
ב-3,500 פ"צ.

3. שוונות (מכונות חלוץ, טיפוס וכו') - 10,000 פ"צ.

אשר נא

==70

/רם

תפ: בעפ"ס מרהמ

XX

XX

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ז ס מ ב ו ק

דף 2 מתוך 7 דפים

סוג בטחוני

דחופות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

185
21

הצעת לוגר לא התקבלה (12 קולות נגד, מול 5 בעד).

(3) יצויין שבמהלך ויכוח זה העיר אוונס שבגלל שיטת ה- **EARMARKING** מספר קטן של מדינות נהנות ממעמד יוצא דופן (**EXTRAORDINARY STATUS**). לדעתו, אם יחיה צורך לקיצוצים, על כל המדינות המקבלות סיוע לססוג אותם באופן שווה.

(ב) שיטת ה- **EARMARKING**

הסנטור קאסבאום הציעה פורמלית שהיה ויתבקשו קיצוצים בסעיף 150, המדינות בעלות ה- **EARMARKING** לא תהיינה מוגנות מפני קיצוצים פרופורציונליים, בחשבה לסל, אמר ש"מדינות ק"ד נהנות מחלק הארי של השיריונים האלה, ולכן גם עליהן לעבור תחת גרזן הקיצוצים, אוואנס ולוגר חמכו בהצעת זו, בעוד שסרבנט הוביל בהתנגדותו. בטוף רק ארבעה סנטורים הצביעו בעד (קאסבאום, לוגר, אוואנס וטריבל), ו-12 הצביעו נגד, כך שהחציה לא התקבלה.

(ג) תיקון הלבאי

רצ"ב תיקון הלבאי כפי שהוצע ע"י סל, אוואנס ביקש לדעת אם נוסח זה יבטיח בנית מטוס חילופי אמריקאי "ולא צרפתי", ע"י ישראל אם תחליט לבטל את הלבאי, לעומתו שאל סרבנס אם יש בתיקון כדי לאפשר לישראל לפתח מטוס ישראלי אחר אם יבוטל הלבאי. הוטל על צוות העוזרים להציע שינויים בתיקון שילכו בשני הכיוונים האלה.

כאמור, המשרד חדיון מחר (9) בבוקר,

3/10/87
ל מ ד ו

3/7

OPENING STATEMENT
Senator Claiborne Pell
Foreign Aid Mark-up
March 6, 1987

7 15 2
21 7

This morning the Committee will mark up the foreign assistance authorization legislation for fiscal year 1988 -- the International Security and Development Cooperation Act of 1987. I am tabling a Committee print which will serve as the mark-up document this year. This document is intended to serve as a bipartisan framework to facilitate Committee consideration of these important programs. The Committee print is composed of the following major components:

-- a program level freeze, offered on behalf of myself and the Ranking Minority Member, Senator Helms, which freezes all new authorizations at the current level of funding. As the first item of business this morning, I am moving adoption of this funding mark and want to indicate to the Committee that if amendments are subsequently offered to increase funding for a particular account, offsetting reductions elsewhere in the bill must be identified and agreed to. In other words, in adopting a freeze the Committee accepts the current level of spending as the ceiling for next year's authorization;

-- country-level earmarks, also based on a compromise worked out between Senator Helms and myself, will be the same as those in existing authorization law, PL 99-83, but funded at the current level of funding as provided in the FY 1987 Continuing Resolution;

✱

4/2

- 2 -

185
m. 5
7

-- a package of non-controversial items contained in the Administration's request has also been worked out between the Majority and Minority staffs. These items, a list of which was circulated earlier last week along with the Committee Print, have been incorporated into the print we are about to consider;

-- some two dozen provisions offered by 13 committee members are also incorporated in the Committee print. These provisions, governing many subjects ranging from narcotics control to population assistance, have been worked out in advance of this mark-up between the majority staff and Senators' own staff members.

Let me describe some of the highlights of the Committee Print:

-- it freezes spending at the fiscal year 1987 funding levels of \$11.082 billion for bilateral aid and \$949.3 million for multilateral development banks;

-- it provides, as in previous legislation, for an all-forgiven military and economic aid program for the Camp David accord participants; in addition, it provides for one-year forgiveness of all other Foreign Military Sales loans as part of the joint mark offered by Senator Helms and myself. This provision is in part an outgrowth of recommendations made in past years by Senator Murkowski and others;

-- it restores the 7:10 ratio in military assistance for Greece and Turkey, earmarks funds for Cyprus, and incorporates

✍

5/2

- 3 -

185/271 5/2

the provisions of legislation concerning the use of U.S. military equipment for Turkish troops on Cyprus introduced earlier this session by Senators Pressler, Biden and myself;

-- it contains two population policy-related provisions offered by Senators Evans and Kassebaum which would clarify U.S. policy on prohibiting funding for coerced abortions, and on funding practices for non-governmental organizations;

-- it includes the provisions of S. 768, a bill I have introduced, which updates AID's policy on private voluntary organizations (PVO's);

-- it contains the provisions of a bipartisan compromise on Pakistan which permits a two-year Symington waiver and fences \$100 million of the proposed military aid pending a Presidential certification on Pakistan's nuclear program;

-- it contains a bipartisan substitute title for Africa that has been worked out by Senators Simon, Kassebaum, Kennedy, Rosten, Danforth, and myself;

-- it reauthorizes the Senate Drug Caucus and modifies the Congressional review procedures on the Presidential certification required by the Anti-Drug Abuse Act of 1986;

-- it establishes a new title on the Western Hemisphere which provides for a limited waiver on police training for El Salvador and Honduras, extends the authorization for the Administration of Justice program, and earmarks military and economic aid for Central America.

✱

6/7

- 4 -

195/111

E
x

In addition to the nine titles contained in the Committee print, we will mark-up the Multilateral Development Bank legislation which will then be added as a tenth title to the original bill to be reported out by the Committee.

Let me say a word about the efforts of our colleagues on the Budget Committee to formulate a Budget Resolution for Fiscal Year 1988. As you know, several proposals have been discussed which if adopted would have implications for 1988 funding levels of the foreign assistance programs. Some of these proposals would require cuts deeper than those currently envisioned in the funding level freeze in this Committee print. Once a Budget Resolution has been adopted, I will once again convene this Committee to review the bidding on the authorization levels contained in this bill which we will have reported, and to discuss whether a Committee amendment concerning funding levels might be necessary or desirable.

In closing my remarks, I want to stress that this bill represents a bipartisan, cooperative effort. While we will not all agree on every item or provision, we can agree that as members of the authorizing Committee we all have a stake in this process. It is my intention to move the process along throughout the day until we complete action on this 1988 foreign aid bill.

I am prepared to begin consideration of Title I of the Committee Print and will proceed with each title in the order in which it appears in the print.

✱

7/2

STAFF COMMENTS

(d) FMS FINANCING FOR ISRAEL.--(1) OF THE TOTAL AMOUNT OF CREDITS EXTENDED UNDER SECTION 23 OF THE ARMS EXPORT CONTROL ACT, NOT LESS THAN \$1,800,000,000 FOR FISCAL YEAR 1988 SHALL BE AVAILABLE ONLY FOR ISRAEL.

(2) TO THE EXTENT THAT THE GOVERNMENT OF ISRAEL REQUESTS THAT FUNDS BE USED FOR SUCH PURPOSES, CREDITS MADE AVAILABLE FOR ISRAEL PURSUANT TO PARAGRAPH (1) SHALL BE AVAILABLE FOR THE LAVI PROGRAM OR FOR ANOTHER ADVANCED FIGHTER AIRCRAFT OR FOR OTHER ADVANCED WEAPON SYSTEMS, AS FOLLOWS:

(A) UP TO \$150,000,000 FOR FISCAL YEAR 1988 SHALL BE AVAILABLE FOR RESEARCH AND DEVELOPMENT IN THE UNITED STATES.

(B) NOT LESS THAN \$300,000,000 FOR FISCAL YEAR 1988 SHALL BE AVAILABLE FOR THE PROCUREMENT IN ISRAEL OF DEFENSE ARTICLES AND DEFENSE SERVICES (INCLUDING RESEARCH AND DEVELOPMENT).

Item 1.3. FMS Financing for Israel. The Committee print carries forward existing law's \$1.8 billion earmark of FMS credits for Israel, and the \$450 million earmark within that amount for the Lavi fighter jet project or for another advanced fighter aircraft or for another advanced weapons system. The current earmark is only for the Lavi.

9X

X

185/211

2/2

ש ו ס ש ו ס

ד...מחור...דפיס

סוג בסחונות ש מ ו ר

דחיות

מאריך וז"ח 8.4.87 - 11:00

מחיר

241 $\frac{1}{2}$

אל : ראש אמית"ק

דע : מצפ"א

ג'א קרטר

בשובו ממסעו במז"ח ג'ימי קרטר ערך מסע הופעות צפוף בסוף השבוע החולף. הופיע בשלש חוכניות טלביזיה (פגוש העתונות, טד קופל ומקנל לאהרר), מסר מספר הצהרות לתקשורת והופיע במספר מסגרות. כן לפי עדותו הוא פגש את שולץ, בייקר וקרלוצ'י. בכל ההופעות והפגישות הוא ניסה לקדם רעיון הועידה הבינ"ל (לפי התפישה שלו) והוא קרה לממשל ליטול יוזמה במז"ח. למה? כי לדעתו המזה"ח הוא מקור סכנה להתלקחות בין מעצמות העל (כפי שכמעט קרה במלחמת יום כיפור), כי מדינות ערב והפלסטינאים מוכנים היום לשלום עם ישראל ומכירים בקיומה וכי רוב הפלסטינאים בישי"ע הם בני גיל פחות מ-20 שחיו כל חייהם תחת שלטון כיבוש ישראלי והם קיצוניים יותר מזור האבות ולכן חשוב להגיע להסכם עכשיו לפני שהמצב יחריף.

חילק שבחים למוברק ולהתפתחות הדמוקרטיה במצרים.

המטיר שבחים במיוחד לאסאד שהגדירו נבון ואינטלגנטי, נראה מאוד בריא ו - A man of his word. מכר לכל מי שרצה לשמוע שאסאד אמר לו שהוא רוצה בשלום במסגרת ועידה בינ"ל (לא פירט באיזה שלום מדובר ולא לסוג הועידה הבינ"ל).

בכנס סגור הוא העיד על יחסים אישיים מורעלים בין מוברק ואסאד וכי בכנס כוונת שמע מפי המעורבים באורח ישיר כל אחד וגירסתו מי קילל טוב יותר אחד את השני.

בכל הופעותיו היה אוהד לפלסטינאים ונוטה לקבל הדברות עם אש"ף. לשאלת מרוין קאלב (שאל אותו פעמיים פעם בתוכנית פגוש העתונות ופעם בכנס CSIS) למה הוא לא ניהל דיאלוג עם אש"ף בהיותו כל יכול כנשיא ארה"ב? לזה ענה קרטר שהוא הרגיש מחוייב להתחייבות קסינג'ר ופצור....

בכל הופעותיו הוא לא תקף את ישראל. אמר של ישראל כיום שתי מדיניות חוץ ולגב רוחיים הוסיף ששמיר שהחנגד לק.ד. מסתתר כיום מאחוריו כדי להתנגד לוועידה בינ"ל.

מאידך, בכנס הסגור אמר שהוא איננו תומך בהקמת מדינה פלסטינאית עצמאית.

מחיר 241 $\frac{1}{2}$ 2 3 3 2 1 2 1 4

ס ו פ ס
 דף...2...מתוך...2...דפים
 סוג בעיוני...ש.מ.ר.
 דחיסות
 תאריך וז"ח
 מס' מברק

241 $\frac{2}{2}$

הועידה הבינ"ל להגדרתו : בהשתתפות 5 הקבועות + ישראל-מצרים-ירדן-סוריה
 והפלסטינאים (בכנס הסגור הוא אמר אש"ף). בפורום הפתוח ינתנו נאומי הפתיחה
 לגבי תפישות הצדדים, אח"כ יתפלגו לועדות דו-צדדיות. אם יתקלו בבעיות יחזרו
 לפורום הגדול שיציע עזרתו בפתרון.

אשר נעים

18

ס ו ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג במחוני גלוי

דחיסות מידי -

תאריך/ז"ח 1630 18 באפריל

מס' מברק

שגרירות ישראל / נושיונגטון

אל: המשרד

189

אל: מצפויא

דע: מעיית

איראן - קונטראס

לחלן: ממסיבת העתונאים של שולץ היום (8-4-87)

STAFF: The last question. Roy.

Q Mr. Secretary, question from the recent past. It's now widely accepted that Saudi Arabia contributed at least \$30 million to the contra account during a time when there was no official US money going to them. The State Department, I believe yourself, certainly Mr. Murphy often denied that this was the case, or certainly that they had any knowledge of it. Have you determined in the meantime how that arrangement came about? At what level in the administration? And, also why you weren't told about it?

SECRETARY SHULTZ: That, and countless other things connected with the episode we connect, describe as the Iran-Contra Affair, is being investigated by a variety of groups. We are cooperating in that investigation. I have said from the beginning what I know about the subject to the various congressional, and other investigating groups and will continue to do so. AND, they will bring forward whatever they find on that subject, I am sure. AND, in the meantime, I will await their findings.

101
דפי גל

2 1 1 2 1 3 2
המסמך הראשון (א.ב.ס) 1/1/87 1/1/87 1/1/87 1/1/87
המסמך השני 1/1/87 1/1/87 1/1/87 1/1/87
המסמך השלישי 1/1/87 1/1/87 1/1/87 1/1/87
המסמך הרביעי 1/1/87 1/1/87 1/1/87 1/1/87
המסמך החמישי 1/1/87 1/1/87 1/1/87 1/1/87
המסמך הששי 1/1/87 1/1/87 1/1/87 1/1/87
המסמך השביעי 1/1/87 1/1/87 1/1/87 1/1/87
המסמך השמיני 1/1/87 1/1/87 1/1/87 1/1/87
המסמך התשיעי 1/1/87 1/1/87 1/1/87 1/1/87
המסמך העשירי 1/1/87 1/1/87 1/1/87 1/1/87

4318

תאריך : 08-06-87 נושד-החזק-מחלקת הקשר

** ירצא

שמור

סיגל וואג

חוזם: 4,4318

אל: ווש/236

מ-: המשרד, תא: 080487, זח: 1752, זח: מ, טג: ש

נד: 8

השגריר

לשלכם 614

אנא העבירו את ההודעה הרצ'ב למרשה ביל גריי, כשם לשכת
רה'מ', וזאת בתשובה על מכתבו לרה'מ', מיום 16.3.87.

ROGER HEACOCK'S TRIAL IS NOW IN PROGRESS BEFORE A
MILITARY COURT. HE IS CHARGED WITH HEADING AN
ILLEGAL DEMONSTRATION OF WOMEN IN RAMALLA AND OTHER
ACTS OF INCITEMENT. THE AMERICAN EMBASSY HAS BEEN
NOTIFIED AND AN AMERICAN CONSUL IS PRESENT AT THE
TRIAL.

אריה מקל, לשכת רה'מ'

מ/מ

תפ: שהח, רהמ, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצמא

RECEIVED
JAN 10 1964
U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

MEMO

TO : DIRECTOR

FROM : SAC, NEW YORK (100-100000) (P)
SUBJECT: [REDACTED]

RE: [REDACTED] TRIAL IS NOW IN PROGRESS BEFORE A
JURY. [REDACTED] IS CHARGED WITH [REDACTED] IN
LEGAL PROSECUTION OF [REDACTED] IN [REDACTED] AND OTHER
ACTS OF [REDACTED]. [REDACTED] HAS BEEN
[REDACTED] AND AN AMERICAN CIVIL IS PRESENT AT THE
TRIAL.

100-100000-100

NY

100-100000-100

שגרירות ישראל / וושינגטוןט ו פ ס מ ב ר קדף 1 מחוך דפיםסווג בטחוני שמורדחיפות רגילתאריך/ז"ח 1615 7 אפר 87מס' מברק

המשרד

163

אל :- ממ"ד, מצפ"א

ביקור קרט במזה"ת

1. גורח שנכח בפגישה חסגורה שקיים קרט ב- CSIS (4/4) עם קבוצת מוזמנים ביניהם שלזינגר, פיל חביב, מקהנרי, סס לואיס, מקפרלו, מרווין קאלב, שיפלר פרסי, סיכס את המפגש שנמשך כשעה וחצי כדלקמן.

2. קרט הגדיר את מטרות ביקורו : (א) התרשמות מכלי ראשון על עמדות הצדדים במזה"ת, (ב) עיבוי קונספציה של חמיכה בינ"ל.

הנשיא לשעבר ששב את אירוחו במדינות בהן ביקר עמד על מסגרת של ועידה בינ"ל שתכלול שני שלבים; (א) פתיחה של "כמה ימים" להעלאת נושאים במסגרת רחבה, (ב) מו"מ בין הצדדים, הוא הציע במקרה של משבר בדיונים (קרי, היחס בין המליאה לקבוצת עבודה-א.א.) להסכים על תהליך מוסכם שיכלול פניה למתווך במסגרת הוועידה מהלך המועדף על ידו ולחילופין יתנגדו לכניסת מתווך לפעולה מידית הסכמה על פסק זמן ופניה למתווך לאחר מכן. באשר לחוכן ההסכם הוא דוגל בפתרון מדיני שיתבסס על קונפדרציה בין ישות פלסטינאית אוטונומית, בגדמ"ע שתענה על החביעה להגדרה עצמית, לבין ירדן. קרט הדגיש שמקובלת עליו עמדה ממרה"מ ושה"ח פרס התואמת ע"פ דבריו גם את זו של רבין וויצמן שיש לעבור ממסגרת של ועידה למו"מ בין הצדדים. בנושא הייצוג הפלסטינאי הזכיר ההסכמה שלו עם דיין ז"ל ויבדל"א בגין "שלא יבדקו בציציות בחנאי שלא יהיו טרוריסטים".

X

me 2
מה 3
לואיס 3
ג/א/ס 1
ג/א/ס 2
ג/א/ס 1
ג/א/ס 4
ג/א/ס 1
ג/א/ס 4
ג/א/ס 4

שגרירות ישראל / נושין גטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך דפים

טווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2 163

3. מחלק של השירות הוא הסביר שאי הסכמתו לפגוש נציגי אש"פ בזמן נשיאותו נעוצה בהתחייבות של קיסנינג'ר שהוא כנשיא לא יכול היה להפר אותה, אך לאור ההתפתחויות מאז כגון חכנית פאס וכיו"ב השתנו הנסיבות, קרטר שהיה הוגן כלפי לרייגן הטעים שבשנתיים הנוחרות לנשיאותו יעמדו שני נושאים מרכזיים על הפרק, פרוק נשק והמזה"ת. יש לרייגן הזדמנות לפתיחת תהליך גם אם אולי לא מזומנת לו הצלחה, החשיבות היא ביצירת דעת קהל אוהדת בזירה ובארה"ב שתטיל את כובד משקלה בכיוון זה, באשר לאש"פ הרי לא צריך להתרשם אך ורק ע"ס הצהרותיו בועדות ובמעמדים פומביים כשם שדבר נעשה במסגרות אחרות, דוגמאת ועידת מפלגת חרות לאחרונה,

4. סרב להרחיב את הדיבור על פגישותיו עם אסד בכך שהיה הסכם עם נשיא סוריה שלא לפרטם חלק מהשיחות בין השניים, קרטר מצא אותו ב"ריאות מלאה" בדעה שבלי אסד לא יוכל להתנהל מו"מ לאורך זמן, חזר והדגיש שאסד תומך בועידת שלום, התרשם מהמצב הכלכלי החמור בסוריה, סיפר (לא פרט ע"ס מה) שבסוריה ישנם עתה פחות יועצים סובייטים משהיו בעבר והם "פחות נראים" באוכלוסייה, אסד אמר לו שאינו שבע רצון מהתדמית שלו במערב בהקשר לטרור, קרטר מעריך שזוהי נקודת מוצא שניתן להתחיל בה עם סוריה, בירדן נוכח באכזבה ממדיניות ארה"ב, באשר למצרים, הדגיש בחיוב התפתחות התהליך הדמוקרטי.

אלי אבידן

ל.ל.

ס ו ס ס ו ס

דף.....1. מתוך...2. דפים

סוג בטחוניגל...?..מדידי

דחפוח...7.1800. אפריל 87

תאריך וזיחה.....

מס' מברק.....

אלו

158

המשרד, בטחון

אל: מצפ"א

דע: מקשיח, מנכ"ל

בית הנבחרים: סיוע חוץ

1. סגן עוזר מזכיר המדינה מרפי העיד היום (7) בפני ועדת המשנה לפעולות זרות בועדת ההקצבות. נלוו אליו בל מא.י.ד. ונציג הפנטגון. הנושאים העיקריים שנדונו היו תהליך השלום, הועידה הבינ"ל, ירדן (ויחסיה עם אש"ף, בריה"מ, השטחים) סוריה (יחסה לתהליך ותפקידה בלבנון) כלכלות ישראל ומצרים וסיוע בכלל. הדיון התקיים בפני קהל מועט יחסית ונכחו חלקית, חוץ מהיו"ר אובי, לתמן (דמ. פלורידה) ומקהיו (דמ. ניו יורק). להלן עיקרי השאלות והתשובות, לפי נושאים השאלות של אובי והתשובות בעיקרון של מרפי.

2. תהליך השלום: בהתייחס לתפיסה הרווחת בעיר" של צפויה שום תזוזה בשנתיים האחרונות של רייגן אמר שאין הדבר כך, יש באזור רצון טוב להתקדם אבל העיתוי לא מתוזמר היטב. נוכחות רה"מ ושה"ח ירדן כאן כעת מעידה שהמצב אינו חסר תקווה. בסה"כ לא פטימיים. אובי מנה נתונים מקשים (חילופי רה"מ בארץ, אסד, אש"ף לא קונסטורקטיבי) ונאמר לו שהנתונים קיימים, כאשר ממישראל פועלת מכה הסכם קואליציוני, והד לכך בביקור שציר האחרון. מהאזור שומעים שרוצים אנרגיה לקידום התהליך שתבוא מווינגטון, אבל לא ברור אם בצורת ועידה בינ"ל או דבר אחר. אין שום קסם בועידה ארה"ב אינה נלהבת (enthusiastic) לגביה, רוצים שתביא לשיחות ישירות אך מוכנים לשקול ועידה כדרך אפשרית להתקדם. למקהיו הגדיר את חילוקי הדעות במישראל בנדון, אמר שרה"מ חושש מפורום כמו בית משפט עליון שיכפה על ישראל. ובכן, לא יהיה כך: מועבי"ט מעולם לא השיגה תוצאות. בהקשר של אש"ף המפוצל אמר שהמלך מעולם לא ויתר (didn't scrap it) על ההסכם שלו עם ערפאת לגבי התהליך, וגם ערפאת לא עשה כך (didn't abrogate it) למרות שיש עליו לחץ בנידון, ובאלג'יר עוד יהיה. אם לא אש"ף יש שאלה אילו פלסטינאים ישתתפו בתהליך כאשר בקרב חושבי השטחים יש תמיכה מוחצת (overwhelming) בארגון.

הנהגת המדינה
1. 2. 3. 4.
3. 1. 2. 3. 4.

ס ו ס ס ו ס

ד.ד. 2... מתוך 3. דפים

סוג בשחוני

דחיות

תאריך וז"ח

מס' מברק

אלו

2/3

157
72h

3. סוריה - השאלות עלו בהקשר של ביקור קרטר שם ודבריו לפיהם חל שינוי בעמדתה והתרשמות של אובי על קשיחותה. מרפי אמר שאין כעת הוכחה לגמישות אסד ונכונותו אולם ירדן סבורה שאמנם כך וצריך לבדוק. להמן שאל לגבי אפשרות של מלחמה עם ישראל כאמצעי להתמודד עם לחצים בפניהם היא עומדת. מרפי; בהתחשב במאזן באזור, מלחמה לבד עם ישראל תהיה צעד של איבוד לדעת. מעבר לכך יש לזכור שמנהיגות דמשק מאד זחירה. מלחמת 73 (בה הלכה עם מצרים) היתה פוליטית בעיקרה ובסופו של דבר הביאה לקמפ דייויד. כלומר מדובר במשטר calculating, וזה עדיין אותו משטר. להערכתו ישראל היתה אומרת אותו דבר לגבי אופי המשטר בדמשק.

מקומו שאל על תפקידה של סוריה בלבנון ואובי על יחסיה עם אירן ושאלת בני הערובה. מרפי אמר מעורבותה הגדלה בלבנון חסייע ליצב את המצב, יהיה זה צעד חיובי אולם ה"אס" ג'מ'ארה"ב ממשיכה לדגול בעמדתה: ריבונות ושלמות לבנון ונסיגת הכוחות הזרים, במיוחד סוריה וישראל. בני הערובה אינם בידי קבוצת אחת, חולפיהם מושפעים מאירן יותר מאשר מכל אחד אחר. ממסוריה גינתה החטיפות ואין זה באינטרס שלה שמוחזקים בשטח שליטתה. יחסיה עם אי מקורם בעוינות לעירק.

4. ירדן ויחסיה עם בריה"מ וארה"ב. מנהיגות ירדן מאוכזבת מסרוב ארה"ב למכור לה נשק (למרות התבטאויות המלך בעצרת ב-85). היא מחויבת פומבית ל-242 ו-338 קרי הכרה בישראל. ספק דוגמאות לרקורד. אחרי בגדד הכאב מ- Irangate היה גדול ביותר ברבח עמון - חו היה חלוץ בפתיחת השערים לבגדד. לגבי יחסי ירדן עם בריה"מ, אין הבדל רב לעומת לפני שנתים עדיין כ-60 יועצים (הציוד שהם רוכשים מבריה"מ אינו מצריך יותר). מעדיפים לרכוש מהמערב ובעיקר מארה"ב גלל חנאי אשראי. מרפי סרב לענות בפורום פתוח לשאלה על סטינגר שסופק לחתרות באפגניסטאן ואנגולה ונפל לידיים אחרות, אמר שהרקורד הירדני בנדון - מושלם.

5. תוכניות הפתוח בשטחים: ממשיכים בתכניות, קלל היעד שלהן - ה- grassroots: יכול להשפיע על האוירה הפוליטית. עד עכשיו רק 4 1/2 מיליון דולר יועדו למטרות סציפיות. גאיטיות נובעת מהצורך למצוא נוהלים שיבטיחו שימוש יעיל בכסף. הבנק התחיל היטב, עדיין יש בעיות לגבי הרחבת פעילותו. בריטניה הודיעה שתכפיל התוכנית שלה תוך 5 שנים, הקהילה האירופאית מגבירה מעורבותה, כמוהו כאיטליה (התורמת באמצעות ירדן) רפ"ט"רם החליט

6. סיוע: כללי, ישראל, מצרים: אובי אמר שהממשל מחלונן שבגלל earmarking אין די כסף למדינות שונות. האם עמדת הממשל שמוטב להחנע משיריון? תשובה: בעקרון מתנגדים לשיריון אולם בקשת הסיוע לישראל ולמצרים מצדיקה התייחסות קונגרסיונלית רצינית, ולכן לא

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו

ס ו ס ס ו ס

ד.ף. 3... מתור... דפים

סווג בסחוני

דחיות

תאריך וז"ח

מס' מברק

22
3158
172

מן הנמנע שהיו מגיעים לאותם נתוגים. מכך הסיק אובי שההתנגדות לשיריון אינה משמעותית לגבי מדיניות ק.ד. עוד הוסיף שבהשוואה ל-81 חלקן של המדינות הללו בכלל הסיוע לא גדל. מקהיו שאל: והיה כי יווצר מצב שלא יהיה מנוס מקיצוץ בסיוע החוץ מה עמדת הממשל כלפי ישראל ומצרים? מרפי אמר שאינו מוסמך להשיב.

בתשובה לשאלה טקרא את הישגיה הכלכליים של ישראל בתקופה האחרונה והצעדים שעדיין יש לנקוט. לגבי מצרים שאל אובי מדוע ממשיכים להזרים לה כסף אם אינה מבצעת רפורמות, הוא אישית שותף לספקות המילטון לגבי יכולתה לנצל הסיוע לשיפור מדיניות. מרפי אמר שהעברת עוד מזומנים כפופה למספר רפורמות (אותן ימסור לרקורד), יש רפורמות שכבר התבצעו.

7. לביא. נציג הפנטגון אמר לאובי שבהשוואה למטוסים אמריקאים הוא יקר באופן משמעותי, ובכלל זה עלויות הנובעות מראשונות הפעולה, כלומר ניתן להבין חלק מהיוקר. למקהיו נאמר ששישראל מתלבטת (is grappling) עם הבעיה, מבינה שהתוכנית תבוא על חשבון צרכים צאיים אחרים. ההחלטה תהיה של ישראל ואינה רק צבאית אלא גם פוליטית, כלכלית, אסטרטגית וכו'. להערכתו ההחלטה תיפול בקרוב.

8. שונות. אובי התעניין לאן הלכו הרווחים ממכירת טילי טאו לאירן ב-6.5 מיליון. ארה"ב סיפקה לישראל תחלופה להם ב-1.5, וכיצד תואם הדבר אם חוק ייצוא הנשק. תשובת דוברי הממשל לא הייתה ברורה ותתייחסה בין היתר ל"economy law". file. ואובי ביקש לקבל את החלק המסווג בדו"ח הממשל על דרא"פ.

מ/6
טובה הרצל

** נכנס

שמור

**

**

**

חוזם: 3334/4

אל: המשרד

מ-: דוש, נר: 130, תא: 060487, זח: 2000, דח: מ, טג: ש

נד: א

שמור/מידוי

אל: ממד/ערב 1, מח' מצרים, מצפא

דע: שג' קהיר

משיחה עם דן קורצר (מצרים / NEA)

1. מערכת הבחירות. קורצר מייחס חשיבות לשני עניינים הקשורים בבחירות מעבר להערכה שהבחירות הנערכות היום לא יביאו למפנה דרמטי (א) הפרספציה בציבור על מהלכם התקין ו'נקיותם'. ההנחה מבוססת שמפלגת השלטון תחזור ותזכה בהם ברוב גדול על בסיס השתתפות של כ-90 אחוז מכלל הבחירות עשויה להשאיר טעם וע של מידת מעורבות השלטון בתוצאות ועל כן חשוב שהמשרד ייצא מהם עם הערכת הציבור לכשרותם. זה אמנם לא נתון חדש אך בהתחשב בנסיבות הנוחיות של יזמת המשרד לקיומן יש ערך לפרספציה חיובית של הציבור על אופן ניהולן בידי המשרד, גם אם לזכור ש-4000 מועמדים מתמודדים על 400 מקומות. (ב) יכולתו של הצרוף בין האחים המוסלמים ומפלגת העבודה לעבור את אחוז החסימה של 8 אחוז. קורצר מייחס לכן חשיבות בעיקר בקנה מידה למעמדה של מפלגת הוואפד. הצלחת הקואליציה הנל תבוא במידה רבה על חשבון הוואפד המפלגת והמופיעה בציבור עם שלישית מנהיגים מזדקנת שעברה את גיל ה
0. קורצר טבור, לשאלתי האם מערכת הבחירות נסבה על אישים או נשואים, שבסבחי סוגיית הנושאים מהווה מרכיב נכבד יותר מאשר ההתמודדות האישית אם כי אין לבטלה לחלוטין כגון בסוגיית בחירת מוחי א-דין שהעדיף לרוץ על בסיס אישי ולהבליע את היותו מועמד המפלגה הקומוניסטית, בתוקף עמידתו בראשה, בהתאם לכן קורצר מאתר את הקריאה ליאחוד

1. The first part of the report is a summary of the work done during the year. It is a brief statement of the results of the work, and is intended to give a general impression of the progress made.

2. The second part of the report is a detailed account of the work done during the year. It is a full and complete statement of the work, and is intended to give a detailed account of the progress made.

3. The third part of the report is a summary of the work done during the year. It is a brief statement of the results of the work, and is intended to give a general impression of the progress made.

4. The fourth part of the report is a detailed account of the work done during the year. It is a full and complete statement of the work, and is intended to give a detailed account of the progress made.

5. The fifth part of the report is a summary of the work done during the year. It is a brief statement of the results of the work, and is intended to give a general impression of the progress made.

6. The sixth part of the report is a detailed account of the work done during the year. It is a full and complete statement of the work, and is intended to give a detailed account of the progress made.

7. The seventh part of the report is a summary of the work done during the year. It is a brief statement of the results of the work, and is intended to give a general impression of the progress made.

8. The eighth part of the report is a detailed account of the work done during the year. It is a full and complete statement of the work, and is intended to give a detailed account of the progress made.

9. The ninth part of the report is a summary of the work done during the year. It is a brief statement of the results of the work, and is intended to give a general impression of the progress made.

10. The tenth part of the report is a detailed account of the work done during the year. It is a full and complete statement of the work, and is intended to give a detailed account of the progress made.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

השורות' בנושא מרכזי בהתחשב בהפגנות הביטחון בין קופטים למוסלמים.

2. קורצר, לשאלתי, מגזיר גורם זה כי מפריע' אך לא כנזה המעורר זאגה כל זמן שהמצב ממשיך להיות מבוקר עי' המשטר. מעבר למחלוקות ולאיוה ההיסטורית בין שתי העדות הוא מאשים את המשטר במחזל מסויים בכך שלא התייחסה לנושא במערכת הבחירות שמפלגת השלטון מנהלת אלא בימים האחרונים, בשעה שמפלגות האופוזיציה עשו זאת למן תחילתה. הוא רואה במסגרת חיי היום יום בין שתי העדות את גורם התסיסה ביניהם ולאן דווקא במישור האידאולוגי המופשט. כדוגמה לחינוכים יומיומיים הוא מביא את נושא בניית הכנסיות הקופטים מרבים לדרוש רשויות בניה עבור כנסיות, למרות ההגבלות הקיימות בתחום זה. מנגד מערכת האיוון הקיימת בתחום זה מחייבת הקמת מסגדים בצורה שווה, כן שבמציאות כל כנסיה ככל מוקמת במסגדים המוסלמים לחינוכים הנל. מאידון, קורצר מצביע על כך שמנהיגי העדות אף שמעורבים אישית בסוגיית היחסים בין שתי העדות, מגלים קו של הבלגה. הוא מצביע על כך שבאחד המסגדים של מינה (אינו בטוח באשר למקום) נתגלה לפני דרשה יום השישי האחרון שהבנין קושט בצלב. הדורשן, להפתעת רבים, קרא לסובלנות תוך שהוא מזכיר לבאי המקום שהנצרות הם חלק מהאוכלוסיה ושרשיהם באוכלוסיה הולכים רחוק בהיסטוריה. כאמור הוא בועה שהמשטר עם כל ההבנה למניעיו שלא להפוך זאת למוקד לויכוח פנימי היה חייב כלפי הציבור כפי שמתבקש מכל שלטון הניצב בפני טיטואציה דומה, מה שנעשה רק בימים האחרונים.

3. השיחות עם אנשי קרן המטבע הבינל, אנשי הקרן חזרו לפני מספר ימים מביקור נוסף בקהיר עם טיוטה (DRAFT) של 'מכתב הנוונות'. קורצר (ובשיחה נפרדת גם ג'ון נוריס) הסביר שטרם שמעו מהמשלחת שתגיש ממצאיה להנהלה ואחכ' יתקיים דיון במלואת הקרן. ממה שכבר שמע הוא נובח ששני הצדדים, הקרן והמצרים אינם שבעי רצון. המצרים טוענים שהרחיקו לכת ואילו הקרן בועה שלא מספיק. חילוקי הדעות נוגעים לנספח המצורף לטיטה בו מפורטים הנתונים המדויקים לגבי הרפורמות הנדרשות ממצרים-העלאת מחירים וריבית. האמריקאים יקבלו דוח מפורט לאחר הדיונים הנל בקרן ובדאי שעוד נשמע עליהם. מכל מקום קורצר בועה שהדון עדין מאתנו והלאה באשר לסכום סופי.

4. חוב ה- FMS טרם חלה התפתחות משמעותית. המוקד

משרד החוץ-נוחלקת הקשר

עובר עתה לגביה ולמחלוקת שם בנושא. אובי וטביר גם המילטון בדעה שארהב מרחיקה לכת לעבר מצרים, ישראל ופקיסטאן במסגרת הויכוח הכללי הנערך עתה בגבעה. אובי דורש דחיית הדיון לפחות עד אוקטובר 87 אך לא מסתיר דעתו שיש לקבל ארכה גם מעבר לכך. מנגד ניצב אינווייה התומך בפרוש רחב 'ורכ' יותר כלפי ההצעה האמריקאית כחלק מעמדתו בשאלת סיוע החוץ למדינות הנל. קורצר בדעה שהממשל לא יוכל לקבל עמדת אובי שפרושה הקפאת הנושא אך הוא גם מוסיף שהממשל חייב היה לקחת יוזמה במועד מוקדם יותר ולהפסיל שרוליס בצורה רצינית יותר בענין פעילותו בגבעה. המצרים ממשיכים לעמוד על כך שמזומנים להם 'כספים רבים' מהמפרץ ודורשים מתן ערבויות מקבילות מבנקים אמריקאים או מהמלווים האירופאים לכך. קורצר מסביר שאמנם הוא ער לשמועות/דיבורים על 'סיוע רחב' מהמפרץ אך עד לרגע זה אין ביכולתו לאמת זאת. יתכן שמתנהל מוס בין ממצרים למפרציות אך עד עתה למיטב ידיעתו שום דבר לא סוכס. מנגד, הממשל כאן מתנגד למתן ערבויות בנקאיות ככל מגורמים אמריקאים או מתוך הסכס עם האירופאים טרם שהמצרים יוכיחו מקורות מימון רציניים.

4. ביקור איילטס והסימפוזיון בקהיר (מברקי ממד 527 מ-19/3 ו-644 מ-23/3). לקורצר לא ידוע על אגרת שהעביר בבינול איילטס מרייגן למובראן (עפי' אלקבס הכודית) תוך שרמז שאין הוא מייחס לו אמינות רבה. ביקורו בקהיר הוא פרטי ולרגל הזמנתו לסימפוזיון האמריקאי-מצרי בקהיר. ג'ק קובי ה- S.C.M. בקהיר דיווח שארוע זה עבר ללא חשיבות מיוחדת וההרצאות שנשמעו בו כולל זו של איילטס לא חרגו מהרגיל.

5. תהליך השלום. לקורצר אין מידע על ביקור חוסיין בקהיר. מסתבר שגם הידונים וגם המצרים אינם מתנדבים למסור מידע לאמריקאים. הוא בדעה שהמצרים נוהגים לאחרונה ב'צללית נמוכה' גם בשל העובדה שעמדו לפני הבחירות. עם זאת לא נעלם מעין האמריקאים שהמצרים לוקחים ברצינות רבה הודעת ערכאת שלא יעמדו על השתתפות ישירה של אשף בוועדה בינל גם אם, כנסוג מכן מאז, כפי שידוע. קורצר בדעה שהמצרים נותנים עכשיו לירדנים (ביקור ריפאעי ומצרי) לשחק את המשחק כלפי האמריקאים כאשר הם תומכים בהם מ'הצד'.

6. היחסים בהנהגה המצרית. גנזורי מוסיף להוביל בנושא הכלכלי אך קורצר מציע לשים לב לנגיד הבנק המרכזי

משרד החוץ-נוחלקת הקשר

שאגב יבוא לנאן בשבוע הבא לשיחות עם אנשי הקרן בגורם מרכזי בתחום הכלכלי. ואלי לא מוצא שפה משותפת עם הקבינט הכלכלי. יש לו קשיוס גם עם רהם צדקי. באשר לאחורון יש שיפור בעבודת המטה בהשוואה לקודמו והקו הנקוט על ידו הוא של שמירה על פרופיל נמוך בכל הקשור לנושאים שאינם כלכליים. אנו גדאלה אותו מגדיר קורצר כחבר 'בשלישיה המובילה' לצדו של מובארך כמובן, וגנזורי עסוק לאחרונה יותר בנושא הצבא ופחות בתחום הפוליטי, אולי כריאקציה לאשר התרחש בהודשים האחרונים מאז שרבו מארהב. יחד עם זאת הוא ממשיך להיות איש הקשר המרכזי עם ארהב והיחסים עמו לא נפגעו בשל פרשת ה-FMS. לשאלתי בעניין המתרחש בצבא השיב שהריטוניס הרגילים באשר לתנאי השרות נמשכים ובכן אין כל חדש, אך אלה מתקדזים עם הידיעה שהצבא ממשיך להנות מפריבילגיות בהשוואה להסקטור האזרחי. תופעת המונדמנטליזם בצבא קיימת אך במידה נשלטת.

7. בריהם.

קורצר סיפר שבמעקב על מצרים, זהו התחום לו הוא מקדיש תשומת לב מיוחדת. הוא בדעה שישנו בהחלט מהמנטום ואף קו עליה ביחסים. הוא מייחס זאת לשיקולים המצריים הכאבים: (א) בילטרלי. הסדר החוב הצבאי לבריהם גרם נחת רוח למצרים. בין השאר מריסתו לאורך של 25 שנים ובריבית נמוכה. 6-7 השנים הבאות יהיו YEARS OF GRACE שרק לאחר מכן מצרים תתחיל בתשלומים. (ב) אזורי. יש לראות המהלכים המצריים כלפי הסובייטים במסגרת ההכרה המצרית שחבישות ההשתתפות בריהם ולאור הגישושים השונים בנושא הועידה הבינל. (ג) ארהב. מובארך כבר הגדיר שרוצה ביחסים מיוחדים עם ארהב מבלי לזנוח את מיתוח היחסים עם בריהם. אין לנתק מסגרת זו ממסגרת ה-MALAISE המצרית כלפי וושינגטון. מאידן קורצר מדגיש שיש לאזן זאת בחוסר נכונות מצרית ללכת עדיין בבורים מוחשיים לעבר בריהם. הסובייטים מאיצים בקהיר לאפשר שיגור נספח צבאי אך נתקלים בדחיה מצרית. כמו כן ישנם שמועות על מתיחת קונסוליה סובייטית באלכסנדריה. קורצר רואה בנושא הנספח הצבאי מפתח חשוב לבדיקת הכוונות המצריות. מהלך כזה יהיה בוחינת אות ומופת לכן שמצרים מוכנה להרחיק לכת מעבר לקיים.

אלי אבידן

משרד החוץ - מחלקת הקשר

אל

השגריר / רושנינגטון

מאת:

לשכת ראש הממשלה

טופס מברק צפון

דף 1 מתוך 4

סיווג בטחוני:

100

דחיפות: בחול

תאריך זמן רישום:

135-

מס מברק: 1017

ליפוט
מח
הקשר

אנא העבירו המכתב הרצ"ב לתעודתו. המקור יישלח
בדיפ' הקרוב.

3

השוכר

אישור מנהל המחלקה

אישור לשכת המנכ"ל:

האריך זמן חיבור ימולא ע"י השולח

זמנין תאריך זמן העברה לקשר

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, April 7, 1987

Mr. Jim Wright
Speaker
Congress of the United States
House of Representatives
Office of the Speaker
Washington, D.C. 20515

Dear Mr. Wright,

I was gratified to receive your letter dated March 19, 1987 in which you transmit the expressions of concern of Mr. Gerald Neumann of Plano, Texas about the welfare of his children who reside in Israel with their mother, Mrs. Gila Neumann.

Upon receipt of your letter, I asked my aides to look into the matter and report back to me. Enclosed herewith is a copy of the report on the case.

I am sure you will appreciate the fact that a member of the Government in Israel has no authority to intervene in duly conducted legal proceedings. Having read the report, I doubt whether any intervention is necessary in determining a fair solution to all the parties concerned.

With very best wishes and appreciation for your concern,

Sincerely yours,

Yitzhak Shamir

1017
3

Gila Neumann vs Gerald Neumann

1. The parties were married in Israel on November 10, 1975 and their son Boaz Benjamin was born in Israel during August 1976. They subsequently left for the U.S.A. on September 22, 1976, and their daughter Michal Shiri was born on April 4, 1978. The entire family returned to Israel on June 13, 1984. Shortly afterwards Mrs. Gila Neumann filed suits for maintenance and custody of the children. During 1985, she also filed suit for her own maintenance. In the entire course of the proceedings, until very recently, Mr. Gerald Neumann was represented by an attorney, Advocate A. Czertok of Tel-Aviv.
2. On March 3, 1986 the Tel-Aviv District Court Judge Mr. Talgam delivered a reasoned judgment awarding custody of the children to the mother and determining the maintenance for the children in the amount of \$800 per month beginning on the date of filing suit (August 23, 1984), less the amounts paid by the father under temporary orders. Mrs. Neumann was previously awarded a maintenance amount of \$ 200 per month under an interim order issued on December 25, 1985.
3. In the custody case, Judge Talgam directed his mind to one single and paramount consideration - the welfare of the children. After analyzing in depth the reports of social workers in Israel and the U.S.A. and the thorough examination and opinion by an Israeli psychiatry expert and having conversed with the children in his chambers ("...the children expressed their balanced but unambiguous desire to remain in the custody of their mother"), the Judge added: "...I feel sorry for the defendant who made sincere endeavors to maintain a good and fair relationship with his children. It remains but our hope that these endeavors will find a concomitant response in the hearts of the children and in their conduct maintaining their relationship with their father, as they no doubt really desire."
4. Mrs. Neuman's suit for maintenance on a permanent basis, beyond the interim order, was set for March 30, 1987. In the meantime, Advocate Czertok notified the court that he has no contact with his client and that he was told through a third party that Mr. Neumann "fired" him. On November 20, 1986 Judge Talgam released Advocate Czertok of the

4 7097

Duty to continue representing his client, requesting Mr. Neumann to notify the court of any change in his address for the service of Court documents. The ruling (translated into English) was sent to Mr. Neumann directly by registered mail, but returned with the word "Refused" written on the envelope on April 2, 1987. A similar posting by Advocate Czertak notified by the U.S. Postal authorities on the 21st and 26th, was returned on March 3, marked "unclaimed". See documents appended.

5. I have been told by the Secretary of the District Court that in the past, whenever Mr. Neumann arrived in Israel and deposited his passport in Court (to prevent the possibility of removing the children from the jurisdiction of the Court), he was given unrestricted visitation rights to his children. Advocate Czertok notified me that there is no court order preventing Mr. Neumann from coming to Israel to visit his children without limitation. Evidently, Mr. Neuman has fallen behind in his maintenance payments and fears that his wife would take out an injunction preventing him from leaving the jurisdiction until he pays the amounts due.
6. In short, Mr. Neumann has been given fair hearings. He has even filed appeals in the past to the Supreme Court. His children appear to be very much acclimated to their Israeli environment. There does not seem to be any justifiable reason to take any further action in the matter.

I am told that the American Embassy in Tel Aviv has full knowledge of the case and can report to the American authorities whenever requested.

דף...!...מחור...4...דפים

סוג בטחוני...סודי?.....

דחיפות...מיידי?.....

תאריך וזי"ח 1973.7.7 אפריל 87

מס' מברק.....

1/4

אל:

מש"ן
26

בטחון
175

המשרד

159

אל: מקשי"ח . ס/היועמ"ש למערכת הבטחון

דע: מנהל מצפ"א

ס/רמשי"ן

השתתפות ישראלית בעבודות תחזוקה של כוחות ארה"ב באירופה ובים התיכון.

לשלכם 92

1. רב תודות על מברקכם הנ"ל. עתויו והחומר המפורט והמנומק שהוכן ע"י ד"ר י. קציר

היו מעולים. רצ"ב ניירות שהכינותי על סמך חומר זה:

א. הצעת תיקון לחוק כספי הפנטגון.

ב. טיוטא לפרק הנוגע בדבר, שייכלל בדו"ח הלוואי להצעת החוק, המסביר את כוונת המחוקק.

ג. נקודות לשיחה.

2. השיחה עם יו"ר וועדת השירותים המזויינים בביה"נ קוימה היום כמתוכנן . אספין

הביע עניין בהצעה והורה לאחד מאנשיו בצוות העוזרים של הוועדה (וורן נלסון) לבדוק

אותה במגמה לאמצה לתוך ה- CHAIRMAN'S MARK (המלצות יו"ר הוועדה

להצעת חוק כספי הפנטגון).

3. המלצות אלה תוגשנה לחברי הוועדה לאחר פגרת הפסחה (מה- 11 ועד ה- 21 באפריל).

4. אנא בהקדם הערותיכם על הניירות הרצ"ב וכן כל חומר נוסף שיש בו כדי לחזק את

טיעוננו.

ג/ס/א/ה
למדן

36-

7c

ARMY THEATER REPAIRS PROGRAM (TARP)

Enter at the appropriate place in the Bill:

Given the extensive experience available among certain US Major-Non-NATO Allies (especially on the South-Eastern flank of NATO) in the maintenance, repair and overhaul of US military equipment, those allies shall be eligible to take full part in this program (TARP) and to bid for contracts under it, for execution either in Europe or, if better services and/or greater economies can be achieved, in their own national facilities.

X

2
7
4

ASP
AS
26

TARP (REPORT LANGUAGE)

159/175/26

3
4

In the past, overseas contractors from countries such as Israel have successfully taken part in the European Workload Program, and it is the firm view of Congress that such participation should not only continue but also be encouraged, provided of course that the overseas contractor can meet on a competitive basis the requirements of contracts offered by US Forces in Europe, regarding quality, price, time-tables, etc. If contracts are won by such a contractor, the work can be implemented either in Europe, or - if better services or greater economies can be achieved - in the overseas contractor's national facilities. Clearly there are benefits to be attained by implementing the work in Europe (proximity, decreased transportation and other costs, etc.). On the other hand, advantages may also be gained in executing work in countries on the South-Eastern flank of NATO. These countries are geographically close to the southern flank of NATO, the US equipment is extensively used and maintained by them; labor costs in these countries are lower than in Europe; in certain cases they have repair and maintenance facilities which are not available in Europe (and at present US equipment needing repair is flown back to the US); and the US Sixth Fleet (with its aircraft carriers and a wide range of aircraft aboard) move freely and close to the countries involved. Finally it is the view of this Committee that alternative repair and maintenance centers close to but not necessarily within Europe should be developed with a view to possible operational needs in the event of military emergencies.

A

TALKING POINTS

159/175/26

5
4

- 1) Israel has participated in TARP in the past, and the Israel Aircraft Industries (IAI) has set up a repair and maintenance facility in the Brussels Airport, Belgium.
- 2) Within this framework it has repaired and maintained US Army and US Airforce helicopters in Europe.
- 3) Moreover, it is currently working on US Navy helicopters flown from Naples to Brussels for maintenance work.
- 4) The Multinational Forces and Observers (MFO) in Sinai (and the large US contingent within MFO) use local Israeli facilities for these purposes and are fully satisfied with the work done.
- 5) Recently the US Army has offered two large contracts within the TARP framework - one for engines and parts, and the other for helicopters - but contrary to previous practice, has limited participation in them to NATO allies only, and even prohibited sub-contracting outside of Europe.
- 6) These growing administrative restrictions on TARP lower its competitive threshold, without guaranteeing better results.

[Handwritten mark]

המשרד

163

אל :- ממ"ד, מצפ"א

ביקור קרטל במזה"ת

1. גורח שנכח בפגישה הסגורה שקיים קרטל ב- CSIS (4/4) עם קבוצת מוזמנים ביניהם שלזינגר, פיל חביב, מקהנרי, סם לואיס, מקפרלן, מרווין קאלב, שיפלר פרסי, סיכם את המפגש שנמשך כשעה וחצי כדלקמן.
 2. קרטל הגדיר את מטרות ביקורו : (א) התרשמות מכלי ראשון על עמדות הצדדים במזה"ת, (ב) עיבוי קונספציה של תמיכה בינ"ל.
- הנשיא לשעבר ששבח את אירוחו במדינות בהן ביקר עמד על מסגרת של ועידה בינ"ל שתכלול שני שלבים; (א) פתיחה של "כמה ימים" להעלאת נושאים במסגרת רחבה, (ב) מו"מ בין הצדדים, הוא הציג במקרה של משבר בדיונים (קרי, היחס בין המליאה לקבוצת עבודה-א.א.) להסכים על תהליך מוסכם שיכלול פניה למתווך במסגרת הוועידה מהלך המועדף על ידו ולחילופין יתנגדו לכניסת מתווך לפעולה מידית הסכמה על פסק זמן ופניה למתווך לאחר מכן. באשר לתוכן ההסכם הוא דוגל בפתרון מדיני שיתבסס על קונפדרציה בין ישות פלסטינאית אוטונומית, בגדמ"ע שתענה על התביעה להגדרה עצמית, לבין ירדן.
- קרטל הדגיש שמקובלת עליו עמדת ממרה"מ ושה"ח פרס התואמת ע"פ דבריו גם את זו של רבין וויצמן שיש לעבור ממסגרת של ועידה למו"מ בין הצדדים. בנושא הייצוג הפלסטינאי הזכיר ההסכמה שלו עם דיין ז"ל ויבדל"א בגין "שלא יבדקו בציציות בתנאי שלא יהיו טרוריסטים".

36

דף 2 מתוך דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2 163

3. מחלק של השירות הוא הסביר שאי הסכמתו לפגוש נציגי אש"פ בזמן נשיאותו נעוצה בהתחייבות של קיסנינג'ר שהוא כנשיא לא יכול היה להפר אותה, אך לאור ההתפתחויות מאז כגון תכנית פאס וכיו"ב השתנו הנסיבות, קרטר שהיה הוגן כלפיו לרייגן הטעים שבשנתיים הנותרות לנשיאותו יעמדו שני נושאים מרכזיים על הפרק, פרוק נשק והמזה"ת. יש לרייגן הזדמנות לפתיחת תהליך גם אם אולי לא מזומנת לו הצלחה, החשיבות היא ביצירת דעת קהל אוהדת בזירה ובארה"ב שתטיל את כובד משקלה בכיוון זה, באשר לאש"פ הרי לא צריך להתרשם אך ורק ע"ס הצהרותיו בועדות ובמעמדים פומביים כשם שבדבר נעשה במסגרות אמנות דוגמאת ועידת מפלגת חרות לאחרונה,

4. סרב להרחיב את הדיבור על פגישותיו עם אסד בכך שהיה הסכם עם נשיא סוריה שלא לפרסם חלק מהשיחות בין השניים, קרטר מצא אותו בבריאות מלאה" בדעה שבלי אסד לא יוכל להתנהל מו"מ לאורך זמן, חזר והדגיש שאסד תומך בועידת שלום. התרשם מהמצב הכלכלי החמור בסוריה, סיפר (לא פרט ע"ס מה) שבסוריה ישנם עתה פחות יועצים סובייטים משהיו בעבר והם "פחות נראים" באוכלושיה, אסד אמר לו שאינו שבע רצון מהתדמית שלו במערב בהקשר לטרור, קרטר מעריך שזוהי נקודת מוצא שניתן להתחיל בה עם סוריה, בירדן נוכח באכזבה ממדיניות ארה"ב, באשר למצרים, הדגיש בחיוב התפתחות התהליך הדמוקרטי.

אלי אבידן

ל.ל

דף 1 מתוך 3 דפים

המשרד

סווג בטחוני סודי

מיידי
דחיפות

1020 7 אפר 87

תאריך/ז"ח

146

מס' מברק

אל :- ממ"ד, מצפ"א

משיחה עם פיטר ברליי (עיראק-איראן/מחמ"ד)

1. המצב בקו החזית מתאפיין ברמת לוחמה נמוכה יחסית, מאידך, חיה"א חידש ההפצות בתחומי איראן לאחר הפוגה מסוימת, בהבדל אחד, ההפצות מיועדות לפגיעה במטרות כלכליות ולא בריכוזי אוכלוסיה גרידא, ברלי מסביר זאת בויכוח שלנתיים הסתיים בין הממסד הצבאי למפלגתי שקיבל עליו את עמדת הפיקוד הצבאי שעמד על כך שיש להתרכז ביעדים הני"ל ולזנוח מטרות אזרחיות.
2. בשעה שהמצב בחזיתות יציב כלשהו, מודאגים האמריקאים מפוטנציאל מתגבר של התפתחות מסוכנת במכלול הביטחוני עם איראן, במקביל נמשך "נתיק המגע" עם עיראק, התמקדותה לאחרונה, בנושא הסיוע לאשי"פ מרכיב מדאיג חדש המוסיף נופך שלילי ליחסים.
3. ההתפתחויות התמורות בתחום האמריקאי - איראני שברליי מגדיר כפוטנציאל אף להתערבות אמריקאית צבאית נעוצה בשני מכלולים (א) הצבת טילי ה- (SY-2) SILKWARM בבאנדר עבאס, האמריקאים יראו בחומרה רבה כל נסיון איראני לעשות בהם שימוש נגד השייט המסחרי הבינ"ל העובר במיצרי הורמוז, אגב, האיראנים ניסו, כמדומה בשבוע שעבר טיל ^{סיל} ^{סיל} מאחד משני הכנים המוצבים שם לעבר מטרות דמי ימית איראנית, מסתבר שהנסיון היה מוצלח, סוגיית הטילים האיראנים ותגובת ארה"ב הובאה לדיון בפני "הדרגים הגבוהים" בממשל, היו שטענו שיש להגיע בפעולה מיידיית טרם שאיראן תפעילם ולעומתם שעמדו בזכות קו זהיר, שלבסוף התקבל, ורק לאחר יוזמה התקפית איראנית, טענתם המרכזית היתה שפעולה אמריקאית תשחק לידי הקיצונים בטהראן ותעמיד בצל אלה המעטים אם אכן קיימים הרואים את סוגיית היחסים עם ארה"ב באור שונה במקצת. נוסף על כך פעולה כזו תאחד את כל הגורמים תחת מכנה משותף נגד ארה"ב, בהקשר זה סיפר שהביקורת הציבורית נגד רפסנ'אני גוברת ואף מופעים מוטיבים חדשים כלפיו - עשיית שימוש פרטי במה שמכונה "כספי הקונטראס". המכלול השני "המיועד לפורענות" שייך לזירה הלבנונית - גורל החטופים, ארה"ב הודיעה בדרכים שונות לאיראן כפי שעושה זאת גם בפומבי שהיא רואה ^{מא}אחריות לגורל החטופים (להזכיר הידיעות על מצבו של סטין) עד כדי כך שפגיעה בהם, למשל בעקבות פעילות סורית נגד החיזבאללה לא תשחרר את איראן מאחריותה להם, וארה"ב לא תראה סוריה כנוגעת לענין.

35

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

46 2/7

4. הגורמים השונים במחמ"ד חלוקים בפושטים שיש לייחס לנושא הטילים האיראנים בבאנדף עבאס בה מספיקים בנקודה אחת והיא שאיראן לא תפנה אותם כנגד אניות אמריקאיות צבאיות או אזרחיות שכן הדבר יעמוד בניגוד לאינטרס האיראני שלא להביא למעורבות צבאית אמריקאית אלא בתנאי אחד שכרגע לא חוזים אותו. החלטת יאוש לסגור את מיצרי הורמוז ולהביא את המלחמה למצב של התלקחות כללית. כאמור, אין שום הוכחה לכך וגם אין סיבה לכך כרגע, מכאן הגורמים הנ"ל חלוקים בפרושים לעצם הצבת הטילים, ישנם כאלה הרואים בכך הכנסת סוג נשק חדש למערכה העקיפה נגד עיראק, דהיינו שאיראן תעשה בהם שימוש אמנם לא יומי אך לעיתים מזומנות, בעיקר, כנגד ספינות כוויתיות או כאלה המיועדות לפריקה ו/או טעינה בנמל כווית, אחדים רואים זאת בהומרה פחותה ויותר נשק הרתעה כולל בצד הפוליטי כנגד התמיכה בעיראק, זהו רק מסבירים הגורמים הנ"ל משום אמצעי הפחדה אולי לא מושלמים אבל מאד מוחשיים כאשר כני השלוח מכוונים כנגד מטרות ימיות. הגורמים הנ"ל אף מוכנים לכך שיעשה בהם שימוש כלשהו אך בזהירות מרובה, על רקע זה הם גם רואים את תקיפת המיכלית הסעודית (11-12/3) ע"י סטיל איראני במסגרת האיתותים החוזרים על עצמם לגורמי המפרץ המסייעים בידי עיראק, ספציפית הם סוברים שהתקיפה נעשתה כתגובה לחידוש משלוחי הנפט (פבר 87) דרך המסוף בינבוע המוערכים בכ-700-800 אלף ח.י., ברליי כאמור, חרד להתפתחויות בלתי צפויות בנושאי הטילים והחטופים שיכולה TO INTRIGUE תגובה אמריקאית נמרצת כולל במישור הצבאי באם איראן תעבור קווים אדומים בתחומים הנ"ל.

5. סעודיה, ברליי מתאר את יחסי בגדאד - ריאד כ"התחכחויות קלות" בעיקר סביב מדיניות אופ"ק, הוא מאמין שסגירת מסוף ינבוע מסיבות טכניות הנה תרוץ ע"מ ללחוץ על עיראק להסכים על המכסות שקבעה אופ"ק ולא לעלות את רמת הייצור, הסעודים מסתבר הגם שלא הורידו את רמת התמיכה בעיראק ואף פיצו את העיראקים באופן כספי עבור 400 אלף טון שהורידו בשל התיקונים במסוף ינבוע (ברליי הבטיח לנסות ולהשיג את נתוני השיעור הסעודי הישיר והעקיף לעיראק - א.א.), מנהלים את מדיניותם כלפי אופ"ק ובראש ובראשונה על בסיס אינטרסים סעודיים כלכליים מובהקים ללא אמוציות, המדיניות הסעודית עומדת על כך שמחיר ריאלי והוגן שישמור על רמת הכנסות סבירות נע בין 18 ל-20 דולר (בניגוד לדרישה האיראנית להעמידו בסביבות 28 דולר לחבית), הם גם מוכנים "להעלים עין" מ"רמאויות קטנות", במסגרת זו הם עומדים על כך שעיראק תשמור על המכסה של 1.5 מ' לחודש ולא כ-2 מ' שהעיראקים דורשים.

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

156 $\frac{3}{3}$

6. ברליי אישר שגם עפ"י המידע שבידי האמריקאים מסתמנת מדיניות חדשה כלפי אש"פ (מברק ממ"ד 754 מ-27.3) אותה רואים כחפנית שלילית ביותר. גורמי מחמ"ד באו בדברים עם השגריר חמדון ובמקביל העלו זאת בבגדאד בצורה שהעמידה את העיראקים על החומרה בה רואה ארה"ב התפתחות זו. טרם קבלו כמצופה אישור עיראקי לכך או כל הסבר אחר אך האמריקאים *MADE THEIR POINT IN A CLEAR MANNER* ההערכה כאן היא שהדבר נובע מהערכות בזירה הבינערבית סביב ההידברות הפנימית באש"פ ועל רקע המאמצים לכנס המל"פ כאשר העיראקים מנצלים זאת ע"מ לחזק את אש"פ מול סוריה ופלגי החסות שלה, ברלי גם מצביע השיפור המסויים ביחסי עיראק - לוב על רקע מלחמת המחנות בלבנון. במאמציהם לטובת אש"פ העיראקים אף פנו, לראשונה, לאמריקאים שיתערבו ככל שבידם לממן נצורי בורג' אל ברג' ינה, במקביל הצטברו ידיעות על גישושים עם סוריה, לרבות זו הבלתי מאומתת שטארק עזיז נפגש במוסקבה בתאריך בלתי ידוע - ינואר - פברואר 87, עם אישיות סורית בלתי מזוהה, ברליי חזר על כך שאין בידי האמריקאים תמונה מלאה מאחר והמידע חלקי וטרם אומת, אך הסיוע לאש"פ אם יתברר שהוא במסגרת מדיניות חדשה המכסה גם את נושא הטרור מדאיגה ועשויה להכניס אלמנטים מסבכים למערכת היחסים הפרובלמטית בין *האש"פ* לבגדאד, אף כי בנתיים טרם נתקבלו סימנים מוחשיים לכך בשטח.
7. השגריר חמדון, ברליי אישר שהלה אכן מסיים תפקידו כשהתאריך המשוער לכך הוא יוני 87, מחליפו, כפי שכבר דווח, הוא השגריר בלונדון שעיקר התמחותו בתחום הכלכלי והנחשב לאישיות חלשה יותר בהשוואה לחמדון הנמרץ.

אלי אבידן

[ח.ל.]

..... משה משה' מברק

מל:

161

המשרד

אל: תצפ"א

דע: מנכ"ל האוצר

בית הנבחרים: סיוע חוץ ותיקון טוריקלי.

לקראת סוף ישיבת וועדת החוץ היום הגיש טוריסלי את תיקונו (המצורף למברק למדן המקביל).
זהו התיקון האחרון במסגרת הדיון על מדיניות הסיוע. כאשר הועדה תתכנס מחדש מחרתיים
(יום ה' 9) תשלים את הדיון בתיקון ותתחיל לדון ב- "money amendments".
תיקונים שלהם השלכה תקציבית ישירה.

בהציגו את התיקון. אמר טוריסלי שאם יציע להזרים כסף למדינות שלישיות לצורך מכירת גרעינים למדינות המקבלות סיוע, היתה מתעוררת תגובה היסטרית. אולם זה מה שקורה בפועל, כאשר לדוגמא הפיליפינים החליפה את ספק רוב התיירס שלה מארה"ב לתאילנד, מצרים צמצמה ב- 65% יבוא החיטה מארה"ב. במצב הכלכלה הנוכחית זהו עלבון להרשות למצב להמשיך. אינו מציע לומר לממשלות המקבלות סיוע מה לקנות, אולם אם הן מייבאות, רצוי שיעשו זאת מארה"ב. תקוונו כפי שמנוסח הינו גמיש - מאפשר לנשיא לוותר על דרישותיו בהתחם לצורך.

לגומרסינו הרטובליקני ביקש לשמוע עמדת הממשל. ביסל מאי.איי. די. הסביר ההתנגדות כדלקמן:

1. תיקון המילטון (שהתקבל לפני שבוע, עיקרו דואל. בנפרד) מספיק.
2. מדובר בפגיעה בכלי חשוב לסיוע.
3. החובה לקנות מארה"ב פירושה צמצום ריאלי בסיוע.
4. מערך סיוע החוץ יהפוך בעצם לכלי עזר של הספרות העומדת בקשיים.
5. התיקון ייצור בירוקרטיה רצינית.
6. הפטור חל רק על מדינה אחת.
7. טעיף ה- Waiver הנשיאותי מגביל מאוד

הווארד ברמן אמר שאין להפוך את תוכנית סיוע החוץ לבת ערובה של שוק העבודה האמריקאי .
טוריסלי : זו אינה הכוונה. לגבי גרעינים מסויימים המוצר האמריקאי עולה רק חצי דולר יותר
לטונה מתוצרת אחרת, ואין זה מחיר יקר להגן על החקלאי האמריקאי. ברמן: התיקון אינו מוגבל
למוצרים חקלאיים. אם הכוונה לסייע לארה"ב, מוטב לקצץ ישירות בסיוע (וכך לחסוך כסף)
במקום לעשות זאת בעקיפין ולפגוע ביעילות. לרוב המדינות על הפרק ממילא יש מאזן מסחרי
שלילי עם ארה"ב. וולפה: שאל כיצד ישפיע התיקון על מדינות באפריקה (צ'אד, ניז'ר
זמביה) ביסל: אינן מייבאות מארה"ב, הוספת "שירותים" לתיקון אולי תסייע אך ורק לפגועו.

$\frac{1}{3}$ $\frac{1}{1}$ $\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{1}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$

שגרירות ישראל - וושינגטון

ט ו ש ס
 דף.....מחור..2. דפים
 סוג בסחוני
 דחיפות
 תאריך וז"ח
 מס' מברק

אלו

161 2/2

טריטלי; אינו מקבל את הביתוח, אף מדינה לא תוענש על שהיא רוכשת מוצרים שאין בארה"ב.
 הוא תמה כיצד יסבירו נציגי הממשל את התנגדותם לתיקון לחוקאים באיובה, וציין את סגן
 הנשיא בוש המופיע שם במוקדמות לקראת המרוץ לנשיאות.
 בשלב זה היו"ר פאסל הציע לדחות את המשך הדיון עד יום ה' וכך נעשה.

הביאו נא לידיעת עודד ערן.
 תודה.

טלמה היצ
 טובה הרצל.

7738 0018

דף.....1. מחור...2...דפים
סוג בטחונות...?...מדי
דחיפות...1800...7. אפריל 87
תאריך וזיחה
מס' מברק

אלי

158

המשרד, בטחון

אל: מצפ"א

דע: מקשי"ח, מנכ"ל א/צ

בית הנבחרים: סיוע חוץ

1. סגן עוזר מזכיר המדינה מרפי העיד היום (7) בפני ועדת חמשנה לפעולות זרות
בועדת ההקצבות. נלוו אליו בל מא.י.ד. ונציג הפנטגון. הנושאים העיקריים שנדונו
היו תהליך השלום, הועידה הבינ"ל, ירדן (ויחסיה עם אש"ף, בריח"מ, השטחים) סוריה
(יחסה לתהליך ותפקידה בלבנון) כלכלות ישראל ומצרים וסיוע בכלל. הדיון התקיים
בפני קהל מועט יחסית ונכחו חלקית, חוץ מהיו"ר אובי, לתמן (דמ. פלורידה) ומקהיו
(דמ. ניו יורק), להלן עיקרי השאלות והתשובות, לפי נושאים ^{הנה} השאלות של אובי
והתשובות בעיקרון של מרפי.

2. ההליך השלום: בהתייחס לתפיסתה הרווחת בעיר"י שלא צפויה שום תזוזה בשנתיים האחרונות של רייגן אמר שאין הדבר כך, יש באזור רצון טוב להתקדם אבל העיתוי לא מתוזמר היטב. נוכחות רה"מ ושה"ח ירדן כאן כעת מעידה שהמצב אינו חסר תקווה, בסה"כ לא פסימיים. אובי מנה נתונים מקשים (חילופי רה"מ בארץ, אסד, אש"ף לא קונסטורקטיבי) ונאמר לו שהנתונים קיימים, כאשר ממישראל פועלת מכח הסכם קואליציוני, והד לכך בביקור שציר האחרון. מהאזור שומעים שרוצים אנרגיה לקידום התהליך שתבוא מווינגטון, אבל לא ברור אם בצורת ועידה בינ"ל או דבר אחר. אין שום קסם בועידה ארה"ב אינה נלהבת (enthusiastic) לגביה, רוצים שתביא לשיחות ישירות אך מוכנים לשקול ועידה כדרך אפשרית להתקדם, למקחי הגדיר את חילוקי הדעות במישראל בנדון, אמר שרה"מ חושש מפורום כמו בית משפט עליון שיכפה על ישראל. ובכן, לא יהיה כך: מועבייט מעולם לא השיגה תוצאות. בהקשר של אש"ף המפוצל אמר שהמלך מעולם לא ויתר (didn't scrap it) על ההסכם שלו עם ערפאת לגבי התהליך, וגם ערפאת לא עשה כך (didn't abrogate it) למרות שיש עליו לחץ בנידון. ובאלג'יר עוד יהיה. אם לא אש"ף יש שאלה אילו פלשתינאים ישתתפו בתהליך כאשר בקרב חושבי השטחים יש תמיכה מוחצת (overwhelming) בארגון.

0 3 1 1 0 0 1 1 0 1 1 0 1 1 1 1 0 1 1 1 1 0 1 1 1 1 0 1 1 1 1 0 1 1 1
 3 1 2 1 3 3 2

שגרירות ישראל - וושינגטון

ס נ ס ס נ ס

דף...2...מתוך...3...דפים

סווג בטחוני.....

דחיות.....

תאריך וז"ח.....

מס' מברק.....

אלו

2/3

157
124

3. סוריה - השאלות עלו בהקשר של ביקור קרטו שם ודבריו לפיהם חל שינוי בעמדתה והתרשמות של אובי על קשיחותה. מרפי אמר שאין כעת חוכחה לגמישות אסד ונכונותו אולם ירדן סבורה שאמנם כך וצריך לבדוק. להמן שאל לגבי אפשרות של מלחמה עם ישראל כאמצעי להתמודד עם לחצים בפניהם היא עומדת. מרפי; בהתחשב במאזן באזור, מלחמה לבד עם ישראל תהיה צעד של איבוד לדעת. מעבר לכך יש לזכור שמנהיגות דמשק מאד זהירה. מלחמת 73 (בה הלכה עם מצרים) היתה פוליטית בעיקרה ובסופו של דבר הביאה לקמפ דייויד. כלומר מדובר במשטר calculating, וזה עדיין אותו משטר. להערכתו ישראל היתה אומרת אותו דבר לגבי אופי המשטר בדמשק.

מקומו שאל על תפקידה של סוריה בלבנון ואובי על יחסיה עם אירן ושאלת בני הערובה. מרפי אמר מעורבותה הגדלה בלבנון חסייע ליצב את המצב, יהיה זה צעד חיובי אולם ה"אס" ג'מ'א'ה ארה"ב ממשיכה לדגול בעמדתה: ריבונות ושלמות לבנון ונטיגת הכוחות הזרים, במיוחד סוריה וישראל. בני הערובה אינם בידי קבוצת אחת, חולפיהם מושפעים מאירן יותר מאשר מכל אחד אחר. ממסוריה גינתה החטיפות ואין זה באינטרס שלה שמוחזקים בשטח שליטתה. יחסיה עם אי מקורם בעוינות לעירק.

4. ירדן ויחסיה עם בריה"מ וארה"ב. מנהיגות ירדן מאוכזבת מסרוב ארה"ב למכור לה נשק (למרות התבטאויות המלך בעצרת ב-85). היא מחויבת פומבית ל-242 ו-338 קרי הכרה בישראל. Irangate הספק דוגמאות לרקורד. אחרי בגדד הכאב מ- היה גדול ביותר ברבת עמון - חו היה חלוץ בפתיחת השערים לבגדד. לגבי יחסי ירדן עם בריה"מ, אין הבדל רב לעומת לפני שנתים עדיין כ-60 יועצים (הציוד שהם רוכשים מבריה"מ אינו מצריך יותר). מעדיפים לרכוש מהמערב ובעיקר מארה"ב גללל תנאי אשראי. מרפי סרב לענות בפורום פתוח לשאלה על סטינגר שסופק לחתרות באפגניסטאן ואנגולה ונפל לידיים אחרות, אמר שהרקורד הירדני בנדון - מושלם.

5. תוכניות הפתוח בשטחים: ממשיכים בתכניות, קמל היעד שלהן - ה- grassroots יכול להשפיע על האוירה הפוליטית. עד עכשיו רק 4 1/2 מיליון דולר יועדו למטרות סוציפיות. גאיטיות נובעת מהצורך למצוא נוהלים שיבטיחו שימוש יעיל בכסף. הבנק התחיל היטב, עדיין יש בעיות לגבי הרחבת פעילותו. בריטניה הודיעה שתכפיל התוכנית שלה תוך 5 שנים, הקהילה האירופאית מגבירה מעורבותה, כמוהו כאיטליה (התורמת באמצעות ירדן) רפ"טס החליט

6. סיוע: כללי, ישראל, מצרים: אובי אמר שהממשל מחלונן שבגלל earmarking אין די כסף למדינות שונות. האם עמדת הממשל שמוטב להמנע משיריון? חשובה: בעקרון מתנגדים לשיריון אולם בקשת הסיוע לישראל ולמצרים מצדיקה התייחסות קונגרסיונלית רצינית, ולכן לא

שגרירות ישראל - וושינגטון

ס ו ס ס ו ס

ד.ף. 3... מתור... ד.ף. 3

סווג בסחוני

דחיות

תאריך וז"ח

מס' מברק

אלו

22 3 158 173

מן הנמנע שהיו מגיעים לאותם נתונים. מכך הסיק אובי שההתנגדות לשיריון אינה משמעותית לגבי מדינות ק.ד.. עוד הוסיף שבהשוואה ל-81 חלקן של המדינות הללו בכלל הסיוע לא גדל. מקהיו שאל: והיה כי יוצר מצב שלא יהיה מנוס מקיצוץ בסיוע החוץ מה עמדת הממשל כלפי ישראל ומצרים? מרפי אמר שאינו מוסמך להשיב.

בתשובה לשאלה עקר את הישגיה הכלכליים של ישראל בתקופה האחרונה והצעדים שעדיין יש לנקוט. לגבי מצרים שאל אובי מדוע ממשיכים להזרים לה כסף אם אינה מבצעת רפורמות, הוא אישית שותף לספקות המילטון לגבי יכולתה לנצל הסיוע לשיפור מדיניות. מרפי אמר שהעברת עוד מזומנים כפופה למספר רפורמות (אותן ימסור לרקורד), יש רפורמות שכבר התבצעו.

7. לביא. נציג הפנטגון אמר לאובי שבהשוואה למטוסים אמריקאים הוא יקר באופן משמעותי, ובכלל זה עלויות הנובעות מראשונות הפעולה, כלומר ניתן להבין חלק מהיוקר. למקהיו נאמר ששישראל מתלבטת (is grappling) עם הבעיה, מבינה שהתוכנית תבוא על חשבון צרכים צבאיים אחרים. התחלטה תהיה של ישראל ואינה רק צבאית אלא גם פוליטית, כלכלית, אסטרטגית וכו'. להערכתו התחלטה תיפול בקרוב.

8. שונות. אובי התעניין לאן הלכו הרווחים ממכירת טילי טאו לאירן ב-6.5 מיליון. ארה"ב סיפקה לישראל תחלופה להם ב-1.5, וכיצד תואם הדבר אם חוק ייצוא הנשק. תשובת דוברי הממשל לא היתה ברורה ותתייחסה בין היתר ל"economy law". life. ואובי ביקש לקבל את החלק המסווג בדו"ח הממשל על דרא"פ.

6/6 (34) מה
טובה הרצל

א"י: ממונות עסקת רגט הממלאה

אנודה ע"פ אמ חסידי את הבאות
הח"ק

בברכת

שגרירות ישראל

בושינגטון

צויא חלץ

לחיות

6 באפריל 1987

אל: מנכ"ל משרד ראש הממשלה מר יוסף אלמון
מאת: דניאל בלור, ציר לענייני עבודה, וושינגטון

דו"ח על המתרחש בנושאי עבודה ואיגודים מקצועיים בצפון אמריקה

מועצת החורף של ה-AFL-CIO - מועצת החורף של פדרציית האיגודים המקצועיים עמדה הפעם בסימן אופטימיות מסויגת, זאת נוכח בלימת הירידה במספר חברי האיגודים המקצועיים ונצחון הדמוקרטים בבחירות לקונגרס. שוררת עתה תחושה כי המטוטלת הפוליטית נעצרה במסעה ימינה, ומתחילה לחזור למרכז, (בהקשר זה ראוי להמליץ על ספרו המצויין של ההסטוריון ארתור שלזינגר *CYCLES OF AMERICAN HISTORY*, המנתח את ההסטוריה הפוליטית של ארה"ב כמערכת של מחזורים הנעים בין שמרנות לרדיקליות). הנושאים העקריים שהעסיקו את המועצה היו ההערכות למאבקים בקונגרס על חוקי סחר, חוק שכר מינימום וההערכות פנימית לקראת הבחירות לנשיאות ולקונגרס ב-88. נושאים בינלאומיים כמעט ולא העסיקו הפעם את המועצה.

הערכות לבחירות 88 - בהנהגת האיגודים יש חילוקי דעות אם הדרך שננקטה ב-84 בתמיכה מוקדמת במונדייל לא הזיקה גם לסיכוייו של המועמד עצמו וגם להשפעה הפוליטית של האיגודים. לדעת נשיא האיגודים ליין קירקלנד ההוכחה שבסיסית הדרך לא היתה מוטעית היא שאף מועמד דמוקרטי ל-88 אינו מסרב לקבל תמיכה מהאיגודים וגם מספר מועמדים רפובליקנים מגלים התעניינות באפשרות של תמיכה שכזאת. יש לזכור, שאין אף ארגון אחר בארה"ב היכול לפנות בבת אחת אל 13 מליון חברים שיחד עם בני משפחותיהם מהווים יותר מ-20 מיליון בעלי זכות בחירה, בעלי תודעה פוליטית מעל הממוצע האמריקני (שהוא יחסית נמוך לעומת רוב הארצות הדמוקרטיות). אפילו גארי הארט שתקף את התמיכה במונדייל ב-84, מבקש עתה תמיכה מהאיגודים, אך יצטרך להתגבר על הרבה משקעים מרים מאז. מועצת האיגודים המקצועיים קבעה שיש צורך ברוב של שני שלישי כדי לקבוע תמיכה מחייבת במועמד כלשהו. התהליך יהיה כך; האיגודים השונים יאפשרו למועמדים שונים להופיע בפניהם. ראשי ה-AFL-CIO עבדו גם שורה של שאלות זהות למועמדים והתשובות יופצו בין החברים. אחר כך כל איגוד יערוך סקרים ומשאלים בין חבריו ועל פיהם יקבע עמדתו. אחר כך תקבע עמדת הפדרציה על פי משקלו היחסי של כל איגוד. לפי שעה לא מסתמן מועמד היכול לגבש תמיכה של שני שלישי, במיוחד לאחר הסתלקותו מהמרוץ של מושל מדינת ניו יורק מריו קומו. אם לא יהיה רוב של שני שלישי, יהיה כל איגוד חפשי לקבוע עמדה עצמאית משלו בבחירות המוקדמות. לאחר שייסתימו הבחירות המוקדמות תשוב הפדרציה ותדון בעמדתה לקראת הבחירות לנשיאות, שם קרוב לוודאי, תתמוך במועמד דמוקרטי.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

השאלות למועמדים: אלה השאלות האחידות שנשלחו לכל המועמדים הפוטנציאליים, שבעה דמוקרטים ושמונה רפובליקנים.

1. סחר חוץ - כיצד, לדעתך יש לפעול להפחתת הגרעון המסחרי של ארה"ב ולעודד סחר הוגן עם ארצות אחרות, תוך שמירה וקידום רמת החיים של האזרח האמריקני ?
 2. הגרעון התקציבי - כיצד תפעל לצמצום הגרעון בתקציב הפדראלי מבלי לפגוע באדם העובד ובשכבות העניות ? האם תתנגד להעלת ההכנסות הפדראליות, ובכלל זה העלאות בשעורי המס, כמרכיב במאמץ להפחתת הגרעון ?
 3. צרכי אנוש - מה, לדעתך, תפקיד הממשל - פדראלי, מדינתי ומקומי - בתחומים כגון חנוך, תעסוקה, הכשרה מקצועית, בריאות, שכון, שויון הזדמנויות, איכות הסביבה ותכניות למען הקשיש ? בישיבה הראשונה של הקבינט שלך אילו הנחיות תתן לראשי המשרדים האחראים על תחומים אלה ?
 4. התהליך הפוליטי - כידוע, איגודים מקצועיים, כמו ארגונים אחרים מילאו באורח הסטורי תפקיד אקטיבי בתהליך הפוליטי ע"י רשום חבריהם ברשימות הבחורים, בהסברת נושאים פוליטיים לחבריהם. ובתמיכה במועמדים אשר עמדותיהם מסייעות לקידום האינטרסים הלגיטימיים של חבריהם. מה לדעתך, תפקידם הנכון של האיגודים המקצועיים בתהליך הפוליטי ?
- המועמדים נתבקשו לענות עד סוף אפריל 87. בדו"ח הבא אביא את תשובותיהם.

חקיקה בקונגרס - כאמור הנושא המרכזי המעסיק עתה את האיגודים הוא נושא הסחר. בקונגרס הקודם הועבר חוק סחר, שהיה פשרה בין בית הנבחרים הדמוקרטי לבין הסנאט הרפובליקני, אולם גם חוק פושר זה נתקל בוטו של הנשיא רייגן. עתה עם הפיכת הרוב בסנאט לדמוקרטי נעשה מאמץ מחודש לחקיקת חוק, מתוך תקווה שאם יטיל הנשיא וטו, ניתן יהיה לגייס רוב של שני שלישים לבטול הוטו. ההצלחה הראשונה לבטול וטו של הנשיא היתה בחוק כבישים בינעירוניים, כאשר שלושה עשר סנטורים רפובליקנים הצטרפו לדמוקרטים בבטול הוטו. האיגודים מקוים שמכיון שנושא הסחר חשוב, מצביעים רבים יעדיפו סנטורים רפובליקנים העומדים לבחירה ב-88 לעלות על הגל של תמיכה בחוק במקום לתמוך בנשיא שיוקרתו הולכת ופוחתת. עיקרי החקיקה הם בנקיטת צעדי תגובה נגד מדינות שאינן מקיימות יחסי סחר - הדדי הוגנים עם ארה"ב או שהשכר בהן נמוך בשל ניצול עובדים, איסור התארגנות חופשית וכיו"ב. בתחום מיוחד והוא הטקסטיל קובעת החקיקה מכסות ליבוא מארצות חוץ. ישראל עלולה להפגע מחוקים אלה, ואנו נערכים למאבק כדי שהחקיקה החדשה לא תוכל לבטל את מה שנקבע בהסכם על אזור הסחר החופשי.

שכר מינימום - שכר המינימום קבוע בארה"ב על פי חוק זה שנים רבות. החוק האחרון בעניין זה נחקק ב-1977, ועל פיו בינואר 81 הותאם שכר המינימום ונקבע לסך של 3.35 דולר לשעה. מאז לא חל כל תיקון לסכום. להיפך, היו נסיונות של ממשל רייגן לקבוע שכר נמוך יותר

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

לנערים עובדים, אך נסיונות אלה נבלמו בקונגרס. עתה הגיש יו"ר ועדת העבודה של הסנאט טד קנדי ויו"ר ועדת העבודה של הבית אוגוסטוס הוקינס הצעת חוק חדשה לפיה יועלה שכר המינימום בינואר 88 ל-3.85 דולר לשעה, בינואר 89 ל-4.25 דולר לשעה ובינואר 90 ל-4.65 דולר לשעה. החל מינואר 91 יותאם שכר המינימום אוטומטית כל שנה על פי מדד קבוע שיקבע ע"י אגף הסטטיסטיקה במשרד העבודה. יצויין כי על פי הנתונים הסטטיסטיים כ-6.5 מיליון עובדים בארה"ב משתכרים את שכר המינימום או פחות ממנו וכ-5.5 מיליון עובדים משתכרים לא יותר מ-50 סנט לשעה מעל לשכר המינימום.

חקיקה נוספת - נושאי חקיקה אחרים המעסיקים את האיגודים המקצועיים הם חקיקה המחייבת הודעה מראש על כוונה לסגור מפעל והבטחת זכויות העובדים בעת סגירה או איחוד מפעלים. כמו כן שותפים האיגודים במאבקים חקיקתיים ומשפטיים בנושאי זכויות מיעוטים ונשים במקומות העבודה. באחרונה הושגו הישגים חשובים בכמה מדינות מערב בהשוואת שכר העבודה של נשים וגברים בשרות הציבורי. בית המשפט העליון של ארה"ב קבע בפסק דין תקדימי חשוב כי מותר לקדם אישה על פני גבר במקומות עבודה בהן אחוז הנשים בתפקידי נהול הוא נמוך ביותר. ככלל בית המשפט העליון בדרך כלל נוטה יותר להגן על זכויות מיעוטים ונשים לעומת הממשל, כאשר גם השופטים שמונו על ידי הנשיא רייגן לא תמיד תומכים בעמדות הממשל.

נושאים ישראליים במועצה וסביב לה - בדיוני המועצה לא עלה נושא ישראלי, וכולם חשו הקלה רבה, כאשר נושא שהעסיקם בשנתיים האחרונות - שביתת¹ אל על² - ירד מן הפרק. מבחינתנו, הארוע המרכזי היה קבלת פנים משותפת מטעם מגבית ההסתדרות ובנק הפועלים לכבוד מזכיר חברת העובדים דני רוזוליו. בקבלת הפנים בירך האורח הנשיא ה-AFL-CIO ליין קירקלנד, שהדגיש בדבריו את קשרי הידידות המסורתיים בין תנועת העבודה האמריקנית לבין הנשיאות. בקבלת הפנים נכחו כמעט כל חברי מועצת הפדרציה ואורחים ומוזמנים רבים. כמו כן נערכה ארוחת הבוקר המסורתית מטעם ה"בונדס" בהשתתפות ראשי איגודים רבים, לאחר שהוסר החרם הלא רשמי שהטילו על ה"בונדס" מספר איגודים בגלל שביתת אל על³ בניו יורק. יצויין, כי בנק הפועלים פיתח באחרונה פעילות עסקית רבת הצלחה בקרב האיגודים המקצועיים וקרנות פנסיה שלהם.

אקטואליה ישראלית והאיגודים המקצועיים - פרשיות פולארד ואירן לא העסיקו את האיגודים המקצועיים, פה ושם נשאלנו שאלות אינפורמטיביות, אך ככלל הנושא לא תפס מקום חשוב מבחינתם. אחד מראשי האיגודים העיר בהומור כי גם בפרשיות אלה הוכח כי עדיף להעסיק עבודה מאורגנת מאשר חובבנות⁴. לעומת זאת נושא יחסי ישראל - דרום אפריקה מעסיק לא מעט, ולא רק פעילים שחורים, מבחינה זאת החלטה הממשלה על בטול מודרג של הקשרים היתה במקומה, ועזרה לבלום

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

בקורת רבה. עם זאת, אין ספק שגם באיגודים, כמו בקונגרס ובתקשורת יעקבו אחרינו בשבע עיניים כדי לוודא שהחלטת הממשלה לא היתה רק בבחינת מס שפתיים וכי ההחלטות אמנם מיושמות בשטח.

מדוע חזקים האיגודים בקנדה לעומת אחיהם בארה"ב - לפני כעשר שנים היה אחוז חברי האיגודים המקצועיים זהה בקנדה ובארצות הברית כ-27 אחוזים מכלל השכירים המועסקים במשק. בעשור האחרון ירד אחוז חברי האיגודים בארה"ב לשמונה עשר (וזאת בהמשך למגמת הירידה מהשיא של ראשית שנות השישים - 45 אחוז) ואלו בקנדה עלה אחוז חברי האיגודים לכ-40 אחוז. השאלה כיצד קרה הדבר בארצות שכנות, כאשר לא במעט מקרים המעסיקים הם זהים בשתי הארצות והאיגודים הם משותפים. כמה הסברים לכך: החקיקה בענייני עבודה בקנדה קרובה יותר לחקיקה במערב אירופה בעוד שארה"ב היא המפגרת ביותר בנושא זה מכל מדינות המערב. אמנם קנדה כמו ארה"ב דורשת בחירות בין העובדים כדי לקבוע שייכותם לאיגוד, אולם הדרישות בקנדה קלות יותר. החוקר סימוני מרטין ליפטס מאוניברסיטת סטנפורד שפירסם מחקר בעניין סבור כי עיקר גידולם של האיגודים בארה"ב חל בעקבות משבר הכלכלי של שנות השלושים. אולם ההתלהבות היוניוניסטית של שנים אלה פגה בעת הגאות הכלכלית שלאחר מלחמת העולם השנייה, תקופה שבה האמריקנים חזרו וקנו את הבטחון העצמי בשיטה הקפיטליסטית, בטחון שנפגע בעת המשבר הגדול. הקנדים, לעומת זאת, בנויים יותר על השיטה הארופאית של מדינות הרווחה, ומעולם לא שלטה אצלם הגישה הקפיטליסטית אינדיבידואליסטית בטהרה, והדגש היה יותר על הקבוצה והחברה כגורם מרכזי. לכן על אף הקרבה הגאוגרפית ההבדלים הסוציולוגיים וההיסטוריים השפיעו יותר על מעמד האיגודים המקצועיים.

אישים - מזכיר ההסתדרות ישראל קיסר ומ"מ ראש הממשלה ושר החוץ שמעון פרס שגרו אחולי החלמה לנשיא ה-AFL-CIO ליינר קירקלנד שגידול ממאיר נותח בכלייתו. קירקלנד מחלים עתה בביתו וחוזר בהדרגה לפעילות מלאה.

לינור מילר - נבחרה כחברת מועצת ה-AFL-CIO במקום אל היבס שנפטר. לינור מילר, יהודייה, היא האשה הראשונה שנבחרת למועצה בתוקף תפקידה כנשיאה של איגוד מקצועי (איגוד של עובדי במי הכל-בו)

בברכת חג שמח
דניאל בלור

SECRET

ISRAEL AS A MAJOR NON NATO ALLY-A STATUS REPORT

Presented by Hanan Alon, Director Foreign Affairs, MOD

JPMG 7 - APRIL 8, 1987

Mr. Lehovich, Ambassador Pickering, Mr. Ivry, Friends!

I would like to brief you shortly on the status of recognizing Israel as a Major Non NATO Ally and Friend.

Although this issue is a JSAP agenda item, we believe that the JPMG should be briefed for two main reasons:

First being recognized as a MNNA is another milestone in the development of the US-Israeli relation, with strategic implications.

Second even prior to the formal legislative recognition, Israel, de facto, within the framework of this group, became a NNA, as exemplified by the following elements:

- * A signed detailed COCP with USEUCOM;
- * Combined exercises;
- * A Host Nation Support and Prepositioning Agreement, between our Governments.

We do have, in fact, many elements of a treaty yet without political complexities which characterize formal alliances.

With your permission, I would like to elaborate on the non JPMG aspects of being a MNNA.

The term was coined by DAS Bill Schneider and Director DSAA General Phil Gast during the September 1986 JSAP meeting in Washington. We, on our side, came up with the idea of getting equal treatment like US-NATO allies, with regard to a number of issues related to R & D cooperation, NRC waivers for military Procurement, cost of training, etc.

The term "equal treatment" or "Natoization" disappeared and MNNA was born.

./:-

The JPMG decided, last September, that "within the framework of treatment as Major Non Nato Ally and Friend, the United States appreciates the importance Israel attaches to examining means to enhance security assistance without increases in appropriated fund levels." Accordingly, the U.S. has agreed to extend to Israel additional benefits with respect to our security relationship.

In this context, the U.S. undertook to support a number of legislative initiatives, as well as some additional steps. Most of the tasks which our US friends undertook upon themselves were completed.

1. Leasing

- a. The relevant legislation for leases of defense equipment on a no-cost reciprocal basis was passed in Congress for one country and one year. Unfortunately our request for the lease of Cobra helos was turned down due to U.S.A. mobilization basis concerns. Alternative lease items are in process. I saw last week that the M.E. & Europe Subcommittee of the Foreign Relations Committee in the House of Representatives recommended to extend this option in the law for two additional fiscal years.
- b. The U.S. also undertook, in this context, to support legislative changes at the earliest possible opportunity to permit the use of FMS credits for lease of materiel which DOD can make available from its inventories and: to explore positively the question of FMS-financed leases directly from commercial suppliers.

These issues are still being worked by DOD.

2. Arms Cooperative Opportunities

The U.S. undertook to support extension to Israel, as well as others, of legislative provisions related to arms cooperative opportunities documents, including appropriate consideration of NATO military training pricing and reciprocal quality assurance arrangements.

Legislation on cooperative Research & Development with MNNA (the Warner - Nunn Amendment allocating \$ 40M for cooperative R&D on a non FMS cost sharing basis was passed last October. We have discussed the implementation of this legislation with Deputy Secretary Taft, and 11 candidate projects were passed to the DOD for review.

Another legislation in this context, on cooperative projects, allows the President of the U.S. to grant a waiver, and enter into a cooperative project agreement, with any friendly country Not a member of NATO for R&D, testing, evaluation, or joint production of certain defense articles.

This legislation shall be implemented under the US-Israel MOA/MOU, and opens options for the future.

3. Revision of the MOA

As agreed in JSAP a new MOU is under way to parallel NATO Annexes.

In this context it was agreed in the last JSAP meeting to enhance Israeli Defense Sales to the U.S. and in particular the U.S. agreed to consider, on a case-by-case basis, Israeli request with respect to certain operational readiness restrictions in U.S. contracts for service and maintenance of equipment within the NATO theater.

Unfortunately Israel was turned down, or not permitted to bid in a few USAF and USA Maintenance Contracts in Europe.

Since 1981, the Department of Defense has allowed European contractors to bid on maintenance contracts for aircraft, helicopters, and other equipment that the U.S. military stations abroad. Israeli firms were until recently permitted to bid as subcontractors to European companies.

But recently the departments of the Air Force and the Army have effectively eliminated Israel's ability to compete for key elements of the European Workload Program by adopting restrictive administrative regulations.

What Israel seeks is the right to compete equally with European suppliers.

We see no breakthrough in this area. We also do believe that including Israel, or alternatively MNNA countries, as eligible for maintenance of various U.S. military equipment on its/their territory, might be promising. We would like to pursue this avenue.

4. Acquisition and Cross Servicing Agreements

This legislation enables Israel, within the framework of the Host Nation Support and Prepositioning Agreement (HNSAP) to render services directly to EUCOM; as discussed before, we shall begin negotiations, shortly.

5. ATBM

The Quale Amendment allocated \$ 50M for joint development of antitactical ballistic missile systems. Mr. Rubin briefed us on the progress made, in this field.

6. CDI

Another important legislation which does not refer specifically to Israel, or MNNA countries, is the Conventional Defense Initiative, and the balanced technology initiative. Although not mentioned in the law, the conference report mentions Israeli projects as potential candidates. We would like to include Israel, or MNNA countries, to be eligible to participate in CDI programs.

7. NRC

Israel agreed, in the last JSAP meeting, not to seek a waiver in FY88 of nonrecurring costs with respect to equipment purchases, as done in the case of NATO countries. This issue will be discussed in the coming JSAP for FY 89.

8. SDAF

In the last JSAP the U.S. has agreed to take Israeli procurement requirements, to be furnished by Israel, into full consideration with respect to FY87 and subsequent SDAF procurement plans. We realize that the ball is in our court. General Shamir will present the status on this subject, shortly.

9. We are grateful for the U.S. support in all the MNNA issues described, we do believe that being recognized as MNNA will affect positively numerous aspects of the US-Israeli Defense relations. We do realize that the MNNA concept has not sunk, yet, in all defense agencies, for example, a joint precision optics technical group, recommended, to Deputy Secretary Taft, to restrict procurement of precision optics elements from foreign sources. These restrictions are proposed to be even more comprehensive than any earlier version, since they will affect every single element throughout the entire optical spectrum, as well as materials utilized for such elements.

./...

SECRET

These restrictions do not correspond, to our opinion, with the spirit of recognizing Israel as a MNNA. It may seriously affect our participation in Nunn Joint R&D projects, ATBM and other initiatives.

We have appealed to Mr. Taft, and would like to seek your support on this matter as well.

10. SUMMARY

To sum up -it will take both the US and Israel some time to digest the idea of a MNNA, and explore possibilities to give significant content to the title. At that time the MNNA may even be promoted to the tank of LTCOL...

Thank you!

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל: _____ השגריר, וושי

דף _____ מתוך _____ דפים

סיווג בטחוני: _____ שמור

דחיפות: _____ מיידי

7.4.87
774787

תאריך וזמן רישום: _____

מס מברק: _____

לשימוש
מח'
הקשר

לשלכם 614

אנא העבירו את ההודעה הרצויה למורשה ביל גריי, בשם לשכת רה"מ, וזאת כחשובה על נכתבו לרה"מ, מיום 16.3.87.

ROGER HEACOCK'S TRIAL IS NOW IN PROGRESS BEFORE A MILITARY COURT. HE IS CHARGED WITH HEADING AN ILLEGAL DEMONSTRATION OF WOMEN IN RAMALLA AND OTHER ACTS OF INCITEMENT. THE AMERICAN EMBASSY HAS BEEN NOTIFIED AND AN AMERICAN CONSUL IS PRESENT AT THE TRIAL.

אריה מקל, לשכת רה"מ

השולח: אריה מקל

אישור מנהל המחלקה:

אישור לשכת המנכ"ל:

[לציין תאריך וזמן העברה לקשר]

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח)

לשימוש מח' הקשר בלבד

התפוצה:

הנושא:

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

ס ו ס ס ב ר ר

דף 1. מתוך 2... דפים

סוג בשחוני... ש.מ.ר

דחיות... מ.ד.י

תאריך וזמן: 20.3.87 - 16:00

אל: המשרד

614

634

1/2

משרד חוץ

מזכירים .

דע : מצפ"א, מנהל אזרחי, מקשיח .

פניית המורשה ביל גריי - ROGER HEACOCK

ראונא מכתבו של הנ"ל (יו"ר ועדת התקציב) לרה"מ. הודיעונא בחוזר מה

התחדש מאז 23.2, עת עניתם בנר 627 לפניית יו"ר ועדת החוץ בסנט (מברק 530

מלמדן).

תודה.

טובה הרצל

23-

only - (חשוב)
משרד חוץ
לשם אזור מנהל חוץ
לשם אזור מנהל חוץ

COMMITTEE ON APPROPRIATIONS
SUBCOMMITTEE ON TRANSPORTATION
SUBCOMMITTEE ON FOREIGN OPERATIONS
CHAIRMAN:
COMMITTEE ON THE BUDGET
DISTRICT OF COLUMBIA
COMMITTEE
CHAIRMAN:
SUBCOMMITTEE ON GOVERNMENT
OPERATIONS AND METROPOLITAN AFFAIRS
CONGRESSIONAL BLACK CAUCUS

WILLIAM H. GRAY III
2d DISTRICT, PENNSYLVANIA

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

WASHINGTON OFFICE:
☐ 204 CANNON HOUSE OFFICE BUILDING
WASHINGTON, DC 20515
(202) 225-4001
DISTRICT OFFICES:
☐ 6753 GERMANTOWN AVENUE
PHILADELPHIA, PA 19119
(215) 951-8388
☐ 2316 W. COLUMBIA AVENUE
PHILADELPHIA, PA 19121
(215) 232-2770
☐ 22 N. 52d STREET
PHILADELPHIA, PA 19139
(215) 478-8725

March 16, 1987

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
c/o His Excellency
Mr. Meir Rosenne
Ambassador
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Dear Mr. Prime Minister:

I am writing in reference to a former constituent of mine, who is now living in Israel - Mr. Roger Heacock.

Mr. Heacock, who was arrested and charged with leading a demonstration on the West Bank, maintains that he is innocent. His trial, I am told has been set for March 25, 1987.

These developments have been a cause of great distress to the Heacock family, who reside in my Congressional District. Likewise, I too, am quite concerned regarding the fate of my former constituent.

I would appreciate being apprised of developments as they unfold, and I seek your assistance in protecting the rights of this American citizen.

Thank you for your assistance.

Sincerely,

William H. Gray, III
Member of Congress

WHG:hdr
cc. Marion Heacock

פֿלסטײַנײַ העומד בראש המחי המשפטית של מיניסטרי־העבודה האמריקני מתראיינ

לניאלשעביי

7. ייאלשעביי (5 אפריל) מביא ראיון שערכ עם העויד ג'ורגי סאלמ,

שמוצא הוריו מרמאלקה, אשר משמש כראש המחלקה המשפטית של מיניסטרי־העבודה האמריקני, לדבריו:

א. הוא פעיל במסגרת הגוכה . הפלסטײַנײַ בארהײב, ומשמש כגזבר ייבמגבית הפלסטײַנײַת המאוחדת יי (יו.פי.אי.) בווישינגטון, וחבר במועצת המנהלים של ב-או.אנ.אי.אי. (ייחלובי הערבי בארהײב).

ב. תפקידו בממשל מאפשר לו גישה נוחה למשרדי הממשלה כדי לקדם את ענייניהם של אמריקנים ממוצא ערבי ופלסטײַנײַ.

ג. הוא יפעל כנגד כל נסיון לסגור את יימשרד ההסברה הפלסטײַנײַ (יישגרירות יי אשייפ) בווישינגטון.

8. יצוויינ, כי לא ידוע לנו האם ועד כמה פעילות הנײל במסגרת ייחלובי הערבי עומדת בניגוד לתקנון השירות בממשל האמריקני.

THE FIRST OF THESE IS THE FACT THAT THE UNITED STATES HAS A LONG HISTORY OF SUPPORTING THE PEOPLE OF THE WORLD IN THEIR STRUGGLE FOR FREEDOM AND INDEPENDENCE.

THE SECOND OF THESE IS THE FACT THAT THE UNITED STATES HAS A LONG HISTORY OF SUPPORTING THE PEOPLE OF THE WORLD IN THEIR STRUGGLE FOR FREEDOM AND INDEPENDENCE.

THE THIRD OF THESE IS THE FACT THAT THE UNITED STATES HAS A LONG HISTORY OF SUPPORTING THE PEOPLE OF THE WORLD IN THEIR STRUGGLE FOR FREEDOM AND INDEPENDENCE.

THE FOURTH OF THESE IS THE FACT THAT THE UNITED STATES HAS A LONG HISTORY OF SUPPORTING THE PEOPLE OF THE WORLD IN THEIR STRUGGLE FOR FREEDOM AND INDEPENDENCE.

THE FIFTH OF THESE IS THE FACT THAT THE UNITED STATES HAS A LONG HISTORY OF SUPPORTING THE PEOPLE OF THE WORLD IN THEIR STRUGGLE FOR FREEDOM AND INDEPENDENCE.

THE SIXTH OF THESE IS THE FACT THAT THE UNITED STATES HAS A LONG HISTORY OF SUPPORTING THE PEOPLE OF THE WORLD IN THEIR STRUGGLE FOR FREEDOM AND INDEPENDENCE.

לשכת שר התעשייה והמסחר

ירושלים,

5.4.87

מס:

- שמור -

הנדון: פגישת שר התעשייה - שגריר ארה"ב 3.4.87

שרון נפגש עם פיקרינג. נכחו עודד שמיר ועמיקם פליישר. הפגישה נפתחה בשיחה אודות פרויקט אפשרי של סולכור בארה"ב. שר התעשייה פירט האפשרויות העסקיות וציין שהוא מדווח על פניית משרד החוץ לשגריר. הנקודה המרכזית היא ההיבט הפוליטי שאותו צריך לשקול יחד עם ארה"ב לאור יחסיה עם קובה. השגריר השיב שעמדת ארה"ב הינה שלילית.

השר שרון העלה מספר בעיות בהקשר להפעלת הסכם לאיזור סחר חופשי. בעיה ראשונה הייתה חוק הטקסטיל, שרון ציין כי ההצעה הנוכחית בקונגרס תוך החרת שיעור גידול של 1% אינה מתאימה לישראל ומהווה הפרה של ההסכם.

בעיה שניה הינה משטר היבוא לגבי מוצרי פלדה. שרון ציין. שהיזומה החדשה בסנט מקשה על יצוא מישראל, ברור של ישראל אין חומרי גלם ומכאן שאין אפשרות לקשר את יצוא הפלדה מישראל לשיטה המוצעת בסנט.

מרבית המפעלים המייצאים לארה"ב נמצאים בערי פיתוח ושייכים ל"כור" ויהיה בכך פגיעה חזקה בחברה ההסתדרותית ובערי פיתוח.

בעיה שלישית שהציג שרון הייתה נושא ההיטלים המשוויים והחקירות המתנהלות נגד יצוא מישראל. שרון ביקש שלאור ההסכם בין ישראל לארה"ב אין צורך להפעיל על ישראל את סעיף ההצטברות, ישראל לא צריכה להכלל יחד עם ספקים גדולים לארה"ב. שרון הציע לכנס את הועדה לנושא היטלים משוויים כפי שסוכם בינו ובין יו"ט בעת הועדה המעורבת.

השגריר השיב שבנושא חוק הטקסטיל וחוק הסחר ובנושא יבוא פלדה עדיף שישראל תתרכז בפעילות של השפעה בקונגרס. בנושא היטלים משוויים ציין השגריר שישראל עומדת טוב בחקירות המתנהלות לגבי המוצרים. הוא מסכים שפקידים מישראל יבואו לדיון עקרוני בנושא היטלים משוויים וביקש להודיע לו על זמן מחאים והאנשים שיפגשו.

לשכת שר התעשייה והמסחר

ירושלים, _____

מס' _____

שר התעשייה הודה לשגריר על ההזמנה שקיבל מייטר לקיום הועדה באוקטובר
בוושינגטון.

השר שרון והשגריר שוחחו גם על אפשרויות שיפור היחסים עם מצרים
וירדן, על הועידה הבינלאומית ומו"מ ישיר לקידום חהליך השלום בין
ישראל ומדינות ערב.

רשם: עודד שמיר.

היועץ המשפטי לממשלה

תל - אביב, מיקוד 61909
הקריה, תאריך

סלפון
מספר

י. למדן - שגרירות ישראל, וושינגטון
מקטיח

הנדון: השתתפות ישראלית בעבודות תחזוקה של כוחות ארה"ב
באירופה וביס - התיכון
מקטיח אד/670 מ - 5.4.87
מברק מ - 3.4.87

1. כאמור במכתב מקטיח שבסימוכין, אפשר לתאר השתתפות ישראלית בתחזוקת כוחות ארה"ב המוצבים באירופה וביס - התיכון, עפ"י שני מודלים:
 - א. השתתפות במכרזים לתחזוקה באירופה.
 - ב. בצוע תחזוקה בארץ.להלן התיחסות אל שני המודלים:

2. תחזוקה באירופה

- א. חברות ישראליות (בעיקר התעשייה האווירית) פועלות באירופה הן באמצעות מפעלים משותפים עם גורמים מקומיים והן באורח עצמאי, לבצוע תחזוקה של מטוסים, מסוקים, מנועים ואביזרים. אם חברה כזו יכולה לעמוד בדרישות המכרז של הכוחות האמריקאים, כמו איכות, מחיר, לוח זמנים וכן מיקום פיזי בתוך הזירה האירופית, אין כל סבה עניינית למנוע ממנה להשתתף במכרז על עבודות תחזוקה של כוחות ארה"ב - ואף לזכות בו, אם הצעתה עדיפה על הצעות מתחרות.
- ב. הטעון המושמע נגד השתתפות מפעל ישראלי במכרז כזה הוא פורמליסטי - ישראל אינה חברה בנאטו. ההסבר לגישה העקרונית הזו: נדרשת קרבה פיזית כדי להבטיח כוונות הכוחות באירופה (אין עקביות בין שני הטענות) הנימוק האמיתי, ככל הנראה, הוא לחץ של חברות אירופיות למניעת תחרות מצד חברות ישראליות.
- ג. אולם, היא הכותנת, דוקא תחרות מוגברת תשרת בצורה הטובה ביותר את האינטרס של

היועץ הכלכלי למערכת הבטחון
הקריה, תל - אביב, ניקוד 01909
תאריך

סלפון
מספר

ארה"ב בתחום הנדון (והרי אין מדובר כאן בתחרות מול חברות אמריקאיות)
ד. ראה פירוט בנספח.

3. תחזוקה בארץ

כאן יש להתגבר על שני מכשולים, האחד, כנזכר לעיל - אי תברות בנאטו והשני עניני - ריחוק גיאוגרפי ממרכז הזירה.

בעוד שאין אפשרות להכחיש את עובדת הריחוק הגיאוגרפי כשלעצמה (אם כי תורכיה ויוון, תברות נאטו, אינן הרבה יותר קרובות למערב אירופה ובכל מקרה, תאלצנה להעביר פריטים שתוחזקו על אדמתן בדרך האוויר או הים - כמו ישראל), אפשר להעלות כמה טעונים חיוביים:

א. הציוד האמריקאי המיועד באירופה מוכר היטב בישראל, כיון שלצה"ל ציוד כזה והוא מתחזק אותו בארץ. המפעלים הישראליים, המתחזקים את הציוד האמריקאי של צה"ל, מסוגלים לתחזק גם את הציוד המקביל של כוחות ארה"ב בזירה, בבחינת "more of the same".

ב. כפי שכבר נמצא ופורסם (בין השאר, בהקשר ל"לביא"), הרי תעריפי העבודה בישראל נמוכים מאלה שבארה"ב ובאירופה. התחזוקה בארץ תהיה, על כן, יותר זולה מאשר באירופה.

ג. במקרים שבהם אין מתקני תחזוקה מצויים באירופה ויש צורך לשלוח את הציוד לטיפול בארה"ב, בודאי שיהיה יותר זול לעשות זאת בישראל - כאשר מתקנים כאלה מצויים בה.

ד. כאשר לאניות הצי האמריקאי המשייטות בים התיכון וכן המסוקים והמטוסים המוצבים עליהן (ואולי ציוד נוסף מתחום ההידרואוליקה, האלקטרוניקה וכו') - אלה מגיעים בדרך שיגרה לקרבת חופי ישראל ואין, לכן, כל בעיה גיאוגרפית בהקשר לתחזוקתם בארץ.

ה. תמיד רצוי שיהיה מקור נוסף לקבלת עבודות תחזוקה, דוקא מחוץ לאזור הנמצא תחת איום מיידי בשעת חירום. כדי שמקור כזה יוכל לחפקד כגיבוי לשעת חירום, הוא צריך להיות מוזן בעבודות תחזוקה גם בתקופות רגועה.

4. לשימוש הטוב.

בברכה,
ד"ר יצחק קציר

סגן היועץ הכלכלי למערכת הבטחון

היועץ הכלכלי למערכת הביטחון

חקירה, תל - אביב, מיקוד 01909

תאריך

סלפון

מספר

- נספח -

1. בעבר ביצעה התעשייה האווירית עבודות תחזוקה של מסוקי ה *ARMY* באירופה, מבסיסה בנמל התעופה של בריסל, בעזרת קבלן משנה מקומי. זאת, במסגרת *Theatre Army Repairs Progr.* (TARP). אז לא הייתה הגבלה על השתתפות במכרז.
2. בצורה דומה, ביצעה התע"א שיפוצים ותחזוקה של מסוקי *CH-53* עבור חיל האוויר של ארה"ב באירופה.
3. כיום עושים עבודה דומה עבור ה *NAVY*, אשר מטיס את המסוקים מנאפולי לבריסל לצורך הטפול.
4. הכות הרב לאומי בסיני (MFO) ממשיך מזה כמה שנים בתחזוקת במסוקים שלו בתע"א, תוך שביעות רצון רבה מטיב העבודה, המחיר ולוח הזמנים.
5. ג'מיט אלו' יצא ה *ARMY* עם שני מכרזים גדולים במסגרת *Theatre Army Maintenance Program*. האחד למנועים ואביזרים, השני למסוקים עצמם. שלא כמו במקרים קודמים, הפעם נכתב במפורש שהמכרז מוגבל לחברות נאטו בלבד ונאסרה אפילו קבלנות משנה, אם יש כוונה להעביר אביזרים וחלקים מסוימים לשפץ מחוץ לאירופה (כלומר, בישראל).
6. במצב העניינים הנוכחי, חסחפק התע"א אפילו במעמד של קבלן משנה, שיעביר לטפול בארץ רק מנועים ואביזרים, שאין אפשרות לטפל בהם באירופה. אין היא מתכוונת לבקש העברה של מטוסים שלמים, או מסוקים, לישראל.

ט ו פ ס ס ב ר ק

דף.....¹ מתוך.....² דפים

סווג בטחוני...שמונה.....

דחיפות.....הגיל.....

תאריך וז"ח. 09:00. 4. אפריל

מס' מברק.....

אל: המשרד

1/2

063

מצפ"א. תפוצות.

מעמד פליט

ר.ב. מכתבו של נשיא ה-JEWISH LABOR COMMITTEE אל מזכיר המדינה.

דני בלוק.

Jewish Labor Committee

25 East 21st Street • New York, N.Y. 10010 • (212) 477-0707
ATRAN CENTER FOR JEWISH CULTURE

ידיעוּת ארבעטער-קאמיטע

2/2

063

March 11, 1987

President
Herb Magidson

Vice Presidents
Jacob Clayman
Jeannette DiLorenzo
Evelyn Dubrow
Sam Fishman
Vladka Meed
Eleanor Schachner
Samuel Schechter
Irwin Solomon
Betty Kaye Taylor
Barnett Zumoff

Treasurer
Morton Bahr

Chairman,
Administrative Committee
John Fox

Secretary
Albert Shanker

Chairman,
National Trade Union Council
I Hoffman

Executive Director
Martin Lapan

Past Presidents
Jacob Sheinkman
Donald S. Stelman

Executive Director Emeritus
Emanuel Muravchik

The Honorable George P. Shultz
Secretary of State
Washington, D.C. 20510

Dear Secretary Shultz:

On behalf of the Jewish Labor Committee, I respectfully urge you to resist any attempt to deny "political refugee" status to Jews leaving the Soviet Union.

As the historical and continuing haven for the dispossessed, the United States has had no peer. We are mindful, however, of the tragic consequences of decisions made during World War II which prevented many refugees from the Nazi Holocaust from entering the U.S. That period taught us the dangers which occur when doors are closed.

The American Jewish community is grateful for the Administration's unrelenting efforts on behalf of Soviet Jewry. But blocking the entry of Jews from the Soviet Union -- as some have suggested be done -- would undermine the strong record our country has built in working for their release. Denial of refugee status to Soviet Jews could become a stepping stone to more exclusionary admission policies toward refugees.

For the reasons outlined above, the Jewish Labor Committee, itself involved in the rescue of Jewish and non-Jewish trade union leaders from Nazi Europe, opposes any effort to deny refugee status to those freed from the U.S.S.R.

Sincerely yours,

Herb Magidson
President

opeiu:153

אל: מנהל פריין

הסנטור גלן - פקיסטאן. - זלמן 1055.

1. אין אנו יודעים על שינוי חד בעמדת גלן (אם כך דווח בעתון הרלד טריביון).
התנועה (אם לא התזוזה) בעמדתו מצאה בטוי בדברים שהשמיע גלן בפני וועדת החוץ בסנט ב- 23.3 (ראו נא מברקנו 659 מהתאריך ההוא, והחומר הכתוב שנשלח בדיפ) שניתן לסכמו במלה אחת: "דילמה". כפי שהתבטא גלן, "כידיד פקיסטאן" היה רוצה שפקיסטאן תקבל סיוע, אך הוא מתנגד לכך כל עוד שהיא חותרת בגלוי ליצירת פצצה גרעינית.
2. שוחחתי בנדון עם ידידנו בוב פלאטן (שפרש אמנם ממחלקת המדינה אך קיבל על עצמו משימה לנסות ולקדם את נושא הסיוע לפקיסטן). לדבריו, כולם - לרבות גלן - מנסים להגיע למשוואה לפיה פקיסטאן תקבל את הסיוע שלה, ומצד שני יושג ה-**DEAL** או התנאים הטובים ביותר עם פקיסטאן בתחום הגרעיני. לדעתו, הפקיסטאנים אינם רוצים לעבור את סף הפיצוץ (**DETONATION**) מאחר ויכריחו את ההודים ללכת בעקבותיהם. כל עוד שלא יעברו סף זה, הפער בין מחן הסיוע והשגת תנאים ^{כדיים} ניתן לגישור, להערכת פלאטן.
3. וויט אינו מוכר לי, אך פלאטן מכיר אותו. לא דיבר עליו כ"רוח רעה", אלא התייחס אליו בכבוד והגדיר אותו כוותיק ובקי בתחום ה-**NPT**, וכאיש שיזם את התיקונים על שם סולבן וגלן. כעת הינו המנהל צוות העוזרים לוועדת העניינים הממשלתיים, שבראשה עומד גלן. רצ"ב קורות חייו של וייס.

WEISS, Leonard, minority staff dir., Subcom. on Energy, Nuclear Proliferation and Govt. Processes, Senate Com. on Governmental Affairs. Home, 11701 Auth Lane, Silver Spring, MD 20902. Born March 14, 1934 in New York City to Max and Sadie (Albert) Weiss. Married June 15, 1958 to Sandra Joyce Raynes. Children: Madelyn Ruth and Eugene Steven. City Coll. of New York, 1953-56, B.E.E.; Columbia Univ., 1957-59, M.S.E.E.; Johns Hopkins Univ., 1959-62, Ph.D.; Alfred P. Sloan Foundation Research Fellowship; Sigma Xi. 1962-64, staff scientist, Research Inst. for Advanced Studies; 1964-69, assoc. prof., Brown Univ.; 1969-77, professor, Univ. of MD; 1970-77, research mathematician, Naval Research Laboratory; 1977-81, staff dir., Subcom. on Energy, Nuclear Proliferation & Federal Services, Senate Com. on Governmental Affairs. Member: Amer. Assn. of University Professors; Institute for Electrical and Electronic Engrs.; American Mathematical Society; Society for Industrial and Applied Mathematics; American Society for Engineering Education.

317
יוסף למדן

אל: המשרד

דחיפות. רגיל

תאריך וז"ח. 11:00 3 אפריל

070

מצפ"א

בחירות 88

2

חולשת הנשיא: מפלתו של הנשיא בוטו **לא** חוק הכבישים הבינארציים, מתפרשת כמכה רצינית ליוקרתו. 13 סנטורים רפובליקניים, בהם שמרנים ותומכי ריגן מובהקים, הצטרפו לכל הסנטורים הדמוקרטיים, וגבשו רוב של שני שלישי לביטול הוטו. הנשיא פעל כאן בניגוד לעצת הווארד ביצקר, ונראה כי מעתה והלאה יבסה להזהר מעימותים מיותרים עם הקונגרס. מעבר למשמעות המיידית, בעניינים יום-יומיים, יש לכך משמעות לגבי מערכת הבחירות, כאשר יותר ויותר ישתדלו המועמדים הרפובליקניים לשמור מרחק מן הנשיא ומן המרוץ. הדבר יקשה במיוחד על מנהיג המיעוט בסנט רוברט דול ועל סגן הנשיא בוש.

৪৩

דני בלור.

ד' בניסן תשמ"ז
3 באפריל 1987
5-268-דש

אל: שר האוצר
מאת: עוזר ראש הממשלה לעניינים מדיניים

הנדון: פניות בענין מוסדות חב"ד בקרית גת

ראש הממשלה ביקש ממני להעביר אליך את החומר
הרצ"ב, ובכלל זה את מברקו של השגריר מאיר רוזן.

נודה לך אם תואיל להעביר אלינו את תגובתך על
הפניות, כדי שנוכל למסור את עמדתנו לסנטורים הלמס והכט.

ב ב ר כ ה ,

אריה מקל

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

מזכר

אל:	התאריך
מאת:	תיק מס'
הנדון:	

הכרזת חוק

האגף לא ידע על ההחלטה
לא ידעו על ההחלטה

האגף

האגף

15th March, 1987

The Honorable Members of the United States Senate:

Senator Rudy Boschwitz
Senator Chic Hecht
Senator Jesse Helms
Senator Bob Kasten

Washington D.C. 20510
United State of America

Dear Honorable Senators,

I received your letter regarding the Machanaim (Chabad) education network of Kiryat Gat. I would like to thank you for your interest in this important institution.

While I would very much like to heed to your request, I am unfortunately bound by a decision taken by my predecessors, to cancel the "matching system" of financing projects in Israel. Heeding to one such request would clearly oblige me to agree to other similar heartrendering requests which we are forced to reject as a result of the difficult and distressridden budgetary constraints we face and which you are certainly familiar with.

I trust you will understand this situation.

Sincerely yours,

Moshe Nissim

.....'21002 A110

מ'י'ד'ד'.....ד'מ'י'ס'ו'ן

87 ס 30 1600

..... 1957

המשרד

יוסי בן-אהרן, מנכ"ל משרד רה"מ, א"פ

פנו אלי הסנטור צ'יק הכט ואחיו בקשר לסך של ארבע-מאות אלף דולר
שהסנטור הלמס העביר עבור ילדי קרית-גת באמצעות שגארה"ב בארץ.
לצורך הבטחת הענקת סכומים נוספים חיוני לוודא שישאל מצידה תקציב
סכום מקביל. מאחר והנושא כיום בדיון ביקשו ההערבות רה"מ כדי
לוודא שאכן סכומים אלה יוקצבו.
נא סיועך אם אפשר.

מ. רונן

1031
2

100
3

Tel Aviv, Israel

His Excellency
Moshe Nissim
Minister of Finance
Jerusalem

Dear Mr. Minister:

Senator Helms has asked me to deliver the following message to you. A copy will also be given to Rabbi Wolpo of Kiryat Gat.

"The Honorable Moshe Nissim
Minister of Finance
Government of Israel

We would deeply appreciate a positive reply to our letter, dated December 2, with regard to matching Israeli funds for the U.S. grant to the children of Kiryat Gat. As we once again mark up the Foreign Assistance Bill in the Senate Foreign Relations Committee, this particular project is very much on my mind. Hope to hear from you soon.

Kindest regards,

S/ Jesse Helms"

With warm regards,

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Ambassador

NNNN

R DOAR QIRYAT GAT
381911D TLGRF IL
TV TV 23

ZCZC UIB195 RMN7355 QRD0044 1-017463A069
1LTX CK URAX 091
CHWASHINGTON DC 81 10 435P EST VIA RCA USGOVT
GAT

ETAT RABBI SHALOM WOLPO
EXECUTIVE DIRECTOR
MACHANAIM HIGH SCHOOL
POB 25
KIRYAT GAT

HAVE NOT RECEIVED REPLY TO OUR LETTER TO YOU DATED DECEMBER 2, 1986
DO NOT MEAN TO INTERFERE IN THE PRIVATE BUSINESS OF THE STATE OF
ISRAEL HOWEVER ARE IN HOPES THAT YOU WILL PARTICIPATE FINANCIALLY
IN CONSTRUCTION OF THE NEW HIGH SCHOOL BUILDING OF THE MACHANAIM
CHABAD EDUCATION NETWORK OF KIRYAT GAT
WANT YOU TO KNOW OF OUR CONTINUING INTEREST IN THIS PROJECT
SINCERELY

SENATOR CHIC HECHT

COL 25 2 1986

WE
DUP
TELEGRAMME
DUP

United States Senate
WASHINGTON, DC 20510

(703)
SEND OFFICE:
300 BOUTH STREET
(702) 784-5007

December 2, 1986

The Honorable Moshe Nissim
Minister of Finance
The Knesset
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Nissim:

You are doubtless aware of the \$200,000 grant awarded in 1986 by the United States Agency for International Development to the Machanaim (Chabad) education network of Kiryat Gat for construction of their new high school building.

This high school was founded by the United States branch of Machanaim, and a number of United States citizens have moved to Kiryat Gat to help staff the school. Judging from personal observation and independent reports, the Machanaim schools have had remarkable success in educating over 1,000 young people as loyal citizens of the State of Israel, with the highest democratic and moral ideals.

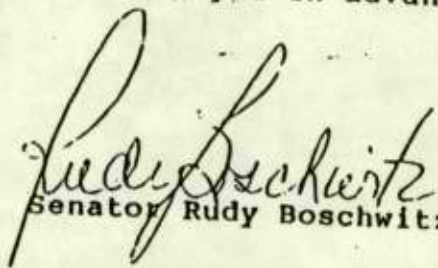
As close friends of Israel standing ever ready to support her, whether in foreign affairs, allocations for aid, or in other areas, it was through our efforts that this grant was awarded. We are now working on a further allocation of \$200,000 for Machanaim during 1987.

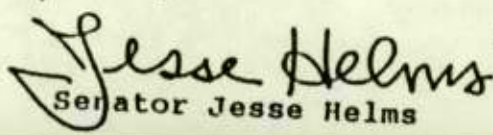
In view of the enormous operating costs of Machanaim's quality education, we feel that the Israeli Government, too, should contribute to this important educational project. We would hope that our own two-year allocation be matched with an Israeli Government allocation of \$400,000. In addition to contributing to Machanaim's huge day-to-day expenses, this sum will help erase their burden of debt, which threatens to strangle not only future development, but actual existence of these excellent schools.

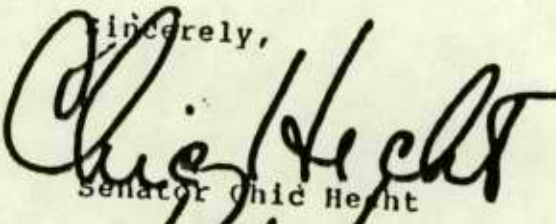
Considering our past record of support for Israel in the Senate, and our intention to continue this so-needed support in the future, we hope we can count on the Israeli Government to do all it can to participate in this worthwhile project.

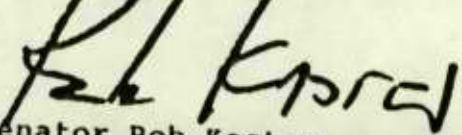
Thanking you in advance for your kind consideration.

Sincerely,

Senator Rudy Boschwitz

Senator Jesse Helms

Senator Chie Hecht

Senator Rob Kasten

JACK KEMP
81ST DISTRICT OF NEW YORK

COMMITTEES
APPROPRIATIONS
SUBCOMMITTEES
FOREIGN OPERATIONS
RANKING MEMBER

BUDGET

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

January 19, 1987

PLEASE
O WASHINGTON D.C.
2000 RAYBURN OFFICE BUILDING
WASHINGTON, D.C. 20515
(202) 335-2200

DISTRICT OFFICE:
O 1101 FEDERAL BUILDING
111 WEST HURON STREET
BUFFALO, NEW YORK 14202
(716) 846-4100

O 484 S. MAIN STREET
SENECA, NEW YORK 14656
(616) 789-2900

Hon. Moshe Nissim
Minister of Finance
c/o Embassy of Israel
3514 International Drive, NW
Washington, D.C.

Dear Minister Nissim,

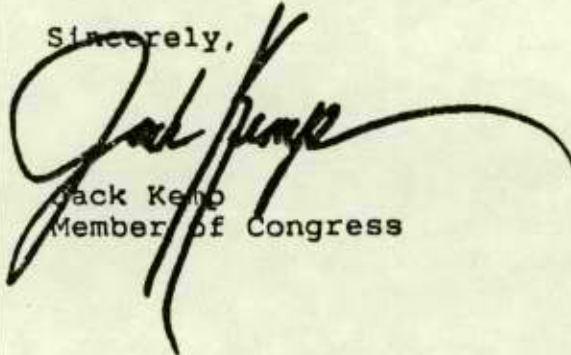
I am writing to you about the Kiryat Gat High School. This school is part of the Machanaim - Chabad education network.

An American branch of Machanaim has founded and staffed the school with U.S. citizens. The U.S. government is most impressed with the remarkable success of the Machanaim system of education and has made a strong financial commitment to the new school. In 1986 the U. S. Agency for International Development awarded \$200,000 to Kiryat Gat to help in construction. An additional \$200,000 award is under consideration this year.

I would respectfully request that the Israeli government consider matching the U.S. funds. This would help to ease the burden of the current debt, prevent the threat of closing existing schools, and ensure the continuing quality education the Machanaim system can provide Israeli youth.

Thank you.

Sincerely,

Jack Kemp
Member of Congress

JK:nas

עיריית
קרית
גת

הנהלה ראשית

ט' אדר תשמ"ז
10 מרס 1987

לכבוד
מר משה הבא
סגן יו"ר אגף התקציבים
משרד האוצר
ירושלים

א.ג.נ.,

הנדון: מוסדות חב"ד קרית גת - כסוי גרעונות

נודע לי כי משרדכם בודק אפשרות של הקצבת מענק כספי לכיסוי גרעונות של מוסדות חב"ד בקרית גת, במקביל להקצבה לפיתוח שניתנה על ידי הסינאט האמריקאי.

ברצוני לציין כי מוסדות חב"ד בעירנו תורמים רבות לחינוך ותרבות של תושבי העיר. מקילים על אמהות לצאת לעבודה ע"י קליטת ילדיהם במעונות מחנכים מאות ילדים בתלמוד תורה ובית ספר ומגדלים דור של תלמידי חכמים בישיבה.

פעילות חב"ד פורצת גם מחוץ למסגרת של מוסדות החינוך שלהם ובדרכי נועם עושים הם רבות להחדרת אור החורה, שמחת החג והפצת ערכי המסורת בין כל שכבות הציבור בעיר.

נשי חב"ד מקיימות חוגים לנשי ובנות העיר, הגברים מוסרים שעורי תורה למבוגרים, תלמידי הישיבה מרתקים כאלף ילדים במסיבות שבת ובנות בית הספר מאמצות את מרכזי הקשישים ומשמחות את ליבם בימי חג ומועד.

לאור כל זאת, מצטרף אני בכל לב לבקשת הנהלת מוסדות חב"ד, כי יש לסייע בידם לצאת מהמחנק הכספי בו הם נמצאים ולפתור אחת ולתמיד את בעיית החובות המעיקה עליהם ומפריעה לפעילות השוטפת.

ותבורכו על כך מן השמים.

בכבוד ובברכת פורים שמח,

זאב בויס
ראש העיר

JOHN C. STENNIS, MISSISSIPPI, CHAIRMAN

ROBERT C. BYRD, WEST VIRGINIA
WILLIAM PROXMIRE, WISCONSIN
DANIEL K. INOUE, HAWAII
ERNEST F. HOLLINGS, SOUTH CAROLINA
LAWTON CHILES, FLORIDA
J. BENNETT JOHNSTON, LOUISIANA
QUENTIN N. BURDICK, NORTH DAKOTA
PATRICK J. LEAHY, VERMONT
JIM SASSER, TENNESSEE
DENNIS DUNCAN, ARIZONA
DALE BUMPERS, ARKANSAS
FRANK R. LAUTENBERG, NEW JERSEY
TOM HARKIN, IOWA
BARBARA A. MIKULSKI, MARYLAND
HARRY REID, NEVADA

MARK O. MATFIELD, OREGON
TED STEVENS, ALASKA
LOWELL P. WEICKER, JR., CONNECTICUT
JAMES A. MCCLURE, IDAHO
JAKE GARN, UTAH
THAD COCHRAN, MISSISSIPPI
ROBERT W. KASTEN, JR., WISCONSIN
ALFONSE M. D'AMATO, NEW YORK
WARREN RUDMAN, NEW HAMPSHIRE
ARLEN SPECTER, PENNSYLVANIA
PETE V. DOMENICI, NEW MEXICO
CHARLES E. GRASSLEY, IOWA
DON NICKLES, OKLAHOMA

United States Senate

COMMITTEE ON APPROPRIATIONS
WASHINGTON, DC 20510-6025

February 12, 1987

FRANCIS J. SULLIVAN, STAFF DIRECTOR
J. KEITH KENNEDY, MINORITY STAFF DIRECTOR

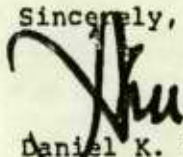
Honorable Mario Biaggi
U.S. House of Representatives
Washington, D.C. 20515

Dear Congressman Biaggi:

Thank you for your recent letter on behalf of the Machanaim Education Network. The Senate Committee on Appropriations has not yet held a hearing on the fiscal year 1988 American Schools and Hospitals Abroad program. When we do have our hearing, and when we mark up the FY 1988 Foreign Assistance Bill, you may be assured that we will keep your interests in mind.

I appreciate your suggestions and your interest in this worthwhile project.

Sincerely,

Daniel K. Inouye
Chairman, Subcommittee on
Foreign Operations

גורם לאותם סימטומים של שפעת המוכרים לנו.

זה, גם במרכז הגרמני-גרמני בראשון לציון מחלת השפעת אצל אוכלוסיית המבוגרים.

ארבעה סנאטורים מפעילים „שתדלנות“ אצל נסים למען חב"ד בקרית גת

הם פנו במכתב לשר האוצר בבקשה לייעד 400 אלף דולר מתקציב המדינה להקמת בנין חדש לבית ספר של חב"ד ■ הם הסבירו את מעורבותם בנושא בכך שבית הספר בקרית גת הוקם על ידי הענף האמריקני של חב"ד

מאת רסאל מן

מוסרו המדינאי של „מעריב“

ישירה להקצאת הכספים, העריכו כי במצב התקציבי הקשה הנוכחי יש לממשלת ישראל פרויקטים כסדר. עדיפות גבוהה יותר מאשר הפניית 400 אלף דולר דווקא לבית ספר של חב"ד.

ארבעת הסנאטורים, רורי נושביץ (שביקר השבוע בארץ), צייק הכס, בוב קסטן וג'סי הלמס, כתבו לשר האוצר כי „כידוע רבים קרובים של ישראל המוכנים תמיד לסייע לה, אם בענייני חוץ, בהקצבות סיוע או בשטחים אחרים, וההקצבה (מן התקציב הפרלילי) נעשתה כאמצעות מאמציו“.

נושביץ ידוע בקשריו עם אנשי חב"ד בארה"ב. הסנאטור הכס, ממדינת ניוורק, הקים לפני מספר שנים בית כנסת לזכר הוריו בקמפוס האוניברסיטה העברית על הר הצופים בירושלים. בוב קסטן היה עד לאחרונה יו"ר ועדת משנה של ועדת ההקצבות לענייני חוץ, וסייע רבות, יחד עם סנאטור דניאל איגויה, לשיפור תנאי הסיוע לישראל. הסנאטור השמרן ג'סי הלמס היה ידוע במשך שנים רבות כיהו המסתייג לישראל אך באחרונה שינה טעמו ואף התבטא בזכות שליטת ישראל ביו"ש.

מלישות שר האוצר נמטר לסייג כי מכתב הפניה של ארבעת הסנאטורים אכן התקבל, אך הבקשה טרם נידונה, כיוון שצמרת האוצר עסוקה בימים אלה בהכנת התוכנית הכלכלית.

ארבעה סנאטורים אמריקנים הצטרפו בימים אלה למערכת השתדלנות המוסעלת על משרד האוצר למען הקצבות כספים למוסדות שונים. הם פנו במכתב לשר האוצר משה נמים, בבקשה לייעד 400 אלף דולר מתקציב המדינה להקמת בנין חדש לבית ספר של חב"ד בקרית גת.

ארבעת הסנאטורים מכשירים כי ישראל תקציב את הסכום כמקביל להקצבה של 400 אלף דולר על ידי הסוכנות האמריקנית לפיתוח בינלאומי. מתברר, כי הסוכנות האמריקנית הקצתה בשנת התקציב 1986 200 אלף דולר למטרה זו, וארכי עת הסנאטורים פועלים עתה כדי לכלול בתקציב האמריקני 200 אלף דולר נוספים לשנת התקציב 1987.

במכתב ששיגרו כראשית וחורש לשר נסים הסבירו הסנאטורים את מעורבותם בנושא בכך שבית הספר בקרית גת הוקם על ידי הענף האמריקני של חב"ד (מחניים), ומספר אורחים אמריקנים אף הגיעו לקרית גת כדי לסייע לסגל ביה"ס.

מקורות במשרד החינוך והתנועות מסרו כי ייעצה מאמץ לאפשר השתתפות ממשלתית כוויקי קטן יותר מהאמריקנית בבניית הבנין. גורמים ממשלתיים אחרים, שאין להם נגיעה

כך "התגייר" הסנאטור

מה שביקור בארץ הקודש (ולמה ידידים קרובים) יכול לעשות למנהיג אמריקני ימני אנטי-ישראלי

מאת זאב בליצר

ושינגטון

הסנאטור הרפובליקני ג'ימי האלס מדרום-קארוליינה, אחד ממנהיגי הימין השמרני בארה"ב, יבקר הקיץ בסעודה בניו-יורק שיערכו לו מנהיגי חסידי לובאביץ' במושב ליד קריית גת ותומכיהם היהודים בארה"ב. בקיץ 1985 ביקר האלס במושב זה בביקורו הראשון והיחיד בישראל, והתרגש עד מאוד. הסנאטור, שני עשה אישיות רבת-השפעה בור שינגטון, מרגיש עצמו כנראה נוח למדיי במחיצת היהדות האורית תודוקסית בישראל ובארה"ב. הללו מתכננים עתה לכבדו רשמית.

במשך שנים סלר הורס הראשי של יהדות אמריקה מהלמס, כשל רעותיו השמרניות הקיצוניות בנושאים כגון תפילת בכתיהספר והפלה מלאכותית, וכן בשל התנגדותו לסיוע לישראל. אך כאחרונה הוא שינה את טעמו הפוליטי ככל הנגע לישראל. שהותו בת 10 ימים בישראל היתה השפעה חשובה עליו. בהיותו בישראל הוא נועד עם יצחק שמיר, עם שמעון פרס, עם משה ארנס ועם מנהיגים רבים אחרים וכן נפגש עם ישראלים פשוטים רבים. כן כילה פעם אחר הצהריים בחווה של אריאל שרון.

אני מאמין כי ישראל חיונית להשרדות התרבות המערבית, אמר האלס בחודש מאי האחרון לקהל יהודי גדול. בתגובה על האשמות כי הוא אנטי-ישראלי, אמר הפונדאמנטאליסט הנוצרי. הבה אשאלכם: כיצד יכול איש שנקרא על שמו של אבי דוד המלך להיות אנטי-ישראלי?

האלס הוא כיום כוח של ממש בושינגטון. הוא כבר הצליח לסלק מצוות הוועדה את הרפובליקנים המתונים, והכניס את הצוות שלו, המצטיין ב-טוהר אידיאולוגי, בראשותו של עוזר האישי רב-השנים בענייני חוץ, ד"ר ג'ים לוסייר. זה גרם האלס בסטייט דפארטמנט, השרי כמאבק בלתי-פוסק עם האלס על מדיניותו.

עד לפני הזמן האחרון לא נחשב האלס מעודו ידידותי ביותר כלפי ישראל.

כאשר רואיין האלס ב-1982 באוגוסט בטלוויזיה בכבלים, הוא נשאל מדוע על ארה"ב להפסיק את משלוחי הנשק לישראל בעקבות מלחמת לבנון. ובכן — השיב — זה עניין קשה, משום שראש הממשלה מנחם בגין עשה את הבלי-אפשרי. הוא הפך את ניר-אשף, יאסר ערפאת לאישיות מקובלת, ואם (בגין) לא יישמר, תרחוף דעת הקהל את הממשלה ורוח הרבה יותר משבגין העלת על דעתו אי-פעם בחלומותיו הגרועים ביותר. כיום הוא יכול להשמיע הצהרות

בני-אדם חפים מפשע, שלא לדבר על הריגת אנשים חפים מפשע. שאלה: אם כן, מה אפשר לעשות ביחס לזה?

האלס: ובכן, לדעתי בסופו של דבר — בסופו של דבר — נצטרך פשוט לנתק את היחסים (עם ישראל). כוודאי זה יעביר צמרמורת בקרב: השרולה הישראלית, שהינה כה רבת-עוצמה בעיר הזאת, אך נצטרך פשוט לנתק את היחסים.

הבה נשווה לשון כוטה זו עם נאומו של האלס על ישראל בחודש מאי האחרון. חשבתי פעם כי חלקים מסוימים של הגדה המערבית ניתנים למח"מ בחתירה לשלום, הוא אמר. אך נוכח חימושה המאסיבי של סוריה בשש השנים האחרונות, בעזרתה ובהכוונתה של בריה"מ, אינני רואה כיצד ניתן לוותר על חלק כלשהו של השטחים שהם כיום בשליטת ישראל.

ובהמשך הגאוס הזה הוא הוסיף: שורשינו הנפשיים והדתיים נעוצים באותה קרקע, אם נוצרים אנו ואם יהודים. על-כן יש לראות בשליטת ישראל בכל השטחים הללו דבר שאינו עומד למח"מ. לדברי מקורות בקרב הממשל בושינגטון התפנית הזאת של 180 מעלות הינה פועל-יוצא מכמה גורמים. ראשית, גם חברים אחרים של הימין הדתי נעשו באותן שנים יותר פרו-ישראליים. הם חשו יותר בנוח עם המדיניות השמרנית יותר של מנחם בגין ושל הליכוד.

השמרנים הללו אף התרגשו מאוד מחשיבותה הגוברת של ישראל במאבק נגד הסובייטים. ככלות הכול עומדת ישראל מול ידידים שכריה"מ מספקת להם נשק, עובדה זו חיוקה את עמדתם החיובית המתפתחת כלפי ישראל.

לגבי האלס היה בכך גם יתרון במדיניות הפנים, כי להיפטר מהתנגדות הווגים הפרוי-ישראליים כלפיו. ב-1984 הוא נבחר מחדש כרוב קטן מאוד. יהדות אמריקה העניקה תמיכה איתנה ליריבו הדמוקראטי המושל ג'ים האנט, על-ידי עשרות אלפי וולארים בתרומות למערכה שלו. יותר חכם מבחינה פוליטית לעבוד עם היהודים מאשר נגדם.

אך אולי הדבר החשוב ביותר הוא שהאלס נשפט על-ידי שני חברים יהודים שלו בסנאט, הרפובליקנים צ'יק הכט מנבארה ורוי בושביץ ממינסוטה, ששניהם עברו קשה מאוד מאחורי הקלעים כדי להביא את האלס לעמדה יותר פרו-ישראלית. אכן היה זה הכט שעזר להביא את האלס לישראל.

האלס נזכר כיצד התחיל הטיול הזה. לדבריו אמר לו הכט: ג'ים, אני רוצה שתבוא איתי לישראל. אחי מארט ואני אחראיים להקמת בית-כנסת חדש באוניברסיטה העברית בדר הצופים. הצופה פני ירושלים. קראנו לו בית-כנסת הכה לבדוד אבינו שמלאו לו 96

YESHIVAT TOMCHEI TIMIMIM LUBAVITCH

ישיבת "תומכי תמימים" ליובאוויטש

בנשיאות ב"ק אדמו"ר מליובאוויטש שליט"א

י"ד טבת תשמ"ז

ב"ח יום

קרית-גת 82000 - רחוב אליהו הנביא
טלפונים: 051/82493 - 051/82344
KIRYAT-GAT 82000, ELIYAHU HANAVI ST.
TEL. 051/82344 - 051/82493

כבוד
שר האוצר
מר משה ניסים
משרד האוצר ירושלים
שלום רב

הנדון: מענק כספי לכיסוי גרעונות

שר נכבד

מוסדות חב"ד פעילים בקריית גת זה קרוב ל- 25 שנה.
השנה לומדים בגני ילדים ובמעונות 500 ילדים, בבית הספר וח"ת 350 ילדים ובישיבה
120 בחורים.
במשך כל השנים תמכדנו במצב כספי קשה ללא נשוא וכך שקענו בחובות עצומים המאיימים
על המשך קיומנו.

לאחרונה, לאחר אי מילוי הבטחה בכתב של משרד השיכון לבניית כחות גן לחב"ד, נאלצנו
לכנות 4 כחות גן בעצמנו, (וכן 4 כחות לתלמוד תורה) ובעקבות זה גדלו החובות גידול
משמעותי מאד, כשהגענו למצב שאין לנו מסוגלים לעמוד בהתחייבותנו כלפי ספקים ולשלם
משכורות לעובדים.

בקשרים טובים שרקם הח"מ עם מספר חברים בסנאט האמריקאי, הצלחנו ב"ח לרכוש את
ידידותם של כמה מחשובי הסנטורים, ואנו זוקפים לזכותנו שינוי דרסטי במדיניות החוץ
של הסנטור הרפובליקני מר ג'סי הלמס שהיה ידוע כשונא ישראל מובהק, וב"ח הצלחנו לקרב
אותו לכך שהיום הוא מראשי התומכים בישראל בכל הצבעה המתקיימת בגבעת הקפיטול. כמו"כ
הבאנו את הסנטור הלמס לביקור בישראל ובאותה הזדמנות הוא אף ביקר במוסדותינו בקריית גת.
ביקור זה הביא לתמיכה בלתי מתפשרת שלו בבקשתנו להקצבה בסך 400 אלף דולר מחקרן לפיתוח
חוץ של המימשל האמריקאי עבור בניית בי"ס התיכון של ישיבת חב"ד בקריית גת, ואמנם התחלנו
כבר לקבל את הכסף בשנה זו, והוא ממשיך לזרום לפי התקדמות הבניה.

חברי הסנאט מנו אליך כבוד השר, ובקשו כי גם ממשלת ישראל תשתתף מצידה במענק
מיוחד בסך 400 אלף דולר וזאת למטרת כיסוי גרעונות, אנו מבקשים בכל לשון של בקשה
להענות לפניה זו ולהציל את מוסדותינו מפשיטת רגל.

מקידים בכיריט במשרד החוץ בירושלים שמכירים את סנטור ג'סי הלמס ושהיו עמו בעת
ביקורו בקריית גת, יוכלו לאשר במנין כבוד השר את השינוי שחל בעמדתו כלפי ישראל, העזרה
שהוא מגיש למדינה לאחרונה, ואת דבר הידידות שנרקמה בינו לבין הח"מ.

ברצוני לציין מתוך ידיעה אישית, כי גם באישור ההנחה באחוזי הריבית של חובות
מדינת ישראל בארה"ב, נטלו חלק הסנטורים צי"ק הכס וגסי הלמס, מר הכס (שבן אחיו הוא
רופא נודע ב"קאגו ובעל תשובה שהיה לי חלק בהחזרתו ליחידות) נפגש עם הנשיא מר רייגן
לפני צאתו לרקיאביק וקבל ממנו את הבטחתו לתמוך בהנחה בשעורי הריבית. (אע"פ שהזכות
לפעולה זו ניתנה באמצעי התקשורת בישראל לסנטור דניאל א'ינווי בהיותו יו"ר הוועדה)

שני הסנטורים הנ"ל יהיו אורחי הכבוד בדינור השנתי של מוסדות חב"ד קריית גת שיערך
בניו יורק ב-13 לספטמבר בע"ה.

כבוד השר, אנא עשה כל מאמץ אפשרי כדי שבקשתנו תאושר ומוסדותינו ימשיכו לפעול
בקרב אוכלוסיית קריית גת ולהביא ברכה לעירנו.

בחוברה רבה
הרב שלום דב וולפא

881296

17th Dec 1911
18th Dec 1911
19th Dec 1911
20th Dec 1911
21st Dec 1911
22nd Dec 1911
23rd Dec 1911
24th Dec 1911
25th Dec 1911
26th Dec 1911
27th Dec 1911
28th Dec 1911
29th Dec 1911
30th Dec 1911
31st Dec 1911

שלום רב וולפא
שלום רב הוי וולפא
מנהל המוסדות

מדינת ישראל

16/4/87

תאריך

(אזולשט)

אל: רה"ר

מאת: לשכת ראשיהממשלה.

רצ"ב העסק וכתב של שוהאצו

עסקאות בינלאומיות, הפט, הוואס/קסטן

לביקור ^{בסט} שנים לא/סגל - חזר בקרייזר.

א/ר.

15th March, 1987

The Honorable Members of the United States Senate:

Senator Rudy Boschwitz
Senator Chic Hecht
Senator Jesse Helms
Senator Bob Kasten

Washington D.C. 20510
United State of America

Dear Honorable Senators,

I received your letter regarding the Machanaim (Chabad) education network of Kiryat Gat. I would like to thank you for your interest in this important institution.

While I would very much like to heed to your request, I am unfortunately bound by a decision taken by my predecessors, to cancel the "matching system" of financing projects in Israel. Heeding to one such request would clearly oblige me to agree to other similar heartrendering requests which we are forced to reject as a result of the difficult and distressridden budgetary constraints we face and which you are certainly familiar with.

I trust you will understand this situation.

Sincerely yours,

Moshe Nissim

בכנס

בלמס

חוזם: 2190/4

אל: המשרד

מ: לוטאנגלט, נר: 11, תא: 030487, זח: 1100, דח: ר, טג: ב

נד: 6

רגיל/ בלמ"ס

נר 3 פר ווש בנמרד

אל: מצב"א

דע: נעים - רוטונגטון

מאת: הסברה, לוטאנגלט

השגריר לשעבר סס לואיס דן בהוצאתו בלוט אנג'לט בשני
אספקטים עיקריים של יחסי ישראל ארה"ב והציע שורת
הצעות ותנאים מוקדמים למימושם.

א) קיום ומיתוח הברית בין ארה"ב וישראל על יסודות
איתנים: לכן דרושים:

1) גילוי לב רב יותר בין מנהיגי שתי המדינות ובין
ישראל ויהדות ארה"ב.

2) לא להגזים בערך השותפות האיסטרטגית.

3) לחתוך להשגת עצמאות כלכלית ישראלית.

4) לא לצפות לבלתי אפשרי זה מזה וכמועל יוצא מכן

5) להכיר באפשרות כל צד לשגות ללא כוונה רעה.

לואיס המנה דבריו לשני הצדדים אך הם גופנים בעיקר
כלפי ישראל כשוטף הזוטא והתלוי יותר בברית.

CONFIDENTIAL

PAGE 2

1. THE FOLLOWING INFORMATION IS UNCLASSIFIED

DATE

BY

REASON

1.1.1

1.1.2

1.1.3

1.1.4

1.1.5

1.1.6

1.1.7

1.1.8

1.1.9

1.1.10

1.1.11

1.1.12

1.1.13

1.1.14

1.1.15

1.1.16

1.1.17

1.1.18

1.1.19

1.1.20

1.1.21

1.1.22

1.1.23

1.1.24

1.1.25

1.1.26

1.1.27

1.1.28

1.1.29

1.1.30

1.1.31

1.1.32

1.1.33

1.1.34

1.1.35

1.1.36

1.1.37

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ב) השגת שלום מקיף ובר קיימא במזה"ת:
לכך דרושים:

- 1) מנהיגים חזקים בעלי תעוזה ודמיון, בישראל ובארצות
ערב, המוכנים ליטול סיכונים פוליטיים ניכרים.
 - 2) תמיכה פוליטית רחבה למנהיגים אלה בארצותיהם.
 - 3) מצב דברים שבו מהיר שמירת הסטטוס קוו עולה על אחיז
בטילת סיכונים הכרוכים בתהליך השלום.
 - 4) מעורבות אמריקאית בתהליך, ברגע הנכון וע"י אדם
(נשיא או מזכיר) מתחכם ובעל עור עבה במיוחד.
 - 5) נייטרליות החלטת של הטרור, שינסה, ללא ספק, לחבל
בתהליך השלום ברגע שיתחיל.
 - 6) מעורבות של מעצמות נוספות, בעיקר ברה"מ, בתהליך
ובזמן ובמינוח הנכון.
 - 7) קשר ישראלי - אמריקאי אמיץ ונקי מתסביכים.
- השגת השלום הוא מבחנה העליון של הברית בין ארה"ב
לישראל והוא אינטרס ישראלי קיומי ואינטרס אמריקאי
הן ברמה האזורית (יישוב הניגודים בין אינטרסים אמריקאים
שונים בארצות ערב ובישראל) והן ברמה הגלובלית
(מניעת שואה גרעינית).

אלגר

תמ: שהח, דהח, מכנל, ממנכל, מצמא, אביטל, הסברה, ר/מרכז, אמד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1969

תאריך : 03.04.87

נכנס

בלמט

חוזם: 4,1969

אל: המשרד

מ-: אנקרה, נר: 20, תא: 030487, זח: 1600, דח: ר, סג: ב

נד: 6

בלמ'ס/רגיל

אל: הסברה תכנים

דע: מזתי'מ ממד אסטנבול (בנפרד פר 10)

מאת: אנקרה/הדס

בלמ'ס/רגיל

1. במהדורת החזרות של הטלביזיה התורכית (2) דברי הנשיא
אברן עם שובו ממרוקו בין היתר אמר כי מרוקו תומכת
בפיתרון הבטיחה הפלסטינית באמצעות ועידה בינ'ל, וכי
גם תורכיה לא תתנגד לנ'ל במידה והצדדים יגיעו להסכם
בנושא

2. יצויין כי זו ההתבטאות התורכית הראשונה בנושא והנחתה
להתפרש כתמיכה בעקרון הוועידה הבינ'ל.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנבל, ממנבל, ר, מרכז, רט, אמן, ממד, ליאור, מזתי'מ,
אביטל, מעת, הסברה

RECEIVED

10/10/50

TO: DIRECTOR, FBI (100-440) FROM: SAC, NEW YORK (100-440)

RE: [illegible]

RE: [illegible]

RE: [illegible]

RE: [illegible]

RE: [illegible]

RE: [illegible]

RE: [illegible]

RE: [illegible]

RE: [illegible]

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 4 דפים

סוג בטיחוני סודי

דחיות מיידי - טפל

תאריך/ז"ח 12.30 3 אפר'

מס' מברק

1/4

16

88

090

מקטי"ח (מבטחון)

דע: מנהל מצפ"א, לשי מנכ"ל מדיני
נספח צבאי, ונציג כרמל (כאן)
רמט"ן (ניו יורק)

ביה"נ: מעמד דמוי נאטו - המשך ויעדים חדשים
בהמשך למברקינו בנדון

1. ה-MARK-UP של חוק כספי הפנטגון התחיל השבוע, במיסור של וועדות משנה.
2. במושב של וועדת המשנה למו"פ שקויימה אתמול (2) בדלתיים סגורות, חודשה הקרן למו"פ משותף (תיקון נאן-וורנר; 40 מליון דולר) הוגדל הסכום בתיקון קוויל בנושא ה-~~out~~ ל-100 מליון; וכן הוכנס תיקון בענין פרוייקט ה-ATAM'S שלנו שהוכן על סמך הנחיות מוט, ושמשריין 75 מליון דולר לצורך זה. פרטים מלאים לכשנקבלם.
3. כל התיקונים הנ"ל בנוסף, כמובן, לאלה שמתקבלים במסגרת חוק סיוע החוץ, שמדווחים בנפרד.
4. ביום ג' (7) תחקיים שיחה עם המורשה לש אספין, זנ"ר. נרעם השיחות. המזויינים, ויועלה נושא הבדק במדינות כמו ישראל (סעיף 16 לשלך 348 מה-17.3). נודה לכל טיעון וכל מידע קונקרטי שלכם בהקשר זה לשם TALKING POINTS בשיחה, אנא עד יום ב' בערב (שעון וושינגטון).
5. לידיעתכם - ולהנאתכם-הצעת תיקון בנושא ה- NON-RECURRING COSTS (למדינת ישראל) - לא היתה לנו או לכוחותינו יד החלטות הצבאיות בארה"ב מנסים לקדם. שמא תחשדו. אחר ההתפתחויות בהקשר זה. ביוזמה זו. נעקוב-באופן פאסיבי - אחר ההתפתחויות בהקשר זה.

ג'ון נפלי ה

NON-RECURRING COSTS

למדו

2	3	1	3	1	2	1	4	4	4
2	3	1	3	1	2	1	4	4	4

$\frac{2}{4}$

Amendment to Waive Research and Development
Recoupment Charges on U.S. Financed Sales

90
18
16
 $\frac{2}{4}$

Amendment:

The Arms Export Control Act is hereby amended by adding the following new subsection to Section 21:

"21(e) (3) The charges which would be considered appropriate under paragraph (1) (C) shall be waived for all sales which are financed by funds made available in Section 31 of this act or by Section 504 of the Foreign Assistance Act of 1961, as amended."

3
4

Recoupment of Research and Development Costs for
U. S. Financed Sales

B
B
16
3
4

Currently, the Arms Export Control Act requires that a charge be assessed on all sales of military equipment to help repay original U.S. government investment in research, development, and production costs of the equipment in question. Such charges are separately calculated for each major equipment type, based on the total sunk costs of the government for the system, and on the total sales, domestic and foreign, which are anticipated for the system. Overall, charges average about 5% of the selling price.

The recoupment charges are generally returned to the Treasury. They can also be used directly to purchase goods for the Special Defense Acquisition Fund (SDAF), but currently the SDAF overall authority has been frozen, and receipts for purchases from the SDAF should be adequate to make new acquisitions to replenish the fund. In budgetary terms, charges assessed for R&D recoupment, whether from purchases made by governments using their own funds, or from purchases financed by U.S. government funds, are shown as "negative outlays" in the defense, or 050 account.

The Arms Export Control Act provides the President with authority to waive such charges for sales of equipment to NATO countries, if such sales promote the objective of standardization of NATO military equipment. No such authority is available for other countries.

The amendment would automatically waive such charges for sales of equipment which are financed by FMC credits to MAP grants. Such a provision would mean that funds authorized and appropriated to assist friendly countries meet their security needs would actually be used for such purposes, and not used to repay old research and development costs which were originally authorized and appropriated strictly on the basis of meeting U.S. defense needs. In essence, such an amendment would either allow the purchase of more goods for the same money, or for a modest reduction in assistance while still maintaining the same amount of security support. Equally important, the public would have a more accurate idea of what was actually being spent for security assistance purposes, without the current transfer from the security account to domestic defense account.

K

90/A/16 4/4

It should be noted that the amendment only waives R&D recoupment for U.S. financed transactions. Thus charges would be continued on sales, whether made through the Pentagon or through commercial channels, which are paid for by foreign governments or which are commercially financed. This means that countries such as Japan, Korea, Saudi Arabia, Switzerland, and NATO countries (unless waived under the NATO waiver authority) would continue to help pay the costs associated with past research and development expenditures by the U.S. government.

42

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו

101/107 $\frac{2}{5}$

ס ו ס ס ו ס

ד...2...מתוך...5...דטים

סוג בסחוני

דחיסות

תאריך וז"ח

מס' מברק

מספי'קים לסיוע צבאי במזה"ת ולסיוע (כללי) עבור מדינות שיש בהן בסיסים אמריקאים.

2. סנט

בתום תהליך ה- **MARK UP**, הביא ציילס את הצעתו להצבעה, והפסיד (לאחר שהטנטור הולינגס פרש מחציבור הדימוקרטי בוועדה, והצביע נגד ההצעה).

ג. צפי

1. ביה"ב: הצעת החוק תידון במלואה, כנראה בשבוע הבא, וקיימים סיכויים סבירים שתתקבל.

2. סנט: על ציילס ושותפיו לחזור ל- **DRAWING BOARD** ולהכין טיוטא חדשה.

נמשיך לדווח.

יוסף למדן

3/5

101/107 3/5

FUNCTION 150: INTERNATIONAL AFFAIRS

- The Committee plan assumes \$16.35 billion in budget authority and \$16.20 billion in outlays in this function for fiscal year 1988.
- The plan continues the scale down in foreign assistance funding which was initiated by Congress last year. However, sufficient resources would be available to fund security assistance commitments in the Middle East and to provide for foreign assistance to countries where the U.S. has military base rights.
- The plan assumes continued funding for the Export-Import Bank direct loan program and other export promotion programs at approximately last year's level. The plan does not assume the President's proposal to reduce outlays by selling \$1.2 billion in Export-Import Bank loan assets in fiscal year 1988.
- The plan assumes that the funding levels recommended for these programs in fiscal year 1988 will be continued in fiscal year 1989 and 1990, with appropriate adjustments for inflation.

4/5
101/107 $\frac{4}{5}$

	FY 1988	FY 1989	FY 1990
Defense	-8.75	-14.45	-18.45
Non-Defense	-8.75	-10.85	-14.70
• savings	(-10.20)	(-13.70)	(-17.90)
• re-prioritizations	(+1.45)	(+2.85)	(+3.20)
Revenues *	-18.00	-19.00	-20.00
IRS Agents (revenue net of added cost)	-1.40	-2.25	-2.45
Debt Service Savings	-1.30	-4.25	-7.85
Subtotal	-38.20	-50.80	-63.45
President's Assumptions	-24.90	-24.15	-20.90
Total	-63.10	-74.95	-84.35

* Shown as minus because they reduce the deficit.

✱

8/5
FUNCTIONAL ANALYSIS
(IN BILLIONS OF DOLLARS)

101/107

5/5

	HOUSE PLAN (3/31/87)		
	1988	1989	1990
BUDGET AUTHORITY.....	1,142.20	1,210.90	1,260.05
OUTLAYS.....	1,038.50	1,079.55	1,115.35
REVENUES.....	930.90	990.25	1,062.95
DEFICIT.....	107.60	89.30	52.40
DEBT SUBJECT TO LIMIT.....	2,565.10	2,776.40	2,966.30
FUNCTION			
050 NATIONAL DEFENSE:			
BUDGET AUTHORITY.....	288.70	299.20	310.60
OUTLAYS.....	281.70	289.00	298.60
150 INTERNATIONAL AFFAIRS:			
BUDGET AUTHORITY.....	16.35	22.05	18.75
OUTLAYS.....	16.20	15.55	15.45
250 GENERAL SCIENCE, SPACE & TECHNOLOGY:			
BUDGET AUTHORITY.....	10.25	10.75	11.25
OUTLAYS.....	10.45	11.10	11.60
270 ENERGY:			
BUDGET AUTHORITY.....	3.25	4.15	4.20
OUTLAYS.....	3.60	3.30	3.25
300 NATURAL RESOURCES & ENVIRONMENT:			
BUDGET AUTHORITY.....	13.90	14.80	15.55
OUTLAYS.....	13.80	14.55	15.75
350 AGRICULTURE:			
BUDGET AUTHORITY.....	29.50	30.00	26.15
OUTLAYS.....	28.65	26.10	23.00
370 COMMERCE & HOUSING CREDIT:			
BUDGET AUTHORITY.....	12.70	12.60	15.85
OUTLAYS.....	8.10	5.55	7.10
400 TRANSPORTATION:			
BUDGET AUTHORITY.....	28.35	29.05	30.10
OUTLAYS.....	27.95	27.95	28.35
450 COMMUNITY & REGIONAL DEVELOPMENT:			
BUDGET AUTHORITY.....	7.60	7.75	7.90
OUTLAYS.....	6.70	6.50	6.80
500 EDUCATION, TRAINING, EMPLOYMENT & SOCIAL SERVICES:			
BUDGET AUTHORITY.....	36.45	38.05	39.25
OUTLAYS.....	32.95	35.70	37.50
550 HEALTH:			
BUDGET AUTHORITY.....	45.70	49.75	54.20
OUTLAYS.....	44.90	49.45	53.70
570 MEDICARE:			
BUDGET AUTHORITY.....	93.20	102.60	113.30
OUTLAYS.....	81.60	89.25	98.75
600 INCOME SECURITY:			
BUDGET AUTHORITY.....	168.60	176.65	183.15
OUTLAYS.....	131.35	139.10	144.75
650 SOCIAL SECURITY:			
BUDGET AUTHORITY.....	256.80	281.45	310.60
OUTLAYS.....	220.95	235.55	252.20
700 VETERANS BENEFITS & SERVICES:			
BUDGET AUTHORITY.....	27.90	28.25	28.50
OUTLAYS.....	27.40	27.65	28.15
750 ADMINISTRATION OF JUSTICE:			
BUDGET AUTHORITY.....	9.20	9.35	9.50
OUTLAYS.....	9.00	9.30	9.50
800 GENERAL GOVERNMENT:			
BUDGET AUTHORITY.....	7.70	8.00	8.20
OUTLAYS.....	7.15	7.40	7.65
850 GENERAL PURPOSE FISCAL ASSISTANCE:			
BUDGET AUTHORITY.....	1.80	1.85	1.90
OUTLAYS.....	1.80	1.85	1.90
900 NET INTEREST:			
BUDGET AUTHORITY.....	139.10	142.45	143.60
OUTLAYS.....	139.10	142.45	143.60
920 ALLOWANCES:			
BUDGET AUTHORITY.....	-0.20	1.95	3.15
OUTLAYS.....	-0.20	2.05	3.40
950 UNDISTRIBUTED OFFSETTING RECEIPTS:			
BUDGET AUTHORITY.....	-54.65	-59.80	-75.65
OUTLAYS.....	-54.65	-59.80	-75.65

אלו המשרד

ס.נ.ס. ס.נ.ס.
ד.נ.ס. 10. מחור. ד.נ.ס.
סווג בסחונני. ש.ד.נ.ס.
דחיסות. ד.נ.ס.
תאריך וז"ח. 15.30. 3.4.87.

095

אל : מצפ"א, הסברה .

דע : לשכות השר והמנכ"לים, ראש אגף אמית"ק, תפוצות .

שיחת שבועית עם הקוננכ"לים ב-3.4.

א. הקוננכ"לים קיבלו תדרוך בנושאים :

(1) דרא"פ . רצ"ב חגובתנו הרשמית לדו"ח (עובד עפ"י מברק חוזם 0646) אשר הופץ לקוננכ"לים. שימו לב להחבטאויות בשתי מסיבות העתונאים של חברי הקונגרס (גם הועברו לקונסוליות) שמקדמים בברכה החלטת ישראל מ-18.3 ולא יחדו ביקורת ספציפית נגדנו. אין לצאת במסע הסברה יזום שלנו אלא במענה לפניות וחשובות לשאלות.

(2) בריה"מ.

* לאור דברי גראסימוב, נכון שלא היתה התניה בשיגור משלחות קונסולריות בין שתי הארצות, אך נראה לנו שהיתה הבנה שבעקבות ביקור המשלחת הקונסולרית הסובייטית תיענה בחיוב בקשה ישראלית לשיגור משלחת קונסולרית ישראלית לבריה"מ .

* באשר ליהודי ברה"מ, העובדה שבחודש מרס יצאו כ-500 עולים (פי 5 מהממוצע החודשי של השנה האחרונה) וששחררו כל אסירי ציון פרט לשניים כשלעצמה מעודדת. רק העמיד יוכיח אם צעד זה הוא פתיחה לעידן חדש גם בכל הנוגע להקלה על היהודים שנשארים. יש גם לזכור שגם המספרים שמדובר עליהם (12,000 השנה) הוא רחוק מלהשביע רצון 380,000 מבקשי אשרות היציאה.

(3) פולרד . מציעים לא להתיחס לספקולציות. יש לחכות לתוצאות בדיקות שתי הועדות. בינתיים אביעם סלע החפטר מתפקידו ועחידו ייקבע לאחר תוצאות החקירה.

ש.ה.ח. 3
מ.מ. 4
מ.מ. 1
מ.מ. 12
מ.מ. 2
מ.מ. 2
מ.מ. 2
מ.מ. 1
מ.מ. 4

ס ג ר

דף...מחור...10...דפיס

סווג בסחונני ש מ ר

דחיפות...ר ג י ל

תאריך וז"ח

מס' פנק

095

אל:

(4) משלחת הנוער. בדיון הסיכום בשגרירות היום עם המשלחת, אפשר לסכם שהיתה זו משלחת מוצלחת ביותר שייצגה את ישראל בכבוד, בחן, ובתבונה. דווקא בתקופה זו חירניותה הופגנה.

ב. נושאים משותפים מהקונבילים :

(1) דרא"פ. החלטת הממשלה מה-18.3, כריכת קבוצת מדינות יחד בדו"ח, וירידה כללית במרכזיות דרא"פ בדעת הקהל האמריקנית הביאו לכיסוי מינורי על הדו"ח לקונגרס והיקהו את הביקורת נגדנו. אך כמובן הנושא כשלעצמו ימשיך להתקיים לקראת הגשת הדו"ח הנוסף באוקטובר, ואז יצפו מאתנו לצעדים נוספים.

(2) ישראל-בריה"מ. בדרך כלל זכה לכיסוי ולפרשנות נרחבים בנימות ספקולטיביות ואופטימיות, עד לפרטום ראיון גראסימוב ב"ניו-יורק טיימס" וה"וושנינגטון פוסט" של היום.

(3) פולרד. לפעמים יורד מהאינטנסיביות בכיסוי אך לא נעלם. הדיווחים נמשכים, התפטרות סלע כשלעצמה אינה מספקת וממתינים לתוצאות ועדות החקירה. הנושא לא יורד ויש לו השפעות נחששות שיגרום בהרעה ביחסים. במיוחד הנושא ממשיך להעסיק את היהודים. הקריקטורות והמאמרים שהתפרשו כאנטישמיים ממשיכים לחדאיג בגין המשקע המצטבר (ראו מכתב David Smith ב- CSM של 31.3 שנמצא בארץ ועתיד לכתוב ספר -- מדאיג; כדאי לטפל בו). בשבועיים האחרונים נאספו 130 מאמרים בנושא, שמתוכם 100 מזיקים (מצ"ב דו"ח מסכם). בבוסטון, עיר מגוריו, כיסוי רחב בתקשורת על כך.

ג. מה קורסו ל י ו ת :

(1) לוס-אנג'לס

הופעת גד יעקבי וסמואל לואיס בפורום בני ברית.

ס ו ר י
ד...³...מחור...10...דפיס
סווג בסחוני...ש מ ו ר
דחיפות...רג י ל
תאריך וזיח
סמל פנק

אל:

095

(2) הוסטון

* 2 סמינרים: אחד ברשות פרופ' סטיבן ספיגל באוניברסיטת רייס והשני לפעילי הפדרציות על "הפנורמה של יחסי ישראל-ארה"ב".

* 2 פעולות משותפות בין היספנים ליהודים.

(3) אטלנטה

ביקור קרטר זכה להמשך כיסוי נרחב והעתונים המליצו להעמיד כוונות אסאד כלפי המו"מ במבחן.

(4) פילדלפיה

* המשך כיסוי נרחב למשפט דמניוק, ביקור משפחתו ובנותיו והתינוק אצלו. נסיון לעורר רחמים.

* מושל אוהיו הסכים לעמוד בראש משלחת כלכלית שתבקר בארץ במאי.

* משלחת פרופסורים ביקרה בקונסוליה למחות על מאסר פרופ' היקוק.

* התבטאויות בזכות אספקת נשק לסעודיה בכדי שארה"ב לא תפסיד ליצרני הנשק האירופאים.

(5) בוסטון

* משלחת כלכלית בראשות שרי הכלכלה והתיירות של מדינת מסצ'וסטס תבקר בארץ.

* ב-26.5 יתקיים טקס ליום איחוד ירושלים בספריה עירונית בבוסטון.

אשר נעים

095

6

Part II/Tuesday, March 31, 1987

Los Angeles Times

A Times Mirror Newspaper

Publishers

HARRISON GRAY OTIS, 1882-1917

HARRY CHANDLER, 1917-1944

NORMAN CHANDLER, 1944-1960

OTIS CHANDLER, 1960-1980

TOM JOHNSON, *Publisher and Chief Executive Officer*DONALD F. WRIGHT, *President and Chief Operating Officer*WILLIAM F. THOMAS, *Editor and Executive Vice President*VANCE L. STICKELL, *Executive Vice President, Marketing*LARRY STRUTTON, *Executive Vice President, Operations*JAMES D. BOSWELL, *Vice President, Employee and Public Relations*WILLIAM A. NIESE, *Vice President and General Counsel*JAMES B. SHAFFER, *Vice President, Finance and Planning*GEORGE J. COTLIAR, *Managing Editor*ANTHONY DAY, *Editor of the Editorial Pages*JEAN SHARLEY TAYLOR, *Associate Editor*

Honor and Dishonor

The resignation of Col. Aviem Sella as the commandant of a major Israeli air force base represents the sacrifice of a brilliant military career but does nothing to settle an outstanding political problem. Sella is known to Israelis as an air ace and a computer genius who has performed heroic services for his country. He is known to Americans as an indicted foreign agent who received highly secret U.S. intelligence data from Jonathan Jay Pollard, a civilian analyst for the Navy who was sentenced to life imprisonment after he was caught spying on Israel's behalf. Sella stepped down as an act of patriotism. Meanwhile, Israeli political leaders who bear the ultimate responsibility for the Pollard case continue to resist pressures to acknowledge honestly what they knew and did.

From the beginning, the highest officials in the Israeli government have stood together behind the claim that they knew nothing of Pollard's recruitment and never thought to inquire into the source of the valuable information that he provided. With this claim these officials—who include Prime Minister Yitzhak Shamir, Foreign Minister Shimon

Peres and Defense Minister Yitzhak Rabin—seek to evade what in fact is unevadable ministerial responsibility. In ordinary circumstances an affair of this magnitude, the worst breach of trust ever in the U.S.-Israel relationship, would have almost automatically led to the collapse of the government. But because that government is a coalition on whose survival may well rest the political careers of its top three officials, ranks have been closed and stonewalling has become the order of the day.

Israel gave only perfunctory official cooperation to the U.S. investigation of Pollard. Its highest political leaders are now accused of much the same behavior in response to a Knesset intelligence committee investigation of the case. Harsh accusations—"lies" and "whitewash"—have already leaked out of those hearings. Col. Sella said in his letter of resignation that he acted out of concern for the deterioration in U.S.-Israel relations. He responded to the dictates of honor. That is a value that his political superiors, who appear to have done all in their power to obscure the truth, have yet to face up to.

K

(5) 095

Soviet: No Agreement Set With Israel

Reciprocal Visit by Consular Delegation Is Ruled Out

By Celestine Bohlen
Washington Post Foreign Service

MOSCOW, April 2—A Soviet spokesman today denied reports that the Soviet Union and Israel have agreed to exchange official delegations, although he said a Soviet consular team is heading for Tel Aviv soon.

A reciprocal trip by an Israeli delegation here is ruled out because Israel has neither property nor citizens resident in the Soviet Union, spokesman Gennadi Gerasimov said in a statement.

The Soviet statement leaves the official status of the Soviet-Israeli dialogue where it was last summer when an initial round of talks in Helsinki broke off after 90 minutes.

The Soviet Union has pushed for a consular visit to Israel in order to clear up the title to property held by the Russian Orthodox Church and to look after concerns of Soviet citizens living in Israel.

Gerasimov today would not give

a departure date for the team of "consular workers," which he said was headed for Israel with a "narrow technical task."

The report of an exchange of delegations came from an interview on Israeli radio with Israel's ambassador to Washington, Meir Rosenne. It was followed by an Israeli Foreign Ministry announcement yesterday.

The Soviet statement today insisted that Moscow's position at Helsinki had not changed during recent contacts, in which it noted Rosenne had taken part.

Gerasimov said any implications of a change in Soviet policy toward Israel were designed "to cause doubts among the friends of the Soviet Union about the latter's consistency." Moscow's Arab allies have been concerned that a change in Soviet policy toward Israel could affect their position, particularly if it leads to a large emigration of Soviet Jews to the Middle East.

[In Israel, Foreign Minister Shi-

mon Peres said Israel would allow a visit by a Soviet consular delegation despite Moscow's refusal to permit Israeli officials to make a reciprocal trip to the Soviet Union, Reuter reported. "I don't think that one must turn the reciprocity issue into an issue of ultimatums," Peres said. "We told them we will accept their delegation. We hope they will accept our delegation."]

Gerasimov, who heads the information department at the Soviet Foreign Ministry, also said no official pledges on increased Jewish emigration had been given to two North American Jewish leaders who visited here last week.

"Soviet officials listened to requests, but nothing concrete came out of these talks," said Gerasimov, who noted that Edgar Bronfman, chairman of the World Jewish Congress, and Morris Abram, chairman of the National Conference on Soviet Jewry, had come to Moscow on a private business trip "at their own initiative."

WP = 3/4/87

095

April 3, 1987

C61173

THE NEW YORK TIMES

Soviet Denies Any Deal With Israel and on Jews

By HENRY KAMM

Special to The New York Times

MOSCOW, April 2 — The Soviet Union today denied Israeli assertions that there had been an agreement on exchanging consular missions.

Gennadi I. Gerasimov, the Foreign Ministry spokesman, said at briefing that the Soviet Government had rejected an Israeli request to admit a mission in return for a visit by a Soviet team to Israel.

The denial dealt a blow to hopes in Israel that a consular exchange might lead to an informal resumption of diplomatic relations, severed in 1967.

Mr. Gerasimov specifically rejected a comment on the Israeli radio by Ambassador Meir Rosegane in Washington that there was no doubt about the reciprocity of visits.

"If he said that," Mr. Gerasimov said, "we are surprised, because there are no grounds for such a statement."

Mr. Gerasimov said the Soviet consular team would study the situation of Soviet citizens and Soviet-owned real estate in Israel. There are about 2,000 Soviet citizens in Israel, many connected with properties held by the Russian Orthodox Church. Soviet Jews who emigrate to Israel are required to renounce their Soviet citizenship before leaving.

'We Turned This Down'

The spokesman said Israel had no permanent residents or real estate in the Soviet Union that made an Israeli consular mission necessary. Israeli officials said Wednesday that several Arab citizens of Israel were studying at Soviet universities. The officials said Israel also wanted to inspect the building of its former embassy.

"We turned this down," Mr. Gerasimov said.

Recalling an inconclusive meeting

between Israeli and Soviet diplomats in Helsinki last year, he said the attitudes of the two sides had not changed.

"We do not intend to link the Soviet visit with a similar visit of Israelis to the Soviet Union," he said.

The spokesman also appeared to pour cold water on reports about prospects of more Jewish emigration that followed a recent visit by a group of American Jewish businessmen.

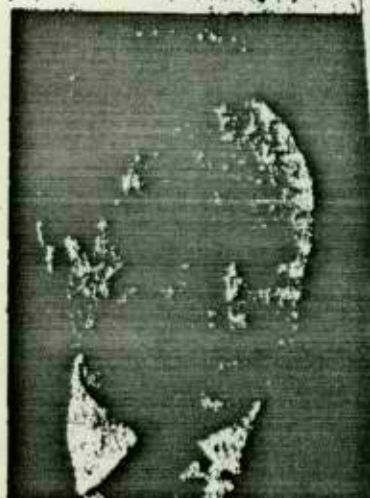
Although emigration from the Soviet Union is generally restricted, Jews have been permitted to leave in substantial numbers over the years on grounds of family reunification. The exodus reached a high point of 60,000 in 1979, and then declined to a trickle, picking up again slightly this year.

American Jews involved in recent talks with the Soviet Union said this week that as many as 11,000 Jews would be allowed to leave this year.

They said also that instead of flying from Moscow to Vienna, where most Jewish émigrés seek admission to the United States instead of going on to Israel, Soviet Jews would be henceforth be required to go first to Israel via Rumania. This would be in keeping with the desire of the Israeli Government, which has been objecting to Soviet Jews' practice of going directly to the United States.

Mr. Gerasimov, commenting on these reports, said that emigration requests under a new law were being judged on an individual basis and that the Soviet Union could not guarantee an emigration quota for any particular group.

"I can only tell you that these applications are being considered in a positive way," he said, adding that there were barriers to emigration for people who had been exposed to secret infor-

Gennadi I. Gerasimov, a Foreign Ministry spokesman, speaking at a news conference in Moscow.

mation in their jobs.

Mr. Gerasimov spoke sarcastically of the reluctance of many Soviet Jews to go to Israel. For bureaucratic reasons, would-be Jewish emigrants put down Israel as their country of destination, and they leave on Israeli visas issued by the Dutch Embassy, which represents Israeli interests in Moscow.

Once out of the Soviet Union, Mr. Gerasimov said, "they forget about the Promised Land and scatter about like spiders to the United States and Europe."

He said there had been no official discussion with the American Jewish businessmen about Jewish issues. Mr. Gerasimov said they had been received by the Ministry of Foreign Trade and the Ministry of Culture. In the conversations, he said, the businessmen had discussed the issue of Soviet Jews and Soviet officials had listened, but "nothing concrete" had been concluded.

The visitors were told, according to Mr. Gerasimov, that the sooner a solution for the Middle East problem was reached, the sooner normal Soviet-Israeli relations could be established.

OPINION

Israel, the US, and the high cost of miscalculations

By David Smith

ISRAEL'S special relationship with the United States is threatened not so much by the recent sequence of events - Iranagate and the Pollard affair - as by its short-sighted view of US interests in the Middle East.

The issue is not just the immediate future of bilateral relations between Washington and Jerusalem. At stake is the standing of the US in a region where it has much broader, long-term objectives and needs.

Every time Washington is tainted by involvement with Jerusalem, Israel jeopardizes both America's role of honest broker in the Arab-Israeli conflict and US global strategy on oil, the containment of Soviet expansionism, and relations with the developing world. Israel's current course, therefore, is arguably self-destructive. Israel hurts itself by damaging US interests because it endangers the economic and political well-being of an ally on which it is so dependent for its survival.

For example, the plot to trade arms with Iran for US hostages has enraged oil-rich allies in the Arab world. Some feel betrayed by the duplicity of an administration which sells weapons to an enemy at Israel's suggestion - while refusing to meet their requests for US military hardware because of Israeli objections.

The Pollard affair deepens the crisis of credibility. Much of the classified information Pollard supplied was reportedly about Arab states, significantly about US friends such as Tunisia as well as its enemies, notably Libya. Pollard's espionage is portrayed by the Israeli government as a rogue operation. Yet it has to be seen in the context of a series of Israeli actions in the 1980s which have harmed US interests in the Middle East and endangered American lives.

Israel's 1982 invasion of Lebanon drew US troops into the region with disastrous consequences. Diplomatically, the US negotiated Israel's withdrawal from that country - only to see the agreement founder, primarily on Israel's refusal to adhere to a timetable.

Israel's imprisonment of Lebanese nationals, and their transfer to Israeli jails in defiance of the Geneva conven-

tion and US condemnation, led ultimately to the 1986 TWA hijacking during which 39 Americans were held hostage for 17 days.

Israel's detention of Palestinians was reportedly the motive for the abduction of three American professors in Beirut earlier this year.

The Israelis have also repeatedly blocked US arms sales to pro-Western Arab states, significantly Saudi Arabia, whose primary security concerns are Soviet expansionism since the 1979 Afghanistan invasion and Iranian advances in the Gulf war - not Israel.

In each case, the United States paid a price for Israeli policy and Israel's actions have an accumulative effect.

They have served to make Washington appear increasingly isolated from the Arab world. They have obliged some, including Saudi Arabia, Egypt, and Jordan, to rethink relations.

Whether by accident or intent, Israeli foreign policy is driving a wedge between the US and the Arabs. The net effect can serve the purpose only of those Israelis who wish to make the US dependent on Israel in the region.

Virtually no one in the Western world questions Israel's claim to a unique relationship with Washington - in the past, the present, or future. Unfortunately, the recent scandals have not awakened Israel to the US's basic need for relations beyond those with Jerusalem.

Israel's blinkered thinking has been reflected by Prime Minister Yitzhak Shamir. At the height of the Iran crisis, he suggested the United States pursue contact with Tehran not for any valid geopolitical reason but

rather to obtain the release of US hostages.

And Mr. Shamir has adamantly opposed the idea of an unbridled Israeli inquiry into the Pollard scandal. He seems to ignore the almost inevitable backlash.

In the context of events during the 1980s, an official Israeli investigation into the Pollard affair or a full account of the country's role in the Iran scandal will not be enough. Nor will token gestures such as yesterday's resignation of Col. Aviem Sella, the Israeli Air Force officer who is accused of being Pollard's spy-master, suffice. Those Jewish-American leaders who visited Jerusalem this month to urge full and frank disclosure on both counts should look beyond such short-term solutions to Israel's long-term need for a fresh start. Israel must instead conduct a reassessment of its relationship with Washington. For the alliance to be of long-term value to both, the US has to enjoy credibility with the Arab world and the freedom of diplomatic maneuvering.

A new, less self-serving approach would be in Israel's long-term interests. Only an administration independent of Jerusalem will be capable of effective mediation between Arab and Jew. Only when the US is perceived to be evenhanded can Israel hope for progress on its global concerns - for example, Soviet Jewry.

The US record over nearly four decades should prove that it does not intend to abandon Israel. Indeed, history suggests that Iranagate and the Pollard affair will be viewed as temporary hiccups in the geostrategic partnership that ties Washington to Jerusalem.

Certainly recent events show that the initiative rests not so much with the US, constrained as it is by the Israeli lobby and the need for a powerful regional ally, but rather with the government in Jerusalem.

The challenge to Israel, therefore, is to adopt a more mature and more confident approach to the special relationship - and to recognize the responsibility that goes with it.

David Smith, a British correspondent recently based in Israel, is a visiting professor at the University of Michigan. His book on Israel will be published this year.

TO: Asher Naim
FROM: Bob Zassler
DATE: 2 April 1987

095

RE: Press survey

An examination of recently-published articles relating to Israel forwarded to us by the Consulates yields the following data:

As expected, the vast of the articles deal with the Pollard affair and its aftermath, and the vast majority of these articles are either terrible or just plain negative. Over 130 articles on the affair have been collected, and of these at least 100 could be considered damaging.

The Pollard affair so overwhelms the Israel-related news that the next most-reported subject, the relationship between U.S. Jews and Israel, was the focus of only five articles! (and in all likelihood, all of those five were stimulated by the Pollard affair).

Israel-South Africa attracted three articles (two negative, one more or less parve, none positive). The Lebanon hostage situation attracted two articles, both urging Israel not to give in to blackmail. Vanunu, fading quickly from the headlines, attracted one article (negative from Israel's view), and Demjanjuk attracted one as well (also negative).

The Pollard-related reporting was sometimes cruel, but always blunt. The Christian Science Monitor, for example, stated that "Israel's obsession with security sometimes borders on irrationality." The Cincinnati Post was restrained, stating that "Israel's handling of the Jonathan Jay Pollard spy case is beyond comprehension." The Chicago Tribune spared no words, stating that "when it comes to suborning treason against an ally, a line has been crossed and a relationship changed. The Israeli government cannot expect this country to overlook the crime. Having been unexpectedly and brutally kicked by a supposed friend, one takes precautions against being kicked once again, even at the risk of being called unfriendly." A columnist for The Detroit News used the occasion of Pollard's sentencing to call for an end to American aid: "America has a special interest in helping Israel militarily to defend itself -- but artificially propping up the average Israeli's living standard and giving Israeli politicians billions to burn is not in our interest."

Perhaps most representative was Pollard's home-town newspaper, The South Bend Tribune:

"Israel has treated this nation in a manner so high-handed that it defies explanation. Its leaders embraced America, its chief patron in the eyes of the world, at the same time it was cynically exploiting a source of sensitive and secret information. American protests and indictments receive a brush-off. . . This attitude is not only reprehensible, but dangerous as well. American public opinion has been essential to U.S. aid to Israel. . . But friendship is built on trust and no one can deny that this trust has been badly shaken. It is the ancient story of having it both ways at once. The spying was ill-conceived, contemptuous and contemptible. . . The subsequent reaction of the Israeli government is unacceptable."

הקונטר'ים

095

הממשלה הישראלית
התגובה להחלטת הממשלה
הדרגתית

Israel's Response to the Administration's Report on South Africa:

In recent months, Israel has been very seriously considering its policy on South Africa. On March 18, the Israeli Cabinet decided on a series of measures which were the next day announced by Vice Prime Minister and Foreign Minister Shimon Peres in his statement to the Knesset. Those measures were:

- 1) to reiterate Israel's total condemnation of the apartheid policy;
- 2) to continue reducing Israel's ties to South Africa;
- 3) to refrain from entering into new contracts between Israel and South Africa in the defense field;
- 4) to authorize a small team to examine within two months recommendations concerning the position towards South Africa, in the spirit of the policy prevailing in the Free World.

In its Report to Congress, the Administration considered it appropriate to note the Israeli Cabinet decision.

הממשלה הישראלית
התגובה להחלטת הממשלה
הדרגתית

The U.N. Security Council embargo on November 4, 1977 was not unequivocal and has been differently interpreted by different countries. Israel has its own interpretation and has acted accordingly. Indeed, the Report to Congress confirms that the Security Council Embargo could be subject to different interpretations.

הממשלה הישראלית
התגובה להחלטת הממשלה
הדרגתית

Following the South African Government's declaration of a general state of emergency in June 1986, the democratic nations, including Israel, began looking into various possible responses. Most of the European nations reached their decisions towards the end of 1986. Israel began evaluating and formulating its own policies just a few weeks afterwards, and this resulted in the Israeli Cabinet decision of March 18.

הממשלה הישראלית
התגובה להחלטת הממשלה
הדרגתית

As other countries, Israel does not issue any information concerning its military relations with other countries.

*

095

ל: צ'ר החמ"ח, וולט פולארד
 חלל, וולט פולארד

1000: - 10

14 THE BOSTON GLOBE TUESDAY, MARCH 31, 1987

The Boston Globe

Founded 1872

Israeli buck-passing

Aviem Sella, the Israeli air force colonel who recruited American spy Jonathan Pollard, performed an act with several meanings when he resigned his command of an important air base.

Sella's terse statement of resignation alluded to political imperatives that Israeli officials have acknowledged only reluctantly. "The deterioration in Israeli-US relations and my concern for the future of those relations and the ties with American Jewry have brought me to ask you to relieve me of my post as commander of the Tel Nof base," Sella wrote his superior.

Behind this formal language, Sella, a brilliant pilot and computer expert, was evoking a failure of responsibility among the political leaders of Israel's governing coalition. The espionage operation itself, the clumsy cover-up that ensued and the promotions of Sella and spymaster Rafael Eitan all served to harm Israel's "special relationship" with Washington and to make many Jewish-Americans indignant.

Decisions taken by the highest political echelons in Jerusalem betrayed the trust that should prevail not only between allied states, but also between Jewish communities.

Sella's sacrificial act was hailed in Israel as a patriotic gesture that puts to shame those political leaders who have refused to assume the responsibility that is theirs. With unintended irony, Prime Minister Yitzhak Shamir said of Sella's resignation: "He did what he had to do."

Shamir's tacit assertion was that Sella had acceded to unwelcome pressure from Washington and the Jewish-American community. The irony of Shamir's remark is that he and his coalition partners, Foreign Minister Shimon Peres and Defense Secretary Yitzhak Rabin, have not done what they have to do.

They have not taken responsibility for orders given to Sella and the other subordinates who executed the Pollard espionage operation. They have not cooperated fully with American investigators. They have not become accountable for their betrayals of trust.

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 4 דפים

סווג בסיווגי סודי

דחיפות מיידי - ספל

תאריך/ז"ח 12.30 3 אפר'

מס' מברק

1/4

המשרד + מקטי"ח + ~~מס' מברק~~
16 88

090

מקטי"ח (מבטחון)

דע: מנהל מצפ"א, לשי מנכ"ל מדיני
נספח צבאי, ונציג כרמל (כאן)
רמט"ן (ניו יורק)

ביה"נ: מעמד דמוי נאטו - המשך ויעדים חרשים
בהמשך למברקינו בבדון

1. ה-MARK-UP של חוק כספי הפנטגון התחיל השבוע, במישור של וועדות משנה.

2. במושב של וועדת המשנה למו"פ שקויימה אחמול (2) בדלתיים סגורות, חודשה הקרן למו"פ משותף (תיקון נאן-וורנר; 40 מליון דולר) הוגדל הסכום בתיקון קוויל בנושא ה-~~ה~~ 100 מליון; וכן הוכנס תיקון בענין פרוייקט ה-ATAM'S שלנו שהוכן על סמך הנחיות מוט, ושמשריין 77 מליון דולר לצורך זה. פרטים מלאים לכשנקבלם.

3. כל התיקונים הנ"ל בנוסף, כמובן, לאלה שמתקבלים במסגרת חוק סיוע החוץ, שמדווחים בנפרד.

4. ביום ג' (7) חתקיים שיחה עם המורשה לט אספין, זכ"ר. נועצת השיחותים המזויינים, ויועלה נושא הבדק במדינות כמו ישראל (סעיף 16 לשלך 348 מה-17.3). נודה לכל טיעון וכל מידע קונקרטי שלכם בהקשר זה לשם TALKING POINTS בשיחה, אנא עד יום ב' בערב (סעון וושינגטון).

5. לידיעתכם - ולהנאתכם-הצעת תיקון בנושא ה- NON-RECURRING COSTS שנציגי החקטיות הצבאיות בארה"ב מנסים לקדם. שמא תחשדו, לא היתה לנו או לכוחותינו יד ביוזמה זו. נעקוב-באופן פאסיבי - אחר ההתפתחויות בהקשר זה.

למדן
10/13

2	3	1	3	1	2	1	4	4	4
2	3	1	3	1	2	1	4	4	4

2
5

Amendment to Waive Research and Development
Recoupment Charges on U.S. Financed Sales

90
18
16
2
4

Amendment:

The Arms Export Control Act is hereby amended by adding
the following new subsection to Section 21:

"21(e) (3) The charges which would be considered appropriate
under paragraph (1) (C) shall be waived for all sales
which are financed by funds made available in Section
51 of this act or by Section 504 of the Foreign Assistance
Act of 1961, as amended."

3
4

Recoupment of Research and Development Costs for
U. S. Financed Sales

26
18
16 3
4

Currently, the Arms Export Control Act requires that a charge be assessed on all sales of military equipment to help repay original U.S. government investment in research, development, and production costs of the equipment in question. Such charges are separately calculated for each major equipment type, based on the total sunk costs of the government for the system, and on the total sales, domestic and foreign, which are anticipated for the system. Overall, charges average about 5% of the selling price.

The recoupment charges are generally returned to the Treasury. They can also be used directly to purchase goods for the Special Defense Acquisition Fund (SDAF), but currently the SDAF overall authority has been frozen, and receipts for purchases from the SDAF should be adequate to make new acquisitions to replenish the fund. In budgetary terms, charges assessed for R&D recoupment, whether from purchases made by governments using their own funds, or from purchases financed by U.S. government funds, are shown as "negative outlays" in the defense, or 050 account.

The Arms Export Control Act provides the President with authority to waive such charges for sales of equipment to NATO countries, if such sales promote the objective of standardization of NATO military equipment. No such authority is available for other countries.

The amendment would automatically waive such charges for sales of equipment which are financed by FMC credits to MAP grants. Such a provision would mean that funds authorized and appropriated to assist friendly countries meet their security needs would actually be used for such purposes, and not used to repay old research and development costs which were originally authorized and appropriated strictly on the basis of meeting U.S. defense needs. In essence, such an amendment would either allow the purchase of more goods for the same money, or for a modest reduction in assistance while still maintaining the same amount of security support. Equally important, the public would have a more accurate idea of what was actually being spent for security assistance purposes, without the current transfer from the security account to domestic defense account.

K

90/11/16 4/4

It should be noted that the amendment only waives R&D recoupment for U.S. financed transactions. Thus charges would be continued on sales, whether made through the Pentagon or through commercial channels, which are paid for by foreign governments or which are commercially financed. This means that countries such as Japan, Korea, Saudi Arabia, Switzerland, and NATO countries (unless waived under the NATO waiver authority) would continue to help pay the costs associated with past research and development expenditures by the U.S. government.

✍

** נכנס

טורי

**
**
**
**

הודעה: 2189/4

אל: המשרד

מ: לוטאנגלס, מר: 15, תא: 030487, זח: 1400, דח: מ, טג: ט

נד: 8

טורי / מירי

בר 4 פר ווט בנמרד

אל: מצבי"א

דע: שגריר / רושונגטון

מאת: בנצור, לוטאנגלס

משיחה עם לוינסון, נשיא ה-אי.וי.אל.:

(1) בביקורו בארץ שוחח עם מיקרינג, שאמר לו שהוא רואה עתה עיקר תפקידו לצמצם הנזק בעטייה של פרשת מולארד מיקרינג אמר שהוא מעל למניעת נקיטת צעד דרסטי ע"י ווינברגר בהודעה על הפסקת עגינת ספינות מלחמה אמריקאיות במלי הארץ.

(2) מאז שובו נפגש לשיחה עם שבעה סנאטורים (בינהם מל, לוגאר, בושביץ) אשר מוסיפים להתבטא מומבית בזכות המשך הסיוע הנספי צבאי לישראל, אך בשיחות פרטיות ציינו שמצבם כתוצאה ישראל "אובייקטיביים" נפגעה.

(3) סיפר שמשלחת אנשי צבא בדימוס עמדה לבקר בישראל לפני כשבועיים בחסות ה-אי.די.אל. אחד מתבירי המשלחת הודיע כי הוא מבטל את הנסיעה בבימוק שבווע לו שישראל העבירה לאיראן חלק מהחומר המודיעיני שסופק לה ע"י מולארד. לוינסון ציין שהפנטגון עודד חברי המשלחת הטרבנים כך לצאת לישראל.

THE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D. C. 20535

MEMORANDUM

TO : DIRECTOR, FBI

FROM : SAC, NEW YORK

SUBJECT: [Illegible]

RE: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4) לוינסון סיפר שבטיוטתו באטלנטה נתפרסמה ידיעה כאילו שתל ה-אפ.בי.אי מרגל בשורות ה-אי.די.אל כדי ללמוד על פעולות האירגון וקשריו עם ישראל בדיון בצמרת ה-אי.די.אל סוכס שלא להגיב על הידיעה כדי לא להקנות לדבר תהודה. עם זה העלו אנשי ה-אי.די.אל. העניין עם שר המשפטים מיז, שהנחיש הידיעה מכל וכל, והבטיח גם להנחיש במסיבת עיתונאים -אם יושאל

5) לוינסון אמר כיה-אי.די.אל חושש ביותר מפרובוקציה לאירגון ולאייט'ק לפיה אחד מאנשי האירגונים יועמד בפני הצעה להעביר חומר דגיש לישראל. ה-אי.די.אל. הזהיר אנשיו מפני אפשרות כזו.

בנצור

תפ: שהח, רהמ, ממכל, ממכל, מצמא, חפובות, ר/מרכז, ממז

THE OFFICE OF THE SECRETARY OF THE ARMY
WASHINGTON, D. C.
JANUARY 10, 1918
SIR:
I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 8th inst. in relation to the matter mentioned therein.

Very respectfully,
Yours truly,
The Secretary of the Army

RE: [illegible]

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

PERSONAL

Jerusalem, 3-APR-1987

Dear George,

I would like to share with you some of my thoughts concerning the peace process, having closely followed the current contacts with the governments of Egypt and Jordan in this regard.

Reviewing the attempts over the years to move the Middle East peace process forward, I was struck by the fact that, whenever the U.S. tried to act in concert with other powers, such as the USSR, or with international fora, such as the U.N., the results were mostly negative, both to Israeli and American interests and to the chances of peace. On the other hand, whenever the U.S. brought its influence to bear on the side of direct, bilateral contacts, the results were positive.

Reintroducing the Soviet Union in an active and influential role in our region and agreeing to its participation in an international peace conference will not serve the cause of peace. This has nothing to do with our own readiness to have diplomatic relations with the Soviets and a decent dialogue with them like with all other nations, and of course with one more important urge - to free our brethren in the Soviet Union and have them come to their homeland.

An international conference will probably have a dynamism of its own, which would unite the Arab states around the extreme posture championed by the radicals and supported by the USSR. The chances that such a conference will produce peace are highly questionable. Meanwhile, it will place Israel in a corner, facing an array of states that will support demands that Israel cannot entertain. In fact, the participants arraigned against us would perform the double role of accuser and judge, since I sincerely doubt the chances that less than an active role of the plenary can or may be achieved.

Secretary of State
George Shultz
Washington D.C.

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

- 2 -

A conference will inevitably create friction between Israel and the U.S., which we have successfully avoided for a great number of years. It will become a lever for the granting of legitimacy to the PLO terrorists and for their participation in the conference. A failure of the conference will take us back a few steps and increase frustration and confrontational tendencies among Arab states. The stability on our borderline with Jordan, sustained during almost seventeen years - may collapse with the failure of the conference, and damage may also be inflicted on our relations with Egypt. Let us remember: We succeeded, with great efforts by the U.S., Egypt and Israel to create an island of stability and sanity in our area, the cornerstone of which is the Peace Treaty with Egypt. Great caution is required to maintain this great historic achievement and nurture it. Besides these considerations, the international conference issue will cause internal feuds in our nation and probably through the dissolving of the National Unity Government, may also severely damage the process of economic recovery, to which you so devotedly contributed. All of that - without achieving the august goal of peace.

We are told that Jordan needs the protective umbrella of a conference to enable it to negotiate with Israel. Any sign that Jordan is demanding or accepting anything less than the extreme Arab positions, will inevitably bring upon it criticism and attacks by the Arab rejectionists, irrespective of whether it takes place in direct negotiations or in the bilateral talks under the so-called international umbrella. That umbrella will not be capable of providing King Hussein with any protection against these attacks, unless he takes the decision to confront it and stay the course, together with us, until a peace agreement is achieved.

On the other hand, if the plenary becomes a player in the conference, which goes beyond the "umbrella" idea, the conference will take the undesirable shape that we can by no means accept.

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

- 3 -

At the present stage, Jordan has a close relationship with Syria, and attaches much importance to it. It is highly improbable that Jordan will antagonize Syria by adopting a position on the international conference that differs from that of Syria. The Syrian position on this issue is even more extreme than that of the Soviet Union. It makes no secret of its demand that the conference should deal with substance and impose a solution on Israel.

King Hussein is surely aware of this probable scenario - at least as well as we are. While I do respect King Hussein and wish him well, I am sure that you will agree with me regarding the position I must take on it. We can only conclude that Jordan may be depending on the participants in the international conference to relieve her from the risk of compromise and to impose on Israel solutions that would meet Jordan's - and the other Arabs' - demands.

I am not surprised by the European support to the idea of the conference; the Europeans reacted reservedly to the Camp David accords, because they were attained without their participation, and since they have that mysterious fear of American dominance in the process, some of them do not mind granting the Arabs an "achievement" at the cost of the U.S. and Israel.

I am, therefore, convinced that the international conference idea - even as a transition stage to direct talks, and because there are virtually no chances for this being the real case - is dangerous to our interests. I call on you to set it aside and join us in the search for more promising and practical avenues toward our common objectives.

I suggest that the U.S. take the initiative and propose holding talks between Israel and Jordan, with the participation of Egypt and the U.S. The talks can be termed preparatory, so as not to provoke antagonism to them. They can be pursued in various avenues, both bilateral and in a larger group, and can be conducted both openly and confidentially. We intend to begin right away with negotiations on substance, taking the autonomy proposal as a basis for discussion.

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

- 4 -

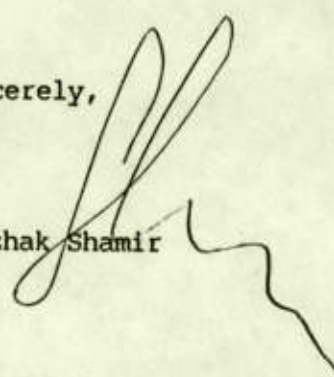
The question of Palestinian Arab representation will be addressed at a later stage, but there is no doubt that there will have to be such representation by responsible Palestinian Arabs, because their cooperation is essential. The talks can be held on a ministerial level, but may be supported by other levels. We would also welcome any regional cooperation, at the Red Sea area, with Egypt and Jordan, taking - if needed - into consideration Jordan's sensitivities to overt activities.

A positive response from Jordan would demonstrate that they are serious and willing to take the responsibility for such a course. It is the only one that contains some promise of success. It can be attempted without delay and on Israel's part, it will enjoy the support of all our parties, unlike the proposal of an international conference. I urge you to look seriously into these ideas, and we may further consult on them.

I hope this letter finds you and Mrs. Shultz in the best of health and spirit, and I wish you a successful visit in Moscow.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

דף 1 מתוך 4 דפים

סוג בטחוני סודי

דחיפות מיידי - טפל

תאריך/ז"ח 12.30 3 אפר' 87

מס' מברק

1/4

המשרד + מקשיח + ~~ניו יורק~~ ^{לפ}

16

88

090

מקשיח (מבטחון)

דע: מנהל מצפ"א, לשי' מנכ"ל מדיני
נספח צבאי, ונציג כרמל (כאן)
רמשי"ן (ניו יורק)

ביה"נ: מעמד דמוי נאטו - המשך ויעדים חדשים
בהמשך למברקינו בנדון

1. ה- **MARK-UP** של חוק כספי הפנטגון התחיל השבוע, במישור של וועדות משנה.

2. במושב של וועדת המשנה למו"פ שקויימה אתמול (2) בדלתיים סגורות, חודשה הקרן למו"פ משותף (תיקון נאן-וורנר; 40 מליון דולר) הוגדל הסכום בתיקון קווייל בנושא ה- **ATAM'S** ל-100 מליון; וכן הוכנס תיקון בענין פרוייקט ה- **ATAM'S** שלנו שהוכן על סמך הנחיות מוס, ושמשריין 73 מליון דולר לצורך זה. פרטים מלאים לכשנקבלם.

3. כל התיקונים הנ"ל בנוסף, כמובן, לאלה שמתקבלים במסגרת חוק סיוע החוץ, שמדויקים בנפרד.

4. ביום ג' (7) תתקיים שיחה עם המורשה לס אספין, יו"ר וועדת השירותים המזויינים, ויועלה נושא הבדק במדינות כמו ישראל (סעיף 16 לשלך 348 מה-17.3). נודה לכל טיעון וכל מידע קונקרטי שלכם בהקשר זה לשם **TALKING POINTS** בשיחה, אנא עד יום ב' בערב (שעון וושינגטון).

5. לידיעתכם - ולהנאתכם-הצעת תיקון בנושא ה- **NON-RECURRING COSTS** ^{לגין נספי ה-FMS} ^{שנציגי} התעשיות הצבאיות בארה"ב מנסים לקדם. שמא תחשדו, לא היתה לנו או לכוחותינו יד ביוזמה זו. נעקוב-באופן פאסיבי - אחר ההתפתחויות בהקשר זה.

30%
למדן

36-

2
5

Amendment to Waive Research and Development
Recoupment Charges on U.S. Financed Sales

90
28
4 16

Amendment:

The Arms Export Control Act is hereby amended by adding
the following new subsection to Section 21:

"21(e) (3) The charges which would be considered appropriate
under paragraph (1) (C) shall be waived for all sales
which are financed by funds made available in Section
31 of this act or by Section 504 of the Foreign Assistance
Act of 1961, as amended."

✱

3
-4

Recoupment of Research and Development Costs for
U. S. Financed Sales

PB
88
16

3
4

Currently, the Arms Export Control Act requires that a charge be assessed on all sales of military equipment to help repay original U.S. government investment in research, development, and production costs of the equipment in question. Such charges are separately calculated for each major equipment type, based on the total sunk costs of the government for the system, and on the total sales, domestic and foreign, which are anticipated for the system. Overall, charges average about 5% of the selling price.

The recoupment charges are generally returned to the Treasury. They can also be used directly to purchase goods for the Special Defense Acquisition Fund (SDAF), but currently the SDAF overall authority has been frozen, and receipts for purchases from the SDAF should be adequate to make new acquisitions to replenish the fund. In budgetary terms, charges assessed for R&D recoupment, whether from purchases made by governments using their own funds, or from purchases financed by U.S. government funds, are shown as "negative outlays" in the defense, or 050 account.

The Arms Export Control Act provides the President with authority to waive such charges for sales of equipment to NATO countries, if such sales promote the objective of standardization of NATO military equipment. No such authority is available for other countries.

The amendment would automatically waive such charges for sales of equipment which are financed by FMC credits to MAP grants. Such a provision would mean that funds authorized and appropriated to assist friendly countries meet their security needs would actually be used for such purposes, and not used to repay old research and development costs which were originally authorized and appropriated strictly on the basis of meeting U.S. defense needs. In essence, such an amendment would either allow the purchase of more goods for the same money, or for a modest reduction in assistance while still maintaining the same amount of security support. Equally important, the public would have a more accurate idea of what was actually being spent for security assistance purposes, without the current transfer from the security account to domestic defense account.

K

It should be noted that the amendment only waives R&D recoupment for U.S. financed transactions. Thus charges would be continued on sales, whether made through the Pentagon or through commercial channels, which are paid for by foreign governments or which are commercially financed. This means that countries such as Japan, Korea, Saudi Arabia, Switzerland, and NATO countries (unless waived under the NATO waiver authority) would continue to help pay the costs associated with past research and development expenditures by the U.S. government.

✍

- סודי-ביותר -

3.4.87
2-267-דש-5

אל: ראש הממשלה
מאת: אריה מקל

הנדון: פגישתך עם פיקרינג ב-31.3.87

בפגישה הנ"ל עלו מספר סוגיות, שלדעתי ראוי לתת עליהן את הדעת:

א. בריה"מ

1. בשיחותיו של ארמקוסט במוסקבה, הסוב' לא הציגו עמדות חדשות כלשהן בנושא המזה"ת. למרות ה"התפלפלות" הם מוסיפים לדרוש "ועדת הכנה" שתוליך לוועידה בינ"ל אמיתית, ובעלת תפקיד של ממש למעצמות, ושיתוף אש"פ בתהליך. הסוב' מציינים שקיום הוועידה "איננו מוציא מכלל אפשרות מגעים בילטרליים" (כלומר, שאינם מוכנים אפילו להתחייב במפורש למגעים בילטרליים, במסגרת הוועידה עצמה ומעדיפים נוסח זהיר כנ"ל). הנושא העיקרי שעל הפרק מוסיף להיות, לגבי דידס, "זכויות הפלש".

2. הסוב' מרבים להדגיש בפני האמריקאים שהם מקיימים כעת מגעים דיפלומטיים שוטפים עם ישראל. הדגשה זו נועדה, כפי הנראה, לענות על הטענה האמר' שהסוב' אינם יכולים להשתתף בתהליך המדיני במזה"ת, משום שאין להם קשרים עם ישראל. נראה שגם הרצון הסוב' לשגר בהקדם משלחת קונסולרית לישראל, נועד לשמש להם "הגנה" כנגד טענת חוסר הקשרים עם ישראל, וזאת מבלי להיות חשופים, יתר על המידה, לטענות ערביות על הידוק הקשרים עם ישראל, כפי שהיה קורה במיקרה של חידוש יחסים. הסוב' מנסים, איפוא, "לאחוז את החבל בשני קצותיו".

3. כדאי לשים לב לשתי "השאלות" שהציג פוליאקוב לאמריקנים:

* לגבי ישראל: עמדת ישראל בענין 242 איננה ברורה (אולי רמז לאמריקנים שיפעלו כדי שישראל "תבהיר" עמדתה בנושא הנ"ל).

* לגבי ארה"ב: עמדת ארה"ב איננה ברורה בנושא שיתוף אש"פ (אולי רמז כנ"ל, בתיקווה שארה"ב, תבהיר" עמדתה, בכיוון הרצוי לבריה"מ).

ב. ארה"ב

1. ועידה בינ"ל: ארה"ב דנה עתה גם עם הסוב' וגם עם הערבים, על הוועידה הבינ"ל בנושא היחיד שעל הפרק. למרות שארה"ב מוסיפה להכריז באוזנינו וכן בפומבי שהיא עוסקת רק ב-EXPLORING של הרעיון, הרי הסוב' והערבים יכולים בנקל להתרשם - על סמך העיסוק המפורט של האמר' בנושא הוועידה בשיחות עמם - שזה הנושא האופרטיבי היחיד שעל הפרק, ושארה"ב איננה בוחנת עתה אלטרנטיבות אחרות.

2. "הכנה" - ווש' מדגישה עתה את הצורך ב"הכנה נכונה" של הועידה, ואת הצורך ב"הכנת התנאים" לוועידה. נשאלת השאלה אם המימשל מתכנן "תהליך מקדים" כלשהו לוועידה ומה יהיה טיבו. (עוד מסע של מרפי? דרך אחרת כלשהי?).
3. תוכנית ריגון - לאחר הפסקה ארוכה, שבה "תוכנית ריגון" לא הוזכרה, כמעט, שוב מעלים עתה האמריקנים (במגעים עם הסוב') את התוכנית כעמדה בסיסית שלהם.
4. רמת-הגולן - ארה"ב מצאה לנכון לומר לסובייטים במפורש ש"פתרון בעיות הגדמ"ע ועזה יסייע גם לפתרון בעיות הגולן". פיקרינג מצא לנכון לומר לרה"מ שעל ישראל להבין ש-242 פירושה גם מו"מ ישראלי עם סוריה (ולא רק עם ירדן).
5. אש"פ - אין שחיקה בהתנגדות ארה"ב לשיתוף אש"פ והדגש מוסיף להיות על כך שאת נושא הייצוג הפלש' "צריך להסדיר רק באמצעות חוסיין (שיבוא עם "שותפים" פלש') שכן (והנימוק מעניין מאוד) "רק הוא מסוגל להגיע לתוצאות טריטוריאליות ואחרות עם ישראל, בשם של הפלש'".
6. ישראל - האמריקנים מעודדים את הסוב' להמשיך בקשרים עם ישראל.
7. יהודי בריה"מ : כדאי לשים לב להערת פיקרינג לרה"מ שהשיפורים בנושא היהודי "עשויים להיות דרך סוב' נוספת שמטרתה להכניס את בריה"מ לתהליך המדיני במזה"ת".
8. פעילות מעצמתית משותפת - ארה"ב מדגישה בפני הסוב' את נכונותה לפעול יחד עמה בנושא המזה"ת "כפי שעשינו בעבר" (וזאת בתנאי שהתרומה הסוב' תהיה "חיובית וקונסטרוקטיבית").
9. אפגניסטן : לדברי פיקרינג פעולות בריה"מ ייבחנו ACROSS THE BOARD. מכאן שגם אם אין LINKAGE בין פעולות בריה"מ באפגניסטן לשילובה בתהליך המדיני באזורנו, אין להוציא מכלל אפשרות שגמישות סוב' באפגניסטן תשפיע על הנכונות האמר' לשלבה בתהליך המדיני במזה"ת.
10. המשך המגעים - המשך השיחות הרגיונליות בין ארה"ב לבריה"מ נקבע לסתיו בדרג של פוליאקוב-מרפי. שולץ יעלה (עפ"י דיווחים מווש') את הנושא המזה"ת, בביקורו הקרוב במוסקבה, אולם לא יכנס לפרטים, והוא אף איננו נוטל איתו מומחה מזה"ת כלשהו (פיקרינג עודנו חייב לרה"מ תשובה על שאלתו "מה יביא עמו מזכיר המדינה למוסקבה").

ב ב ר כ ה ,

אריה מקל

העתקים: המנכ"ל
מזכיר הממשלה

1487/3

דפוס.....מחור.....דפים

סווג בשחוני...סנד? בינתר

דחיות.....

תאריך וז"ח. 2.11.80. אפר' 87

מס' פברק.....

אל: המשרד

036

מנהל המרכז

צ'אד

מדיק קלארק:

1. האמריקנים מנהלים מו"מ עם הצרפתים להעברת ציוד השלל הסובייטי שהלובים הותירו מאחוריהם בואדי דום. לשם כך יישלח נציג מיוחד לפאריס על מנת להשיג רשימת אינונטר של הציוד ולתאם את העברת המשלוחים בצורה כזו שמטוסים צרפתים יעבירוהו מואדי דום לנג'מינה ומשם יטיסוהו הנה מטוסי C-5 אמריקאים.

הצי'אדים דורשים תמורה כספית נאותה תמורת "עסקת הנשק" הנ"ל עם ארה"ב.

2. מסתבר שהציוד בהיקף גדול אך האמריקאים מעוניינים בטילי SA-13 וכן במסוקי HIND אך יצטרכו לקנותו על "קרבינו וכרעיר". סיפר שעל פי השמועות מדובר ב-3 טילים כנ"ל ששניים מהם יועברו, ע"פ התכנית הנה והשלישי ישאר ברשות צרפת. שאר הציוד כולל רכב B.M.P טנקי F62, ארטילריה וכמות עצומה של משאיות.

אבידן

L. Sc.

מאיון 3 ימי למתי ילדיון איכ"ר ✓

1987-04-03 03:04

1

1480126

08

שגרירות ישראל - וושינגטון

ק. ז. ס. ס. ז. ז.

ד. ד. א. א. א. א. ד. ד. ד. ד. ד. ד.

סוג בשחזני

דחיות

תאריך וז"ח

שם מ"ס

אלו

2/3

ק. ק. 66

059

החלו לשנות מדיניותם בהתייחס לחקיקה האמורה,

כאחמול הנרי הייד מצא הודמנות להאשים אחד מידידנו (הפעם טד וייס מכיר יורק)
בצביעות וסטנדרטים כפולים.

הדיונים יתחדשו ביום ג' הבא.

טובה הרצל
טובה הרצל

א.א.

APRIL 2, 1987

AMENDMENT TO THE FOREIGN ASSISTANCE COMMITTEE PRINT

OFFERED BY MR. LANTOS

Page 8, after line 2, insert the following new section
106 (and redesignate subsequent sections accordingly):

SEC. 106. FINANCING FOR COMMERCIAL LEASING ARRANGEMENTS.

Section 23(a) of the Arms Export Control Act is amended
by adding at the end thereof the following: "The authority
of this section may be used to provide ^{ISRAEL} ~~financing for one friendly~~
~~foreign country~~ for the procurement by leasing (including leasing
with an option to purchase) of defense articles from United
States commercial suppliers if the President determines that there
are compelling foreign policy or national security reasons for
those defense articles being provided by commercial lease rather
than by government-to-government sale under this Act."

Koy

2/3-2

100

100

100 100

מוכירות הממשלה

ירושלים, ג' בניסן התשמ"ז
2 באפריל 1987

ש מ ו ר

אל : ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: מזכ"ל האו"ם ותהליך השלום

- א. למקרא שיחות עוזר מזכ"ל האו"ם פיקו עם איש נציגותנו באו"ם יששכרופ (נר 780) מחברר, כי מזכ"ל האו"ם מחכוון, אמנם בזהירות, לגלות מעורבות בענייני תהליך השלום באיזור, וזאת על בסיס "אישי", בכובע של "דיפלומטיה מולטילטרלית" במקום בשם המוקצה של ועידה בינלאומית אומ"ח. הדעת נותנת שהוא זוכה לעידוד מגופים שונים, ואפילו ארה"ב אינה דוחה את האפשרות להסתייעות בו.
- ב. נכון שמזכ"ל זה נוח יותר מקודמיו מבחינתנו; חרף זאת, אני מבקש להזהיר את עצמנו בכל לשון שלא ליתן דריסת רגל למזכ"ל להתעסקות בתהליך השלום; טובה כלשהי לא תצמח מכך, ובסופו של דבר זהו "חתן" לוועידה הבינלאומית.
- ג. אין ישראל צריכה להצטייר כאומרת הלאו; ואשר על-כן גם אין לכאורה מקום למנוע סיור של המזכ"ל באיזור אם ירצה; אפשר גם להרעיף על-ידי אנשינו שבחים על אישיותו ועל כוונותיו הטובות, אך להסביר שבאורח מבני אין האו"ם בנוי ומסוגל להצמיח גישה עניינית ואובייקטיבית מבחינתנו ויהא אשר יהא המזכ"ל, בסופו של דבר הוא שליח הארגון. המסר צריך להיות ברור. נכון שבשעתו, בנאום רה"מ לשעבר באו"ם באוקטובר 1986, דובר לכאורה על אפשרות תפקיד¹ לאו"ם, אך חרף זאת דומה שאפשר לשכנע גם את האמריקנים שאין הם זקוקים ל"מחותנים" נוספים מעבר לפעילותם. בממשל ריגן עוד תהיה האוזן קשבת.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העמק: מזכ"ל משרד ראש הממשלה

אלו

המשרד, בטחון
39 025

דף... מתוך... דפים
פועל בשמוניגלונ?
דמיפות... כגול
87 1900 1 אפריל
מדינת ודית
סיקס סרטי פברז

אל: מצפ"א
דע: אמל"ט, פרי"ו, מקשי"ח

בית הנבחרים: סיוע חוץ.

וועדת החוץ המשיכה היום (ו) במלאכתה ומעבר לתיקונים כלליים שונים התרכזה בפרק
ש אמל"ט.

במהלך הדיון, סס גיידנסון (דימוקרט מקונטיקט, יהודי) הציע תיקון שימנע חברזיל
וארגנטינה סוגים מסויימים של סיוע צבאי (המסתכם בכמה עשרות אלפי דולרים בשנה)
אלא אם יצטרפו לאמנה לאי הפצת נשק גרעיני. לדבריו, אמנם יש מדינות אחרות (ובהן סין
ישראל ופקיסטאן) שלגביהן קיימת אותה בעיה אולם הדיון כוגע לחצי הכדור האמורי.

חברי הייד, רפובליקני מאילינוי הסתייג באומרו שהתעלמות מהבעיה באיזורים
אחרים משקפת סטנדרטים כפולים וצביעות. התקיים בין השניים (גיידנסון והייד) דו שיח
קצר לגבי צביעות לצדק או אי-צדק בהתרכזות באזור אחד במקום לנסות ולהתמודד
עם הבעיה כולה.

לגומרסינו (רפובליקני) סולארז ובונקר (דימוקרטים) דיברו נגד התיקון, לויין (דמוקרט)
בעדו.

בסופו של דבר הובס 14:18 כאשר לפחות 4 דימוקרטים (סולארז, בונקר, לנטוס, סמית)
הצביעו נגדו.

טובה הרצל
(הייד)

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers 1, 2, 3 and Hebrew words like "טובה", "הייד", "פרי", "ג'נרל", "סל", "אגלס", "פרי".

..... 123 124 125 126

14 008

דע: מנכ"ל מדיני, מנכ"ל אוצר
מקשי"ח

୩୩/୧ ୩୩/୧ ୩୩/୧ ୩୩/୧ ୩୩/୧ ୩୩/୧ ୩୩/୧
 ୩ ୩ ୩ ୩ ୩ ୩ ୩

המשרד

מנכ"ל

להלן משיחות נפרדות היום עם צ'רלי היל, סודארת, וילקוקס ודניס רוס.

לירדן עצמה.

מדבריו לסוכנות רוטר אינם מקילים לדברי אנשי שיחי את המצב.

ערב

1st Pn 2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th 9th 10th
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10